

Επίσημη Εφημερίδα C 294

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

49ο έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

2 Δεκεμβρίου 2006

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2006/C 294/01	Υπόθεση C-105/02: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ίδιοι πόροι των Κοινοτήτων — Μη εκκαθαρισμένα δελτία TIR — Παράλειψη μεταβίβασης των αντιστοιχών ιδίων πόρων)	1
2006/C 294/02	Υπόθεση C-131/03 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 12ης Σεπτεμβρίου 2006 — R.J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., RJR Acquisition Corp., R.J. Reynolds Tobacco Company, R.J. Reynolds Tobacco International, Inc., Japan Tobacco, Inc. κατά Philip Morris International Inc., Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Βασιλείου της Ισπανίας, Γαλλικής Δημοκρατίας, Ιταλικής Δημοκρατίας, Πορτογαλικής Δημοκρατίας, Δημοκρατίας της Φινλανδίας, Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Ελληνικής Δημοκρατίας, Βασιλείου των Κάτω Χωρών (Αίτηση αναίρεσης — Απόφαση της Επιτροπής να ασκήσει προσφυγή ενώπιον δικαστηρίου τρίτου κράτους — Προσφυγή ακυρώσεως — Απαράδεκτη)	2
2006/C 294/03	Υπόθεση C-377/03: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου (Παράβαση κράτους μέλους — Ίδιοι πόροι των Κοινοτήτων — Μη εκκαθαρισμένα δελτία TIR — Παράλειψη ή καθυστέρηση καταβολής των αντιστοιχών ιδίων πόρων)	2
2006/C 294/04	Υπόθεση C-378/03: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου (Παράβαση κράτους μέλους — Ίδιοι πόροι των Κοινοτήτων — Πληρωμή σε δόσεις εκ μέρους του οφειλέτη — Είσπραξη)	3
2006/C 294/05	Υπόθεση C-475/03: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 3ης Οκτωβρίου 2006 [αίτηση της Commissione tributaria provinciale di Cremona (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Banca popolare di Cremona soc. coop. arl κατά Agenzia Entrate Ufficio Cremona (Έκτα οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 33, παράγραφος 1 — Απαγόρευση εισπράξεως άλλων εθνικών φόρων εχόντων τον χαρακτήρα φόρου κύκλου εργασιών — Έννοια «φόρου κύκλου εργασιών» — Περιφερειακός ιταλικός φόρος επί των παραγωγικών δραστηριοτήτων)	3

EL

Τιμή:
18 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2006/C 294/06	Υπόθεση C-84/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Κανονισμός (ΕΟΚ) 4253/88 και άρθρο 10 ΕΚ — Διαρθρωτικά Ταμεία — Συντονισμός μεταξύ των παρεμβάσεων των Διαρθρωτικών Ταμείων και των παρεμβάσεων της ΕΤΕ — Συστηματική μείωση των ποσών που καταβάλλονται ως ενισχύσεις του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Προσανατολισμού — Τέλη εισπραττόμενα από το Ifadap κατά την περίοδο προγραμματισμού 1994-1999)	4
2006/C 294/07	Υπόθεση C-105/04 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Σεπτεμβρίου 2006 — Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied, Technische Unie BV, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, CEF City Electrical Factors BV και CEF Holdings Ltd (Αίτηση αναιρέσεως — Συμπράξεις — Αγορά των ηλεκτρολογικών εξαρτημάτων στις Κάτω Χώρες — Εθνική ένωση χονδρεμπόρων — Συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές με αντικείμενο ένα συλλογικό καθεστώς αποκλειστικότητας και καθορισμού των τιμών — Πρόστιμα)	4
2006/C 294/08	Υπόθεση C-113/04 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Σεπτεμβρίου 2006 — Technische Unie BV, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, CEF City Electrical Factors BV, CEF Holdings Ltd και Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied (Αίτηση αναιρέσεως — Συμπράξεις — Αγορά των ηλεκτρολογικών εξαρτημάτων στις Κάτω Χώρες — Εθνική ένωση χονδρεμπόρων — Συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές με αντικείμενο ένα συλλογικό καθεστώς αποκλειστικότητας και καθορισμού των τιμών — Πρόστιμα)	5
2006/C 294/09	Υπόθεση C-275/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου (Παράβαση κράτους μέλους — Εξωτερική κοινοτική διαμετακόμιση — Κανονισμοί (ΕΟΚ) 2913/92 και 2454/93 — Ίδιοι πόροι των Κοινοτήτων — Απόδοση — Προθεσμίες — Τόκοι υπερημερίας — Παράλειψη διατηρήσεως και κοινοποίησεως των δικαιολογητικών που αφορούν τη βεβαίωση και την απόδοση ιδίων πόρων)	6
2006/C 294/10	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-282/04 και C-283/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών (Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 56, παράγραφος 1, ΕΚ και 43 ΕΚ — Ειδικές μετοχές (golden shares) του Ολλανδικού Δημοσίου στο κεφάλαιο των εταιριών KPN και TPG — Οριοθέτηση των εννοιών «συμμετοχή εξασφαλίζουσα τον έλεγχο», «άμεση επένδυση» και «επένδυση χαρτοφυλακίου» στο πλαίσιο των θεμελιωδών ελευθεριών — «Κρατικό μέτρο» κατά την έννοια των θεμελιωδών ελευθεριών — Εγγύηση της παγκόσμιας ταχυδρομικής υπηρεσίας)	6
2006/C 294/11	Υπόθεση C-290/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 3ης Οκτωβρίου 2006 (αίτηση του Bundesfinanzhof — Γερμανία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH κατά Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel (Άρθρα 59 της Συνθήκης ΕΟΚ (που κατέστη το άρθρο 59 της Συνθήκης ΕΚ και, κατόπιν τροποποίησης, το άρθρο 49 ΕΚ) και 60 της Συνθήκης ΕΟΚ (που κατέστη το άρθρο 60 της Συνθήκης ΕΚ και κατόπιν το άρθρο 50 ΕΚ) — Φορολογική νομοθεσία — Φόρος εισοδήματος — Παροχή υπηρεσιών πραγματοποιηθείσα από μη κάτοικο ημεδαπής στο πλαίσιο καλλιτεχνικών θεαμάτων — Αρχή της παρακράτησης του φόρου στην πηγή — Παρέχων υπηρεσίες μη έχων την ιδιγένεια κράτους μέλους)	7
2006/C 294/12	Υπόθεση C-312/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών (Παράβαση κράτους μέλους — Ίδιοι πόροι των Κοινοτήτων — Μη εκκαθαρισμένα δελτία TIR — Διαδικασίες εισπράξεως εισαγωγικών δασμών — Μη τήρηση — Παράλειψη αποδόσεως των σχετικών ιδίων πόρων και καταβολής τόκων υπερημερίας)	8
2006/C 294/13	Υπόθεση C-368/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2006 (αίτηση του Verwaltungsgerichtshof — Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Transalpine Ölleitung in Österreich GmbH, Planai-Hochwurzen-Bahnen GmbH, Gerlitz-Kanzelbahn-Touristik GmbH & Co. KG κατά Finanzlandesdirektion für Tirol, Finanzlandesdirektion für Steiermark, Finanzlandesdirektion für Kärnten (Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 88, παράγραφος 3, τελευταία περίοδος, ΕΚ — Μερική επιστροφή φόρων ενεργείας — Μη γνωστοποίηση της ενισχύσεως — Απόφαση της Επιτροπής — Δήλωση περί συμβατότητας της ενισχύσεως με την κοινή αγορά για ορισμένη χρονική περίοδο του παρελθόντος — Αποτέλεσμα επί των αιτήσεων για επιστροφή από επιχειρήσεις που δεν είχαν τύχει του ευεργετήματος του μέτρου ενισχύσεως — Εξουσίες των εθνικών δικαστηρίων)	8

2006/C 294/14	Υπόθεση C-434/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Σεπτεμβρίου 2006 [αίτηση του Korkein oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Jan-Erik Anders Ahokainen, Mati Leppik (Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Εθνική ρύθμιση απαγορεύουσα, εκτός αν υπάρχει σχετική άδεια, την εισαγωγή μη μετουσιωμένης αιθυλικής αλκοόλης με αλκοολικό τίτλο άνω του 80 % — Μέτρο ισοδύναμου αποτελέσματος προς ποσοτικό περιορισμό — Δικαιολόγηση με βάση την προστασία της δημοσίας υγείας και της δημοσίας τάξεως) 9	9
2006/C 294/15	Υπόθεση C-452/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 3ης Οκτωβρίου 2006 (αίτηση του Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Γερμανία) — Fidium Finanz AG κατά Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Εταιρία εδρεύουσα σε τρίτο κράτος — Δραστηριότητα προσανατολισμένη, εξ ολοκλήρου ή κατά κυρίως, στο έδαφος κράτους μέλους — Κατ' επάγγελμα χορήγηση πιστώσεων — Απαίτηση προηγούμενης άδειας στο κράτος μέλος εντός του οποίου χορηγείται η παροχή) 9	9
2006/C 294/16	Υπόθεση C-467/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Σεπτεμβρίου 2006 (αίτηση του Audiencia Provincial de Malaga για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — ποινική διαδικασία κατά G. Francesco Gasparini, Jose M ^a L.A. Gasparini, G. Costa Bozzo, Juan de Lucchi Calcagno, Francesco Mario Gasparini, José A. Hormiga Marrero, Sindicatura Quiebra (Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας Σένγκεν — Άρθρο 54 — Αρχή ne bis in idem — Πεδίο εφαρμογής — Αθώωση των κατηγορουμένων λόγω παραγραφής του εγκλήματος) 10	10
2006/C 294/17	Υπόθεση C-17/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 3ης Οκτωβρίου 2006 (αίτηση του Court of Appeal (Civil Division) –Ηνωμένο Βασίλειο– για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — B.F. Cadman κατά Health & Safety Executive (Κοινωνική πολιτική — Άρθρο 141 ΕΚ — Αρχή της ισότητας αμοιβών μεταξύ εργαζομένων ανδρών και γυναικών — Η αρχαιότητα ως κριτήριο για τον καθορισμό του ύψους της αμοιβής — Αιτιολόγηση βάσει αντικειμενικών στοιχείων — Βάρος αποδείξεως) 10	10
2006/C 294/18	Υπόθεση C-100/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2006 (αίτηση του Gerechtshof te Amsterdam –Κάτω Χώρες– για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — ASM Lithography BV κατά Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid/kantoor Roermond (Τελωνειακός κώδικας — Καθορισμός της τελωνειακής οφειλής — Εισαγωγικοί δασμοί επί παραγώγων προϊόντων οι οποίοι καθορίζονται από τον ενδιαφερόμενο και επικυρώνονται από τις τελωνειακές αρχές δυνάμει του άρθρου 121 του τελωνειακού κώδικα — Δασμοί που μπορούν να υπολογιστούν σύμφωνα με το άρθρο 122, στοιχείο γ', του τελωνειακού κώδικα — Επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντων δυνάμει του άρθρου 236 του τελωνειακού κώδικα) 11	11
2006/C 294/19	Υπόθεση C-108/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 (αίτηση του Gerechtshof te 's-Gravenhage –Κάτω Χώρες– για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Bovenmij Verzekeringen NV κατά Benelux-Merkenbureau (Σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρο 3, παράγραφος 3 — Διακριτικός χαρακτήρας — Απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα λόγω της χρήσης — Λαμβάνεται υπόψη όλο ή ένα σημαντικό τμήμα του εδάφους της Μπενελούξ — Λαμβάνονται υπόψη οι γλωσσικές περιοχές της Μπενελούξ — Λεκτικό σήμα EUROPOLIS) 12	12
2006/C 294/20	Υπόθεση C-128/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Επιχειρήσεις διεθνών μεταφορών επιβατών εγκατεστημένες σε άλλο κράτος μέλος — Ετήσιος κύκλος εργασιών στην Αυστρία χαμηλότερος ή ίσος με 22 000 ευρώ — Απλοποιημένες μέθοδοι επιβολής και εισπράξεως του ΦΠΑ) 12	12
2006/C 294/21	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-129/05 και C-130/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Σεπτεμβρίου 2006 (αιτήσεις του College van Beroep voor het bedrijfsleven, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — NV Raverco (C-129/05), Coxon & Chatterton Ltd (C-130/05) κατά Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Οδηγία 97/78/ΕΚ — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2377/90 — Κτηνιατρικοί έλεγχοι — Προϊόντα προελεύσεως τρίτων χωρών — Εκ νέου αποστολή προϊόντων που δεν πληρούν τους όρους εισαγωγής — Κατάσχεση και καταστροφή) 13	13

2006/C 294/22	Υπόθεση C-140/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2006 [αίτηση του Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Amalia Valesko κατά Zollamt Klagenfurt (Πράξη προσχωρήσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Μεταβατικά μέτρα — Παράρτημα XIII — Φορολογία — Τσιγάρα προελεύσεως Σλοβενίας — Εισαγωγή στο αυστριακό έδαφος με τις προσωπικές αποσκευές των ταξιδιωτών — Απαλλαγή από τους ειδικούς φόρους καταναλώσεως περιοριζόμενη σε ορισμένες ποσότητες — Δυνατότητα διατηρήσεως των ποσοτικών περιορισμών που εφαρμόζονται στις προερχόμενες από τρίτες χώρες εισαγωγές μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2007 — Οδηγία 69/169/ΕΟΚ)	13
2006/C 294/23	Υπόθεση C-150/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Σεπτεμβρίου 2006 [αίτηση του Rechtbank 's-Hertogenbosch (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jean Leon van Straaten κατά Staat der Nederlanden, Republiek Italië (Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν — Αρχή ne bis in idem — Έννοια των «ιδίων πραγματικών περιστατικών» και των «πραγματικών περιστατικών που αποτέλεσαν αντικείμενο δικαστικής αποφάσεως» — Εξαγωγή σε ένα κράτος και εισαγωγή σε άλλο κράτος — Απαλλαγή του κατηγορουμένου)	14
2006/C 294/24	Υπόθεση C-226/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 96/82/ΕΚ — Κίνδυνοι από μεγάλα ατυχήματα σχετιζόμενα με επικίνδυνες ουσίες — Παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας)	15
2006/C 294/25	Υπόθεση C-232/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις υπέρ της Scott Paper SA/Kimberly-Clark — Υποχρέωση ανακτήσεως — Μη εκτέλεση λόγω εφαρμογής της εθνικής διαδικασίας — Αυτονομία των κρατών μελών ως προς την ακολουθητέα διαδικασία — Όρια — «Εθνική διαδικασία η οποία καθιστά δυνατή την άμεση και πραγματική εκτέλεση» υπό την έννοια του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 — Εθνική διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα τα ένδικα μέσα κατά των από τις εθνικές αρχές βεβαιώσεων ποσών ως εσόδων των αρχών αυτών)	15
2006/C 294/26	Υπόθεση C-241/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 3ης Οκτωβρίου 2006 (αίτηση του Conseil d'État για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Nicolae Bot κατά Préfet du Val-de-Marne (Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν — Άρθρο 20, παράγραφος 1 — Προϋποθέσεις κυκλοφορίας των υπηκόων τρίτων χωρών που δεν υπόκεινται στην υποχρέωση θεωρήσεως — Ανώτατη διάρκεια διαμονής τριών μηνών ανά εξάμηνο από την ημερομηνία της πρώτης εισόδου στον χώρο Σένγκεν — Αλλητάλληλες διαμονές — Έννοια της «πρώτης εισόδου»)	16
2006/C 294/27	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-290/05 και C-333/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2006 (αιτήσεις του Bács-Kiskun Megyei Bíróság και του Hajdú-Bihar Megyei Bíróság — Δημοκρατία της Ουγγαρίας — για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Ákos Nádasdi κατά Vám- és Péntzúgyórség Észak-Alföldi Regionális Parancsnoksága (C-290/05) και Ilona Németh κατά Vám- és Péntzúgyórség Dél-Alföldi Regionális Parancsnoksága (C-333/05) (Εσωτερικοί φόροι — Τέλη ταξινόμησης αυτοκινήτων — Μεταχειρισμένα αυτοκίνητα — Εισαγωγή)	16
2006/C 294/28	Υπόθεση C-353/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 28ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/54/ΕΚ — Μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας)	17
2006/C 294/29	Υπόθεση C-360/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/96/ΕΚ — Φορολογία των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας)	18
2006/C 294/30	Υπόθεση C-49/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 28ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 1999/37/ΕΚ — Έγγραφα κυκλοφορίας οχημάτων — Μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας)	18

2006/C 294/31	Υπόθεση C-552/03 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 28ης Σεπτεμβρίου 2006 — Unilever Bestfoods (Ireland) Ltd (πρώην Van den Bergh Foods Ltd) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Masterfoods Ltd, Richmond Ice Cream Ltd, πρώην Richmond Frozen Confectionery Ltd (Αίτηση αναίρεσης — Άρθρα 85 και 86 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρα 81 ΕΚ και 82 ΕΚ) — Παγωτά προοριζόμενα για άμεση κατανάλωση — Προμήθεια των λιανοπωλητών με καταψύκτες — Ρήτρα περί αποκλειστικότητας — Δικαίωμα για δίκαιη δίκη — Βάρος αποδείξεως) 19	19
2006/C 294/32	Υπόθεση C-93/05: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2006 (αίτηση του Korsholms tingsrätt — Φινλανδία για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Teemu Hakala κατά Oy L. Simons Transport Ab (Άρθρο 104, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Ζήτημα ως προς το οποίο δεν υφίσταται περιθώριο για καμία εύλογη αμφιβολία — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3820/85 — Εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών — Αμοιβή μισθωτών οδηγών που εξαρτάται από τη διανυθείσα απόσταση — Απαγόρευση ενός τέτοιου συστήματος αμοιβών εκτός από την περίπτωση που η μορφή αυτή του μισθού δεν διακυβεύει την ασφάλεια των μεταφορών) 19	19
2006/C 294/33	Υπόθεση C-314/05 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 29ης Ιουνίου 2006 — Creative Technology Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), José Vila Ortiz (Αίτηση αναίρεσης — Κοινοτικό σήμα — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Κίνδυνος συγχύσεως — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος «PC WORKS» — Ανακοπή του δικαιούχου του εθνικού εικονιστικού σήματος «W WORK PRO» — Αναίρεση εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη) 20	20
2006/C 294/34	Υπόθεση C-365/05 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 2006 — Dorte Schmidt-Brown κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναίρεσης — Καθήκον αρωγής — Απόρριψη του αιτήματος παροχής οικονομικής αρωγής στο πλαίσιο διαδικασίας λόγω δυσφημίσεως κινηθείσας ενώπιον των δικαστηρίων του Ηνωμένου Βασιλείου) 20	20
2006/C 294/35	Υπόθεση C-4/06 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 20ης Σεπτεμβρίου 2006 — Jamal Ouariachi κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναίρεσης — Αγωγή αποζημιώσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας — Αίτηση αναίρεσης προδήλως απαράδεκτη) 21	21
2006/C 294/36	Υπόθεση C-92/06 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2006 — Soffass SpA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Sodíran SCA (Αίτηση αναίρεσης — Κοινοτικό σήμα — Εικονιστικό σήμα «NICKY» — Ανακοπή εκ μέρους του δικαιούχου των εθνικών εικονιστικών σημάτων «NOKY» και «poky» — Εκτίμηση αφορώσα καθαρώς πραγματικά περιστατικά — Αίτηση αναίρεσης προδήλως απαράδεκτη) 21	21
2006/C 294/37	Υπόθεση C-166/06: Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2006 [αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Tribunale civile di Bolzano (Ιταλία)] — Eurodomus srl κατά Comune di Bolzano (Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Προδήλως απαράδεκτη) 22	22
2006/C 294/38	Υπόθεση C-346/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Celle (Γερμανία) στις 11 Αυγούστου 2006 — Dirk Ruffert, υπό την ιδιότητά του ως αναγκαστικού διαχειριστή λόγω αφερεγγυότητας ως προς τα περιουσιακά στοιχεία της Objekt und Bauregie GmbH & Co. KG κατά Land Niedersachsen 22	22
2006/C 294/39	Υπόθεση C-355/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Gerechtshof te Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 30 Αυγούστου 2006 — J. A. van der Steen κατά Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht–Gooi/Kantoor Utrecht 22	22
2006/C 294/40	Υπόθεση C-361/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Rechtbank Groningen (Κάτω Χώρες) στις 4 Σεπτεμβρίου 2006 — Feinchemie Schwebda GmbH και Bayer CropScience AG κατά College voor de Toelating van Bestrijdingsmiddelen, παρεμβαίνουσα: Agrichem B.V. 23	23
2006/C 294/41	Υπόθεση C-371/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden στις 12 Σεπτεμβρίου 2006 — Benetton Group SpA κατά G-Star International B.V. 23	23

2006/C 294/42	Υπόθεση C-372/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το VAT and Duties Tribunal, London (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 11 Σεπτεμβρίου 2006 — Asda Stores Ltd κατά Commissioners of HM Revenue and Customs	24
2006/C 294/43	Υπόθεση C-380/06: Προσφυγή της 15ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας	25
2006/C 294/44	Υπόθεση C-382/06 P: Αίτηση αναίρεσεως που άσκησε στις 14 Σεπτεμβρίου 2006 η Ocean Trawlers Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 13 Ιουνίου 2006 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-218/03 και T-382/06: Cathal Boyle κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	26
2006/C 294/45	Υπόθεση C-386/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως υποβληθείσα από την Commissione Tributaria Provinciale di Milano (Ιταλία) στις 18 Σεπτεμβρίου 2006 — Bakemark Italia Srl κατά Agenzia Entrate Ufficio Milano 1	27
2006/C 294/46	Υπόθεση C-387/06: Προσφυγή της 19ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας	27
2006/C 294/47	Υπόθεση C-390/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale ordinario di Roma (Ιταλία) στις 19 Σεπτεμβρίου 2006 — Nuova Agricast Srl κατά Ministero delle Attività Produttive	27
2006/C 294/48	Υπόθεση C-391/06: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 20 Σεπτεμβρίου 2006	28
2006/C 294/49	Υπόθεση C-392/06: Προσφυγή της 21ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας	28
2006/C 294/50	Υπόθεση C-394/06: Προσφυγή της 22ας Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	28
2006/C 294/51	Υπόθεση C-395/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo Supremo — Sala Primera Civil (Ισπανία) στις 22 Σεπτεμβρίου 2006 — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA) κατά Al Rima, S.A.	29
2006/C 294/52	Υπόθεση C-396/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το østre Landsret (Δανία) στις 21 Σεπτεμβρίου 2006 — Eivind F. Kramme κατά SAS Scandinavian Airlines Danmark A/S	29
2006/C 294/53	Υπόθεση C-398/06: Προσφυγή της 25ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών	30
2006/C 294/54	Υπόθεση C-399/06 P: Αναίρεση που άσκησε στις 25 Σεπτεμβρίου 2006 ο Faraj Hassan κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 12 Ιουλίου 2006 στην υπόθεση T-49/04, Faraj Hassan κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	30
2006/C 294/55	Υπόθεση C-401/06: Προσφυγή της 26ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	31
2006/C 294/56	Υπόθεση C-403/06 P: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Σεπτεμβρίου 2006 ο Chafiq Ayadi κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 12 Ιουλίου 2006 στην υπόθεση T-253/02, Chafiq Ayadi κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	32
2006/C 294/57	Υπόθεση C-406/06: Προσφυγή της 1ης Σεπτεμβρίου 2006 — Landtag Schleswig-Holstein κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	33
2006/C 294/58	Υπόθεση C-410/06: Προσφυγή της 9ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	33

2006/C 294/59	Υπόθεση C-411/06: Προσφυγή της 9ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	34
2006/C 294/60	Υπόθεση C-418/06 P: Αναίρεση που άσκησε στις 13 Οκτωβρίου 2006 το Βασίλειο του Βελγίου κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 25 Ιουλίου 2006 στην υπόθεση T-221/04, Βέλγιο κατά Επιτροπής	34
2006/C 294/61	Υπόθεση C-161/04: Διάταξη του προέδρου του πρώτου τμήματος του Δικαστηρίου της 6ης Σεπτεμβρίου 2006 — Αυστριακή Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	35
2006/C 294/62	Υπόθεση C-339/05: Διάταξη του προέδρου του δεύτερου τμήματος του Δικαστηρίου της 4ης Αυγούστου 2006 (αίτηση του Landesgericht Innsbruck — Αυστρία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols κατά Land Tirol	35
2006/C 294/63	Υπόθεση C-378/05: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Σεπτεμβρίου 2006 (αίτηση του Cour de cassation –Βέλγιο– για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Samotor SPRL κατά Βελγικού Δημοσίου	35
2006/C 294/64	Υπόθεση C-406/05: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 24ης Ιουλίου 2006 (αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden, Κάτω Χώρες, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Staatsecretaris van Financiën κατά P. Jurriëns Beheer BV	36
2006/C 294/65	Υπόθεση C-414/05: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 10ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	36
2006/C 294/66	Υπόθεση C-449/05: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	36
2006/C 294/67	Υπόθεση C-18/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Αυγούστου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	36
2006/C 294/68	Υπόθεση C-19/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	36
2006/C 294/69	Υπόθεση C-42/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 21ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου	36
2006/C 294/70	Υπόθεση C-47/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Αυγούστου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	37
2006/C 294/71	Υπόθεση C-52/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 25ης Ιουλίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας	37
2006/C 294/72	Υπόθεση C-67/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	37
2006/C 294/73	Υπόθεση C-81/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 31ης Αυγούστου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	37
2006/C 294/74	Υπόθεση C-107/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 31ης Αυγούστου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	37
2006/C 294/75	Υπόθεση C-113/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	37
2006/C 294/76	Υπόθεση C-115/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2006 (αίτηση του Arbeitsgericht Berlin –Γερμανία– για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Annette Radke κατά Achterberg Service GmbH & Co KG	38

2006/C 294/77	Υπόθεση C-123/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 21ης Αυγούστου 2006 — Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	38
2006/C 294/78	Υπόθεση C-128/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Αυγούστου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	38
2006/C 294/79	Υπόθεση C-137/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Αυγούστου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας	38
2006/C 294/80	Υπόθεση C-151/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 6ης Μαΐου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	38
2006/C 294/81	Υπόθεση C-236/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Αυγούστου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	38
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2006/C 294/82	Υπόθεση T-168/01: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — GlaxoSmithKline Services κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Χονδρική διανομή φαρμάκων — Παράλληλο εμπόριο — Διαφορετικές τιμές — Άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ — Συμφωνία — Περιορισμός του ανταγωνισμού — Αντικείμενο — Επίδικη αγορά — Αποτέλεσμα — Άρθρο 81, παράγραφος 3, ΕΚ — Συμβολή στην προώθηση της τεχνικής προόδου — Δεν συντρέχει κατάργηση του ανταγωνισμού — Απόδειξη — Αιτιολογία — Επικουρικότητα)	39
2006/C 294/83	Υπόθεση T-314/01: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — Avebe κατά Επιτροπής («Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Γλυκονικό νάτριο — Άρθρο 81 ΕΚ — Πρόστιμο — Δυνατότητα να θεωρηθεί υπεύθυνη για μια παραβατική συμπεριφορά μια ένωση χωρίς νομική προσωπικότητα, την οποία έχει μόνον η μητρική της εταιρία — Άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 — Δικαιώματα άμυνας — Απαλλακτικά έγγραφα — Αρχή της αναλογικότητας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως»)	39
2006/C 294/84	Υπόθεση T-322/01: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — Roquette Frères κατά Επιτροπής («Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Γλυκονικό νάτριο — Άρθρο 81 ΕΚ — Πρόστιμο — Άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων — Ανακοίνωση περί συνεργασίας — Αρχή της αναλογικότητας — Ίση μεταχείριση — Αρχή ne bis in idem»)	40
2006/C 294/85	Υπόθεση T-329/01: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — Archer Daniels Midland κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Γλυκονικό νάτριο — Άρθρο 81 ΕΚ — Πρόστιμο — Άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων — Ανακοίνωση επί της συνεργασίας — Αρχή της αναλογικότητας — Ίση μεταχείριση — Μη αναδρομικότητα — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας)	40
2006/C 294/86	Υπόθεση T-330/01: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — Akzo Nobel κατά Επιτροπής («Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Γλυκονικό νάτριο — Άρθρο 81 ΕΚ — Πρόστιμο — Άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων — Αρχή της αναλογικότητας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως»)	41
2006/C 294/87	Υπόθεση T-43/02: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — Jungbunzlauer κατά Επιτροπής («Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Κιτρικό οξύ — Άρθρο 81 ΕΚ — Πρόστιμο — Άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 — Δυνατότητα καταλογισμού της συμπεριφοράς σε μια θυγατρική εταιρία — Αρχή της νομιμότητας των ποινών — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων — Αρχή της αναλογικότητας — Αρχή ne bis in idem — Δικαίωμα προσβάσεως στον φάκελο»)	41
2006/C 294/88	Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-44/02 OP, T-54/02 OP, T-56/02 OP, T-60/02 OP et T-61/02 OP: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — Dresdner Bank κ.λπ. κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Άρθρο 81 ΕΚ — Συμφωνία καθορισμού των τιμών και τρόπος τιμολογήσεως των υπηρεσιών μετατροπής νομισμάτων — Γερμανία — Αποδείξεις της παραβάσεως — Ανακοπή)	42

2006/C 294/89	Υπόθεση T-59/02: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — Archer Daniels Midland κατά Επιτροπής («Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Κιτρικό οξύ — Άρθρο 81 ΕΚ — Πρόστιμο — Άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων — Ανακοίνωση περί της συνεργασίας — Αρχές της ασφάλειας δικαίου και της μη αναδρομικότητας — Αρχή της αναλογικότητας — Ίση μεταχείριση — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Δικαιώματα άμυνας») 42	42
2006/C 294/90	Υπόθεση T-204/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — Haladjian Frères κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Άρθρο 81 ΕΚ — Άρθρο 82 ΕΚ — Λιανική διανομή ανταλλακτικών — Παράλληλες εισαγωγές — Καταγγελία — Απορριπτική απόφαση) 43	43
2006/C 294/91	Υπόθεση T-117/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — Werkgroep Commercïële Jachthavens Zuidelijke Randmeren κ.λπ. κατά Επιτροπής («Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις χορηγηθείσες από τις ολλανδικές αρχές υπέρ λιμένων αναψυχής μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό») 43	43
2006/C 294/92	Υπόθεση T-153/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — Ferriere Nord κατά Επιτροπής («Ανταγωνισμός — Πρόστιμο — Παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Δικαιώματα της Επιτροπής ως προς την εκτέλεση των αποφάσεων — Παραγραφή — Άρθρα 4 και 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2988/74 — Παραδεκτό») 44	44
2006/C 294/93	Υπόθεση T-172/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — Telefónica κατά ΓΕΕΑ — Branch (emergia) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού κοινοτικού σήματος emergia — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα EMERGEA — Κίνδυνος συγχύσεως — Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94) 44	44
2006/C 294/94	Υπόθεση T-259/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — Koistinen κατά Επιτροπής («Υπάλληλοι — Αποδοχές — Επίδομα αποδημίας — Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Έννοια της συνήθους κατοικίας») 45	45
2006/C 294/95	Υπόθεση T-313/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Οκτωβρίου 2006 — Hewlett-Packard κατά Επιτροπής («Άρνηση επιστροφής εισαγωγικών δασμών — Προσφυγή ακυρώσεως — Εισαγωγή εκτυπωτών και κασετών εκτυπωτή προελεύσεως Σιγκαπούρης — Ιδιαίτερη κατάσταση — Ρήτρα επείκειας — Άρθρο 239 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92») 45	45
2006/C 294/96	Υπόθεση T-416/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — Κοντούλη κατά Συμβουλίου (Υπάλληλοι — Σύνταξη αναπηρίας — Διορθωτικός συντελεστής — Προσδιορισμός του τόπου κατοικίας — Ανάκληση διοικητικής πράξεως — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη) 46	46
2006/C 294/97	Υπόθεση T-420/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — Blackler κατά Κοινοβουλίου (Υπάλληλοι — Διαγωνισμός βάσει τίτλων και εξετάσεων — Προϋποθέσεις συμμετοχής — Διάρκεια σπουδών — Αξιολόγηση των τίτλων και των προσόντων των υποψηφίων — Παραβίαση της προκηρύξεως του διαγωνισμού — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως) 46	46
2006/C 294/98	Υπόθεση T-156/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — Λαντζώνη κατά Δικαστηρίου («Υπάλληλοι — Προαγωγή — Χορήγηση μορίων προαγωγής — Σχέση με την έκθεση βαθμολογίας — Μη προαγωγή») 47	47
2006/C 294/99	Υπόθεση T-171/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Οκτωβρίου 2006 — Nijjs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου («Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2003 — Έκθεση βαθμολογίας — Χορήγηση μορίων αξιολογήσεως — Απόφαση περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος στον βαθμό του αναθεωρητή») 47	47
2006/C 294/100	Υπόθεση T-350/03: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 18 Σεπτεμβρίου 2006 — Wirtschaftskammer Kärnten et best connect Ampere Strompoolκατά Επιτροπής («Προσφυγή ακυρώσεως — Ανταγωνισμός — Απόφαση κηρύσσουσα συγκέντρωση συμβατή προς την κοινή αγορά — Νομικά πρόσωπα — Πράξεις που τα αφορούν ατομικά — Απαράδεκτο») 47	47

2006/C 294/101	Υπόθεση T-80/05: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 19ης Σεπτεμβρίου 2006 — Bavendam κ.λπ. κατά Επιτροπής («Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Αποφάσεις 2004/798/ΕΚ και 2004/813/ΕΚ — Κατάλογος τόπων κοινοτικής σημασίας για την ηπειρωτική βιογεωγραφική περιοχή και για την ατλαντική βιογεωγραφική περιοχή — Πρόσωπα που τα αφορά άμεσα και ατομικά — Απαράδεκτο) 48	48
2006/C 294/102	Υπόθεση T-100/05: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 19ης Σεπτεμβρίου 2006 — CFE κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Απόφαση 2004/813/ΕΚ — Κατάλογος των τόπων κοινοτικής σημασίας για την ατλαντική βιογεωγραφική περιοχή — Πρόσωπο που το αφορά ατομικά — Απαράδεκτο) 48	48
2006/C 294/103	Υπόθεση T-117/05: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 19ης Σεπτεμβρίου 2006 — Rodenbröker κ.λπ. κατά Επιτροπής («Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Απόφαση 2004/813/ΕΚ — Κατάλογος των τόπων κοινοτικής σημασίας για την ατλαντική βιογεωγραφική περιοχή — Πρόσωπα τα οποία η απόφαση αφορά άμεσα και ατομικά — Απαράδεκτο») 49	49
2006/C 294/104	Υπόθεση T-122/05: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 19ης Σεπτεμβρίου 2006 — Benkő κ.λπ. κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Απόφαση 2004/798/ΕΚ — Κατάλογος των τόπων κοινοτικής σημασίας για την ηπειρωτική βιογεωγραφική περιοχή — Πρόσωπα τα οποία αφορά άμεσα και ατομικά — Απαράδεκτο) 49	49
2006/C 294/105	Υπόθεση T-229/06: Προσφυγή της 24ης Αυγούστου 2006 — Kretschmer κατά Κοινοβουλίου 50	50
2006/C 294/106	Υπόθεση T-237/06: Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2006 — NOS κατά Επιτροπής 51	51
2006/C 294/107	Υπόθεση T-258/06: Προσφυγή της 12ης Σεπτεμβρίου 2006 — Γερμανία κατά Επιτροπής 52	52
2006/C 294/108	Υπόθεση T-259/06: Προσφυγή της 20ής Σεπτεμβρίου 2006 — Torres κατά ΓΕΕΑ — Navisa Industrial Vinícola Española (MANZO DE VELASCO) 52	52
2006/C 294/109	Υπόθεση T-262/06 P: Αναίρεση που άσκησε στις 18 Σεπτεμβρίου 2006 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 12 Ιουλίου 2006 στην υπόθεση F-18/05, D κατά Επιτροπής 53	53
2006/C 294/110	Υπόθεση T-264/06: Προσφυγή της 22ας Σεπτεμβρίου 2006 — DC-HADLER NETWORKS κατά Επιτροπής 53	53
2006/C 294/111	Υπόθεση T-265/06: Προσφυγή της 20ής Σεπτεμβρίου 2006 — Lee/DE κατά ΓΕΕΑ — Cooperativa Italiana di Ristorazione (PIAZZA del SOLE) 54	54
2006/C 294/112	Υπόθεση T-266/06: Αγωγή της 26ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή κατά TH Parkner 55	55
2006/C 294/113	Υπόθεση T-268/06: Προσφυγή της 22ας Σεπτεμβρίου 2006 — Ολυμπιακή Αεροπορία Υπηρεσίες κατά Επιτροπής 55	55
2006/C 294/114	Υπόθεση T-270/06: Προσφυγή της 25ης Σεπτεμβρίου 2006 — Lego Juris κατά ΓΕΕΑ — Mega Brands (Lego brick) 55	55
2006/C 294/115	Υπόθεση T-271/06: Προσφυγή της 2ας Οκτωβρίου 2006 — Microsoft κατά Επιτροπής 56	56
2006/C 294/116	Υπόθεση T-272/06: Προσφυγή της Ευρωπαϊκής Δυναμικής κατά του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου 2006 57	57
2006/C 294/117	Υπόθεση T-273/06: Προσφυγή της 11ης Σεπτεμβρίου 2006 — ISD Polska και Industrial Union of Donbass κατά Επιτροπής 57	57

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2006/C 294/118	Υπόθεση T-274/06: Προσφυγή της 6ης Οκτωβρίου 2006 — Estaser El Mareny κατά Επιτροπής	58
2006/C 294/119	Υπόθεση T-275/06: Προσφυγή της 4 Οκτωβρίου 2006 — Omya κατά Επιτροπής	59
2006/C 294/120	Υπόθεση T-277/06: Προσφυγή της 9ης Οκτωβρίου 2006 — Omnicare κατά ΓΕΕΑ — Yamanouchi Pharma (OMNICARE)	60
2006/C 294/121	Υπόθεση T-278/06: Προσφυγή της 6ης Οκτωβρίου 2006 — Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής	60
2006/C 294/122	Υπόθεση T-279/06: Προσφυγή της Ευρωπαϊκής Δυναμικής κατά της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που ασκήθηκε στις 9 Οκτωβρίου 2006	61
2006/C 294/123	Υπόθεση T-280/06: Προσφυγή της 4ης Οκτωβρίου 2006 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής	62
2006/C 294/124	Υπόθεση T-281/06: Προσφυγή της 6ης Οκτωβρίου 2006 — Ισπανία κατά Επιτροπής	62
2006/C 294/125	Υπόθεση T-288/06: Προσφυγή της 18ης Οκτωβρίου 2006 — Huta «Czestochowa» κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	63
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ		
2006/C 294/126	Υπόθεση F-1/05: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημοσίας Διοικήσεως (ολομέλεια) της 26ης Οκτωβρίου 2006 — Landgren κατά Ευρωπαϊκού Ιδρύματος Καταρτίσεως (Έκτακτος υπάλληλος — Σύμβαση αόριστης διάρκειας — Απόλυση — Επαγγελματική ανεπάρκεια — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)	64
2006/C 294/127	Υπόθεση F-59/05: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημοσίας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 19ης Οκτωβρίου 2006 — De Smedt κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι επί συμβάσει — Αίτηση αναθεώρησης της κατά την πρόσληψη καθορισθείσας κατατάξεως και αποδοχών — Πρώην έκτακτος υπάλληλος προσληφθείς ως υπάλληλος επί συμβάσει χωρίς μεταβολή των καθηκόντων του — Άρθρα 3α και 80, παράγραφοι 2 και 3 του ΚΛΠ — Καθήκοντα που εμπίπτουν σε διάφορες κατηγορίες — Ίση μεταχείριση)	64
2006/C 294/128	Υπόθεση F-114/05: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημοσίας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 19ης Οκτωβρίου 2006 — Combescot κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Προσφυγή — Προθεσμίες — Σιωπηρή απορριπτική απόφαση — Μη έναρξη νέας προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής με τη μεταγενέστερη κοινοποίηση ρητής αποφάσεως — Έννομο συμφέρον — Απαράδεκτο)	65
2006/C 294/129	Υπόθεση F-100/06: Προσφυγή της 31ης Αυγούστου 2006 — Simon κατά Δικαστηρίου και Επιτροπής	65
2006/C 294/130	Υπόθεση F-115/06: Προσφυγή της 2ας Οκτωβρίου 2006 — Sanchez Ferriz κατά Επιτροπής	66
2006/C 294/131	Υπόθεση F-116/06: Προσφυγή της 26ης Σεπτεμβρίου 2006 — Buckingham κ.λπ. κατά Επιτροπής	66
2006/C 294/132	Υπόθεση F-117/06: Προσφυγή-αγωγή της 2ας Οκτωβρίου 2006 — Loy κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	66
2006/C 294/133	Υπόθεση F-118/06: Προσφυγή της 2ας Οκτωβρίου 2006 — Di Bucci κατά Επιτροπής	67
2006/C 294/134	Υπόθεση F-119/06: Προσφυγή-αγωγή της 9ης Οκτωβρίου 2006 — Kerstens κατά Επιτροπής	68
2006/C 294/135	Υπόθεση F-36/06: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημοσίας Διοίκησης της 24ης Οκτωβρίου 2006 — Martin Magone κατά Επιτροπής	69

II Προπαρασκευαστικές πράξεις

.....

III Πληροφορίες

2006/C 294/136

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*
ΕΕ C 281 της 18.11.2006 .....

70

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-105/02) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Ίδιοι πόροι των Κοινοτήτων — Μη εκκαθαρισμένα δελτία TIR — Παράλειψη μεταβίβασης των αντιστοιχών ιδίων πόρων)

(2006/C 294/01)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Wilms και C. Giolito)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: W. D. Plessing και R. Stüwe, επικουρούμενοι από τον D. Sellner, Rechtsanwalt)

Παρεμβαίνουν υπέρ της καθής: Βασιλείο του Βελγίου (εκπρόσωποι: M. Wimmer και A. Snoecx, επικουρούμενοι από τον B. van de Walle de Ghelcke, avocat)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της απόφασης 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ L 155, σ. 1) — Παράλειψη εισπράξεως των εγγυημένων από ορισμένα δελτία TIR εισαγωγικών δασμών και αποδόσεως των αντιστοιχών ιδίων πόρων — Εισαγωγικοί δασμοί για τους οποίους «δεν έχει συσταθεί καμία ασφάλεια» ή οι οποίοι «αποτελούν αντικείμενο αμφισβήτησης» — Δελτία για τα οποία ο αντασφαλιστής αμφισβήτησε τις υποχρεώσεις του

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Μη εκκαθαρίζοντας κανονικά ορισμένα έγγραφα διαμετακομίσεως (δελτία TIR), με συνέπεια να μην έχουν καταχωριστεί ορθώς οι αντιστοιχοί ίδιοι πόροι ούτε να έχουν αποδοθεί στην Επιτροπή εμπροθέσμως,

— μη ανακοινώνοντας στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων όλα τα λοιπά μη αμφισβητούμενα ποσά δασμών που έτυχαν ανάλογης αντιμετώπισεως (καταχώριση στη λογιστική Β αντί της καταχωρίσεως στη λογιστική Α) σχετικά με τη μη εκκαθάριση δελτίων TIR εκ μέρους των γερμανικών τελωνείων από το 1994 και έως την τροποποίηση της αποφάσεως του Ομοσπονδιακού Υπουργού Οικονομικών της 11ης Σεπτεμβρίου 1996,

— η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της απόφασης 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων, ο οποίος αντικαταστάθηκε, από 31ης Μαΐου 2000, από τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

4) Το Βασιλείο του Βελγίου φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 131 της 1.6.2002.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 12ης Σεπτεμβρίου 2006 — R.J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., RJR Acquisition Corp., R.J. Reynolds Tobacco Company, R.J. Reynolds Tobacco International, Inc., Japan Tobacco, Inc. κατά Philip Morris International Inc., Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Βασιλείου της Ισπανίας, Γαλλικής Δημοκρατίας, Ιταλικής Δημοκρατίας, Πορτογαλικής Δημοκρατίας, Δημοκρατίας της Φινλανδίας, Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Ελληνικής Δημοκρατίας, Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-131/03 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσεως — Απόφαση της Επιτροπής να ασκήσει προσφυγή ενώπιον δικαστηρίου τρίτου κράτους — Προσφυγή ακυρώσεως — Απαράδεκτη)

(2006/C 294/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: R J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., RJR Acquisition Corp., R.J. Reynolds Tobacco Company, R.J. Reynolds Tobacco International, Inc., Japan Tobacco, Inc. (εκπρόσωποι: P. Lomas, solicitor και O.W. Brouwer, avocat)

Αντίδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Philip Morris International Inc., Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Docksey, X. Lewis και C. Ladenburger), Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: H. Duintjer Tebbens και A. Baas), Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: G. De Bergues), Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. Braguglia και M. Fiorilli, δικηγόρος), Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Fernandes και A. Seiza Neves), Δημοκρατία της Φινλανδίας (T. Rynhä και A. Guimaraes-Purokoski), Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: M. Lumma και W.-D. Plessing), Ελληνική Δημοκρατία, Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: J.G.M. van Bakel)

Παρεμβαίνουν υπέρ της Επιτροπής: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και T. Blanchet)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (δευτέρο πενταμελές τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2003, συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 και T-272/01, Philip Morris International κ.λπ. κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο κήρυξε απαράδεκτες τις προσφυγές περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής να κινήσει κατά των ανααιρεσιουσών αγωγή ενώπιον δικαστηρίου των ΗΠΑ, κατόπιν της φερόμενης εμπλοκής τους σε λαθρεμπόριο τσιγάρων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, προκειμένου να αποκατασταθεί η οικονομική ζημία που υπέστη η Ευρωπαϊκή Ένωση και να εκδοθεί δικαστική απόφαση επιβάλλουσα την παύση του λαθρεμπορίου — Ερμηνεία του άρθρου 230 ΕΚ καθώς και της νομολογίας του Δικαστηρίου — Έννομα αποτελέσματα της αποφάσεως της Επιτροπής να ασκήσει αγωγή ενώπιον δικαστηρίου τρίτης χώρας.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει τις R.J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., RJR Acquisition Corp., R.J. Reynolds Tobacco Company, R.J. Reynolds Tobacco International, Inc., και Japan Tobacco, Inc. στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Ιταλική Δημοκρατία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Πορτογαλική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Φινλανδίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους

⁽¹⁾ EE C 146 της 21.6.2003.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-377/03) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Ίδιοι πόροι των Κοινοτήτων — Μη εκκαθαρισμένα δελτία TIR — Παράλειψη ή καθυστέρηση καταβολής των αντιστοίχων ιδίων πόρων)

(2006/C 294/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Giolito και G. Wilms)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: E. Dominkovits, A. Goldman και M. Wimmer, επικουρούμενοι από τον B. van de Walle de Ghelcke, avocat)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράλειψη οδηγίας — Άρθρα 6, 9, 10 και 11 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (EE L 130, σ. 1) — Παράλειψη ή καθυστέρηση καταβολής των ιδίων πόρων στην Επιτροπή — Μη τήρηση των κανόνων λογιστικής καταχωρίσεως — Αντικανονική εκκαθάριση ορισμένων εγγράφων διαμετακομίσεως (δελτίων TIR) από τις βελγικές τελωνειακές αρχές

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Παραλείποντας να προβεί στη λογιστική εγγραφή ή προβαίνοντας σε καθυστερημένη εγγραφή των ιδίων πόρων που απορρέουν από δελτία TIR που δεν έχουν εξοφληθεί κανονικά, καταχωρίζοντας τους πόρους αυτούς στη λογιστική Β αντί να τους εγγράψει στη λογιστική Α, με συνέπεια τη μη εμπρόθεση απόδοση των συναφών ιδίων πόρων στην Επιτροπή,

— αρνούμενο να καταβάλει τόκους υπερημερίας επί των ποσών που οφείλει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

— το Βασίλειο του Βελγίου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 6, 9, 10 και 11 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων, ο οποίος, από 31ης Μαΐου 2000, κατήργησε και αντικατέστησε τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της απόφασης 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων, με το ίδιο αντικείμενο.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 264 της 1.11.2003.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-378/03) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Ίδιοι πόροι των Κοινοτήτων — Πληρωμή σε δόσεις εκ μέρους του οφειλέτη — Είσπραξη)

(2006/C 294/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Giolito και G. Wilms)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: A. Goldman, E. Dominkovits και M. Wimmer, επικουρούμενοι από τον B. van de Walle de Ghelcke, avocat)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 6, 10 και 11 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας

Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ L 130, σ. 1) — Καθυστερημένη καταβολή ιδίων πόρων σε περίπτωση συμφωνίας για πληρωμή σε δόσεις εκ μέρους του οφειλέτη — Εισαγωγικοί δασμοί

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Λόγω της καθυστερημένης καταβολής των ιδίων πόρων σε περίπτωση που ο οφειλέτης επιτυγχάνει τη σύναψη συμφωνίας περί πληρωμής της οφειλής σε δόσεις, το Βασίλειο του Βελγίου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 10 και 11 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων, ο οποίος, από 31ης Μαΐου 2000, κατήργησε και αντικατέστησε τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της απόφασης 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων, με το ίδιο αντικείμενο.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 264 της 1. 11. 2003.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 3ης Οκτωβρίου 2006 [αίτηση της Commissione tributaria provinciale di Cremona (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Banca popolare di Cremona soc. coop. arl κατά Agenzia Entrate Ufficio Cremona

(Υπόθεση C-475/03) (¹)

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 33, παράγραφος 1 — Απαγόρευση εισπράξεως άλλων εθνικών φόρων εχόντων τον χαρακτήρα φόρου κύκλου εργασιών — Έννοια «φόρου κύκλου εργασιών» — Περιφερειακός ιταλικός φόρος επί των παραγωγικών δραστηριοτήτων)

(2006/C 294/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione tributaria provinciale di Cremona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Banca popolare di Cremona soc. coop. arl

κατά

Agenzia Entrate Ufficio Cremona

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Commissione tributaria provinciale di Cremona — Ερμηνεία του άρθρου 33 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/680/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1991 (ΕΕ L 376, σ. 1) — Συμβατόν εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως περί επιβολής περιφερειακού φόρου επί των παραγωγικών δραστηριοτήτων

Διατακτικό της αποφάσεως

Το άρθρο 33 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/680/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1991, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν εμποδίζει τη διατήρηση μιας φορολογικής επιβαρύνσεως που εμφανίζει χαρακτηριστικά σαν του επίδικου στην κύρια δίκη φόρου.

(¹) ΕΕ C 21 της 24.1.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-84/04) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Κανονισμός (ΕΟΚ) 4253/88 και άρθρο 10 ΕΚ — Διαρθρωτικά Ταμεία — Συντονισμός μεταξύ των παρεμβάσεων των Διαρθρωτικών Ταμείων και των παρεμβάσεων της ΕΤΕ — Συστηματική μείωση των ποσών που καταβάλλονται ως ενισχύσεις του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Προσανατολισμού — Τέλη εισπραττόμενα από το Ifadap κατά την περίοδο προγραμματισμού 1994-1999)

(2006/C 294/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Alves Vieira, G. Braun, N. Castro Marques και F. Costa Leite, advogados)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Fernandes, C. Botelho Moniz και E. Maia Cadete, advogados)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 10 ΕΚ και κανονισμός (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών

ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ 1988, L 374, σ. 1) — Κατά σύστημα μείωση των ποσών που καταβάλλονται για ενισχύσεις του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Προσανατολισμού — Τέλη υποχρεωτικώς εισπραττόμενα από το IFADAP κατά την περίοδο προγραμματισμού 1994-1999

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει

1) Η Πορτογαλική Δημοκρατία, επιτρέποντας να καθιερωθεί από το Instituto de Financiamento e Apoio ao Desenvolvimento da Agricultura e Pescas (Ινστιτούτο για τη χρηματοδότηση και ενίσχυση της αναπτύξεως της γεωργίας και της αλιείας) και να διατηρηθεί σε ισχύ διαδικασία χορηγήσεως χρηματοδοτικών εισφορών των κοινοτικών διαρθρωτικών ταμείων περιλαμβανούσα ουσιαστικές διατυπώσεις συνεπαγόμενες την καταβολή τελών που δεν είναι ούτε οικειοθελή ούτε προαιρετικά ούτε συνιστούν αμοιβή παρεχομένης υπηρεσίας, αλλά εξυπηρετούν τη χρηματοδότηση λειτουργιών που βαρύνουν το Πορτογαλικό Δημόσιο δυνάμει ιδίως του κοινοτικού δικαίου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων, όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2082/93 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1993.

2) Καταδικάζει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 94 της 17.4.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Σεπτεμβρίου 2006 — Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied, Technische Unie BV, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, CEF City Electrical Factors BV και CEF Holdings Ltd

(Υπόθεση C-105/04 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Συμπράξεις — Αγορά των ηλεκτρολογικών εξαρτημάτων στις Κάτω Χώρες — Εθνική ένωση χονδρεμπόρων — Συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές με αντικείμενο ένα συλλογικό καθεστώς αποκλειστικότητας και καθορισμού των τιμών — Πρόστιμα)

(2006/C 294/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied (εκπρόσωποι: E. Pijnacker Hordijk και M. De Grave, advocaten)

Λοιποί διάδικοι: Technische Unie BV (εκπρόσωποι: P. Bos και C. Hubert, advocaten), Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Wils και H. Gilliams, advocaat), CEF City Electrical Factors BV, CEF Holdings Ltd (εκπρόσωποι: J. Stuyck, C. Vinken-Geijselaers και M. Poelman, advocaten)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσεως της αποφάσεως που το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) εξέδωσε στις 16 Δεκεμβρίου 2003, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied και Technische Unie BV κατά Επιτροπής (συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-5/00 και T-6/00), με την οποία απόφαση το Πρωτοδικείο απέρριψε προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως 2000/117/EK της Επιτροπής, της 26ης Οκτωβρίου 1999, σχετικά με διαδικασία του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (υπόθεση IV/33.884 — Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied και Technische Unie) (ΕΕ L 39, σ. 1)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο:

- 1) Αναρρίπτει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 16ης Δεκεμβρίου 2003, T-5/00 και T-6/00, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied και Technische Unie κατά Επιτροπής, μόνο κατά το μέρος που το Πρωτοδικείο παρέλειψε, στο πλαίσιο της εξετάσεως του ισχυρισμού περί παραβιάσεως της αρχής της εύλογης προθεσμίας, να εξακριβώσει αν η καταλογιστέα στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υπερβολική διάρκεια ολόκληρης της διοικητικής διαδικασίας, περιλαμβανομένου του σταδίου πριν από την ανακοίνωση των αιτιάσεων, μπόρεσε να επηρεάσει τη μελλοντική δυνατότητα άμυνας της Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως κατά τα λοιπά.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή που η Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου, κατά το μέρος που στηρίζεται στον ισχυρισμό περί παραβιάσεως της αρχής της εύλογης προθεσμίας.
- 4) Η Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied καταδικάζεται στα έξοδα της δίκης ενώπιον του Δικαστηρίου. Τα έξοδα των δικών ενώπιον του Πρωτοδικείου οι οποίες κατέληξαν στην απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2003, T-5/00 και T-6/00, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied και Technische Unie κατά Επιτροπής, εξακολουθούν να βαρύνουν τη Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied σύμφωνα με όσα ορίζει το σημείο 2 του διατακτικού της πιο πάνω αποφάσεως.

(¹) ΕΕ C 106 της 30.4.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Σεπτεμβρίου 2006 — Technische Unie BV, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, CEF City Electrical Factors BV, CEF Holdings Ltd και Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied

(Υπόθεση C-113/04 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Συμπράξεις — Αγορά των ηλεκτρολογικών εξαρτημάτων στις Κάτω Χώρες — Εθνική ένωση χονδρεμπόρων — Συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές με αντικείμενο ένα συλλογικό καθεστώς αποκλειστικότητας και καθορισμού των τιμών — Πρόστιμα)

(2006/C 294/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Technische Unie BV (εκπρόσωποι: P. Bos και C. Hubert, advocaten)

Λοιποί διάδικοι: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Wils και H. Gilliams, advocaat), CEF City Electrical Factors BV, CEF Holdings Ltd και Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied (εκπρόσωπος: E. Pijnacker Hordijk, advocaat)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσεως της αποφάσεως που το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) εξέδωσε στις 16 Δεκεμβρίου 2003, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied και Technische Unie BV κατά Επιτροπής (συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-5/00 και T-6/00), με την οποία απόφαση το Πρωτοδικείο απέρριψε προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως 2000/117/EK της Επιτροπής, της 26ης Οκτωβρίου 1999, σχετικά με διαδικασία του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (υπόθεση IV/33.884 — Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied και Technische Unie) (ΕΕ L 39, σ. 1)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο:

- 1) Αναρρίπτει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 16ης Δεκεμβρίου 2003, T-5/00 και T-6/00, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied και Technische Unie κατά Επιτροπής, μόνο κατά το μέρος που το Πρωτοδικείο παρέλειψε, στο πλαίσιο της εξετάσεως του ισχυρισμού περί παραβιάσεως της αρχής της εύλογης προθεσμίας, να εξακριβώσει αν η καταλογιστέα στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υπερβολική διάρκεια ολόκληρης της διοικητικής διαδικασίας, περιλαμβανομένου του σταδίου πριν από την ανακοίνωση των αιτιάσεων, μπόρεσε να επηρεάσει τη μελλοντική δυνατότητα άμυνας της Technische Unie BV.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως κατά τα λοιπά.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή που η Technische Unie BV άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου, κατά το μέρος που στηρίζεται στον ισχυρισμό περί παραβιάσεως της αρχής της εύλογης προθεσμίας.

4) Η *Technische Unie BV* καταδικάζεται στα έξοδα της δίκης ενώπιον του Δικαστηρίου. Τα έξοδα των δικών ενώπιον του Πρωτοδικείου οι οποίες κατέληξαν στην απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2003, T-5/00 και T-6/00, *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied* και *Technische Unie* κατά Επιτροπής, εξακολουθούν να βαρύνουν την *Technische Unie BV* σύμφωνα με όσα ορίζει το σημείο 3 του διατακτικού της πιο πάνω αποφάσεως.

(¹) ΕΕ C 106 της 30.4.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-275/04) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Εξωτερική κοινοτική διαμετακόμιση — Κανονισμοί (ΕΟΚ) 2913/92 και 2454/93 — Ίδιοι πόροι των Κοινοτήτων — Απόδοση — Προθεσμίες — Τόκοι υπερημερίας — Παράλειψη διατηρήσεως και κοινοποιήσεως των δικαιολογητικών που αφορούν τη βεβαίωση και την απόδοση ιδίων πόρων)

(2006/C 294/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Giolito και G. Wilms)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: E. Dominkovits και M. Wimmers)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: C. Jackson και M. Angiolini και R. Anderson, barristers)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 6, 9, 10 και 11 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ L 130, σ. 1), ο οποίος, από τις 31 Μαΐου 2000, κατήργησε και αντικατέστησε τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της απόφασης 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ (ΕΕ L 155, σ. 1) — Ατασθαλίες και καθυστερήσεις που διαπιστώθηκαν κατά τη λογιστική καταχώριση των ιδίων πόρων

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Παράλειπντας να καταχωρίσει εμπροθέσμως τις βεβαιωθείσες απαιτήσεις στα λογιστικά βιβλία του άρθρου 6, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων,

παράλειπντας να ελέγξει αν, από την 1η Ιανουαρίου 1995, υπήρξαν και άλλες καθυστερήσεις στην απόδοση των ιδίων πόρων κατόπιν καθυστερημένης καταχωρίσεως στα λογιστικά βιβλία του άρθρου 6, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού 1150/2000, καταστρέφοντας τα αρχεία που αφορούν την περίοδο αυτή, και να γνωστοποιήσει τις εν λόγω καθυστερήσεις στην Επιτροπή, προκειμένου αυτή να μπορέσει να υπολογίσει τους οφειλόμενους τόκους υπερημερίας που της οφείλονται, σύμφωνα με το άρθρο 11 του εν λόγω κανονισμού, λόγω καθυστερημένης αποδόσεως των ιδίων πόρων,

το Βασίλειο του Βελγίου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3, 6, 9, 10 και 11 του κανονισμού 1150/2000, ο οποίος, από τις 31 Μαΐου 2000, κατήργησε και αντικατέστησε τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της απόφασης 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων, του οποίου το αντικείμενο είναι πανομοιότυπο, και από το άρθρο 10 της Συνθήκης ΕΚ.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

3) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 217 της 28.8.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-282/04 και C-283/04) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 56, παράγραφος 1, ΕΚ και 43 ΕΚ — Ειδικές μετοχές (*golden shares*) του Ολλανδικού Δημοσίου στο κεφάλαιο των εταιριών KPN και TRG — Οριοθέτηση των εννοιών «συμμετοχή εξασφαλίζουσα τον έλεγχο», «άμεση επένδυση» και «επένδυση χαρτοφυλακίου» στο πλαίσιο των θεμελιωδών ελευθεριών — «Κρατικό μέτρο» κατά την έννοια των θεμελιωδών ελευθεριών — Εγγύηση της παγκόσμιας ταχυδρομικής υπηρεσίας)

(2006/C 294/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. Støvlbæk, A. Nijenhuis και S. Noë)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: H. G. Sevenster, J. G. M. van Bakel και M. De Grave)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 43 ΕΚ και 56 ΕΚ — Δικαιώματα που συνδέονται με την ειδική μετοχή της εταιρίας Koninklijke KPN NV την οποία κατέχει το Ολλανδικό Δημόσιο

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, διατηρώντας στα καταστατικά της Koninklijke KPN NV και της TPG NV ορισμένες διατάξεις προβλέπουσες ότι το κεφάλαιο των εταιριών αυτών περιλαμβάνει μια ονομαστική ειδική μετοχή, που ανήκει στο Ολλανδικό Δημόσιο και του παρέχει ειδικά δικαιώματα προηγούμενης εγκρίσεως ορισμένων διαχειριστικής φύσεως αποφάσεων των οργάνων των εν λόγω εταιριών, τα οποία δεν περιορίζονται μόνο στην περίπτωση που η παρέμβαση του κράτους αυτού είναι απαραίτητη για επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος αναγνωριζόμενους από το Δικαστήριο και, στην περίπτωση της TPG NV, ιδίως προς εξασφάλιση της διατηρήσεως της παγκόσμιας ταχυδρομικής υπηρεσίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 56, παράγραφος 1, ΕΚ.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 217 της 28.8.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 3ης Οκτωβρίου 2006 (αίτηση του Bundesfinanzhof — Γερμανία για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH κατά Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel

(Υπόθεση C-290/04) (¹)

(Άρθρα 59 της Συνθήκης ΕΟΚ (που κατέστη το άρθρο 59 της Συνθήκης ΕΚ και, κατόπιν τροποποιήσεως, το άρθρο 49 ΕΚ) και 60 της Συνθήκης ΕΟΚ (που κατέστη το άρθρο 60 της Συνθήκης ΕΚ και κατόπιν το άρθρο 50 ΕΚ) — Φορολογική νομοθεσία — Φόρος εισοδήματος — Παροχή υπηρεσιών πραγματοποιηθείσα από μη κάτοικο ημεδαπής στο πλαίσιο καλλιτεχνικών θεαμάτων — Αρχή της παρακράτησης του φόρου στην πηγή — Παρέχων υπηρεσίες μη έχων την ιδιγένεια κράτους μέλους)

(2006/C 294/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH

κατά

Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Bundesfinanzhof — Ερμηνεία των άρθρων 59 και 60 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρα 49 ΕΚ) και 60 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 50 ΕΚ) — Εθνική νομοθεσία περί του φόρου

εισοδήματος, σύμφωνα με την οποία ο αποδέκτης υπηρεσιών κάτοικος ημεδαπής υποχρεούται σε παρακράτηση φόρου στην πηγή για τις αμοιβές που καταβάλλει στον παρέχοντα τις υπηρεσίες μη κάτοικο ημεδαπής

Διατακτικό της απόφασης

- 1) Τα άρθρα 59 και 60 της Συνθήκης ΕΟΚ έχουν την έννοια ότι δεν απαγορεύουν:

- μια εθνική νομοθεσία δυνάμει της οποίας μια διαδικασία παρακρατήσεως του φόρου στην πηγή εφαρμόζεται στην αμοιβή παρεχόντων υπηρεσίες που δεν κατοικούν στο κράτος μέλος στο οποίο παρασχέθηκαν οι υπηρεσίες, ενώ η αμοιβή που καταβάλλεται στους παρέχοντες υπηρεσίες που κατοικούν στο κράτος μέλος αυτό δεν υπόκειται σε μια τέτοια παρακράτηση,
- μια εθνική νομοθεσία που προβλέπει θεμελίωση της ευθύνης του αποδέκτη των υπηρεσιών ο οποίος δεν προέβη στην παρακράτηση του φόρου στην πηγή ως όφειλε.

- 2) Τα άρθρα 59 και 60 της Συνθήκης ΕΟΚ έχουν την έννοια ότι:

- απαγορεύουν εθνική νομοθεσία η οποία δεν επιτρέπει στον αποδέκτη υπηρεσιών, που οφείλει να καταβάλει αμοιβή σε παρέχοντα υπηρεσίες μη κάτοικο ημεδαπής, να αφαιρεί, όταν προβαίνει στην παρακράτηση του φόρου στην πηγή, τα επαγγελματικά έξοδα που ο εν λόγω παρέχων υπηρεσίες του γνωστοποίησε και τα οποία συνδέονται άμεσα με τις δραστηριότητές του εντός του κράτους μέλους στο οποίο παρασχέθηκαν οι υπηρεσίες, ενώ ένας παρέχων υπηρεσίες που κατοικεί εντός του κράτους αυτού υπόκειται στον φόρο μόνον όσον αφορά τα καθαρά εισοδήματά του, ήτοι αυτά που προκύπτουν μετά από αφαίρεση των επαγγελματικών εξόδων,
- δεν απαγορεύουν εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας μόνο τα επαγγελματικά έξοδα που συνδέονται άμεσα με τις δραστηριότητες από τις οποίες προήλθαν τα φορολογητέα εισοδήματα και οι οποίες ασκήθηκαν εντός του κράτους μέλους στο οποίο παρασχέθηκαν οι υπηρεσίες και τα οποία ο παρέχων υπηρεσίες που είναι εγκατεστημένος εντός άλλου κράτους μέλους γνωστοποίησε στον οφειλέτη της αμοιβής αφαιρούνται κατά τη διαδικασία παρακρατήσεως του φόρου στην πηγή και δυνάμει της οποίας μπορούν να λαμβάνονται υπόψη, στο πλαίσιο μεταγενέστερης διαδικασίας επιστροφής, έξοδα τα οποία δεν συνδέονται άμεσα με την εν λόγω οικονομική δραστηριότητα.
- δεν απαγορεύουν το να μπορεί η φορολογική απαλλαγή της οποίας τυγχάνει, δυνάμει της συμβάσεως που συνήφθη στις 16 Ιουνίου 1959, μεταξύ της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών προς αποφυγή της διπλής φορολογίας στον τομέα του φόρου εισοδήματος και του φόρου περιουσίας, καθώς και διαφόρων άλλων φόρων, και προς ρύθμιση άλλων ζητημάτων φορολογικής φύσεως, ένας παρέχων υπηρεσίες μη κάτοικος ημεδαπής, ο οποίος άσκησε τη δραστηριότητά του στη Γερμανία, να λαμβάνεται υπόψη, στο πλαίσιο της διαδικασίας παρακρατήσεως του φόρου στην πηγή εκ μέρους του οφειλέτη της αμοιβής ή κατά μεταγενέστερη διαδικασία απαλλαγής ή επιστροφής ή ακόμη στο πλαίσιο κινηθείσας κατά του οφειλέτη αυτού διαδικασίας διαπίστώσεως της ευθύνης του, μόνο στην περίπτωση κατά την οποία έχει χορηγηθεί βεβαίωση απαλλαγής από την αρμόδια φορολογική αρχή, με την οποία βεβαιώνεται ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπει προς τούτο η εν λόγω σύμβαση.

3) Το άρθρο 59 της Συνθήκης ΕΟΚ έχει την έννοια ότι δεν μπορεί να εφαρμοστεί υπέρ ενός παρέχοντος υπηρεσίες που είναι υπήκοος τρίτου κράτους.

(¹) ΕΕ C της 228 11.9.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-312/04) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Ίδιοι πόροι των Κοινοτήτων — Μη εκκαθαρισμένα δελτία TIR — Διαδικασίες εισπράξεως εισαγωγικών δασμών — Μη τήρηση — Παράλειψη αποδόσεως των σχετικών ιδίων πόρων και καταβολής τόκων υπερημερίας)

(2006/C 294/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Wilms και A. Weimars)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: H.G. Sevenster και J.G.M. van Bakels)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 2, παράγραφος 1, 6, παράγραφος 2, 10, παράγραφος 1, και 11 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της αποφάσεως 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ L 155, σ. 1) — Μη εμπρόθεσμη κίνηση διαδικασιών για την εισπραξη τελωνειακών δασμών κατόπιν παρανομιών κατά τη μεταφορά εμπορευμάτων υπό το κάλυμμα δελτίων TIR — Μη εμπρόθεσμη διαβίβαση των σχετικών ιδίων πόρων και μη καταβολή τόκων υπερημερίας

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 228 της 11.9.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2006 (αίτηση του Verwaltungsgerichtshof — Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Transalpine Ölleitung in Österreich GmbH, Planai-Hochwurzen-Bahnen GmbH, Gerlitz-Kanzelbahn-Touristik GmbH & Co. KG κατά Finanzlandesdirektion für Tirol, Finanzlandesdirektion für Steiermark, Finanzlandesdirektion für Kärnten

(Υπόθεση C-368/04) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 88, παράγραφος 3, τελευταία περίοδος, ΕΚ — Μερική επιστροφή φόρων ενεργείας — Μη γνωστοποίηση της ενισχύσεως — Απόφαση της Επιτροπής — Δήλωση περί συμβατότητας της ενισχύσεως με την κοινή αγορά για ορισμένη χρονική περίοδο του παρελθόντος — Αποτέλεσμα επί των αιτήσεων για επιστροφή από επιχειρήσεις που δεν είχαν τύχει του ευεργετήματος του μέτρου ενισχύσεως — Εξουσίες των εθνικών δικαστηρίων)

(2006/C 294/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Transalpine Ölleitung in Österreich GmbH, Planai-Hochwurzen-Bahnen GmbH, Gerlitz-Kanzelbahn-Touristik GmbH & Co. KG

κατά

Finanzlandesdirektion für Tirol, Finanzlandesdirektion für Steiermark, Finanzlandesdirektion für Kärnten

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Verwaltungsgerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ — Χορήγηση κρατικής ενισχύσεως κατά παράβαση της απαγορεύσεως εφαρμογής σχεδίων ενισχύσεως πριν την απόφαση της Επιτροπής — Ενίσχυση συνισταμένη σε μερική επιστροφή φόρου καταναλώσεως ενέργειας μόνο στις επιχειρήσεις που παράγουν ενσώματα αγαθά — Επιπτώσεις μεταγενέστερης αποφάσεως της Επιτροπής κηρύσσουσας την ενίσχυση συμβατή με την κοινή αγορά

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Το άρθρο 88, παράγραφος 3, τελευταία περίοδος, ΕΚ έχει την έννοια ότι στα εθνικά δικαστήρια εναπόκειται η διασφάλιση των δικαιωμάτων των πολιτών έναντι τυχόν παραβιάσεως, εκ μέρους εθνικών αρχών, της απαγορεύσεως χορηγήσεως ενισχύσεων πριν από την εκ μέρους της Επιτροπής έκδοση αποφάσεως που να τις επιτρέπει. Πράττοντας έτσι, τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν να λαμβάνουν πλήρως υπόψη το κοινοτικό συμφέρον, ενώ δεν πρέπει να υιοθετούν μέτρο που θα είχε ως μοναδικό αποτέλεσμα την επέκταση του κύκλου των δικαιούχων της ενισχύσεως.

2) Εφόσον απόφαση της Επιτροπής κηρύσσει μη γνωστοποιηθείσα ενίσχυση συμβατή με την κοινή αγορά δεν έχει ως συνέπεια την εκ των υστέρων νομιμοποίηση των εκτελεστικών πράξεων που ήταν ανίσχυρες λόγω του ότι είχαν ληφθεί κατά παραβίαση της απαγορεύσεως του άρθρου 88, παράγραφος 3, τελευταία περίοδος, ΕΚ, μικρή σημασία έχει αν μια αίτηση υποβλήθηκε πριν ή μετά την έκδοση της αποφάσεως που κήρυξε την ενίσχυση συμβατή με την κοινή αγορά, εφόσον η αίτηση αυτή έχει σχέση με την παράνομη κατάσταση που προέκυψε από την έλλειψη γνωστοποιήσεως.

(¹) ΕΕ C 273 της 6.11.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Σεπτεμβρίου 2006 [αίτηση του Korkein oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Jan-Erik Anders Ahokainen, Mati Leppik

(Υπόθεση C-434/04) (¹)

(Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Εθνική ρύθμιση απαγορεύουσα, εκτός αν υπάρχει σχετική άδεια, την εισαγωγή μη μετουσιωμένης αιθυλικής αλκοόλης με αλκοολικό τίτλο άνω του 80 % — Μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος προς ποσοτικό περιορισμό — Δικαιολόγηση με βάση την προστασία της δημόσιας υγείας και της δημοσίας τάξεως)

(2006/C 294/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Jan-Erik Anders Ahokainen, Mati Leppik

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Korkein oikeus — Ερμηνεία των άρθρων 28 και 30 ΕΚ έναντι εθνικής νομοθεσίας η οποία εξαρτά την εισαγωγή μη μετουσιωμένης αιθυλικής αλκοόλης άνω των 80° από την προηγούμενη χορήγηση σχετικής άδειας

Διατακτικό της αποφάσεως

Τα άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ δεν εμποδίζουν την εφαρμογή συστήματος όπως αυτό το οποίο προβλέπει ο νόμος 1143/1994 περί του οινοπνεύματος [alkoholilaki (1143/1994)], που εξαρτά την εισαγωγή μη μετουσιωμένης αιθυλικής αλκοόλης με αλκοολικό τίτλο άνω των 80 βαθμών από σχετική άδεια, εκτός αν προκύπτει ότι, στο πλαίσιο των νομικών και πραγματικών στοιχείων που χαρακτηρίζουν την κατάσταση εντός του οικείου κράτους μέλους, η προστασία της δημοσίας υγείας και της δημοσίας τάξεως κατά των δυσμενών συνεπειών του οινοπνεύματος μπορεί να εξασφαλιστεί με μέτρα που θίγουν λιγότερο το ενδοκοινοτικό εμπόριο.

(¹) ΕΕ C 300 της 4.12.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 3ης Οκτωβρίου 2006 (αίτηση του Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Γερμανία) — Fidium Finanz AG κατά Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

(Υπόθεση C-452/04) (¹)

(Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Εταιρία εδρεύουσα σε τρίτο κράτος — Δραστηριότητα προσανατολισμένη, εξ ολοκλήρου ή κατά κυρίως, στο έδαφος κράτους μέλους — Κατ' επάγγελμα χορήγηση πιστώσεων — Απαιτηση προηγούμενης άδειας στο κράτος μέλος εντός του οποίου χορηγείται η παροχή)

(2006/C 294/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Fidium Finanz AG

Καθής: Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

Αντικείμενο

Ερμηνεία των άρθρων 49, 56 και 58 ΕΚ — Επιχείρηση εγκατεστημένη σε τρίτο κράτος της οποίας η δραστηριότητα, που έγκειται στη χορήγηση δανείων, ασκείται εξ ολοκλήρου ή κυρίως σε κράτος μέλος — Απαιτηση προηγούμενης λήψεως άδειας στο κράτος μέλος εντός του οποίου χορηγούνται δάνεια

Διατακτικό της αποφάσεως

Εθνική ρύθμιση με την οποία, αφενός, κράτος μέλος εξαρτά από προηγούμενη άδεια την άσκηση, στο έδαφός του, της δραστηριότητας χορηγήσεως πιστώσεων κατ' επάγγελμα από εταιρία εδρεύουσα σε τρίτο κράτος, και η οποία, αφετέρου, απαγορεύει τη χορήγηση της άδειας αυτής, μεταξύ άλλων, όταν η εν λόγω εταιρία δεν έχει την κεντρική της διοίκηση ή υποκατάστημα στο ανωτέρω έδαφος, θίγει προπάντων την άσκηση της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών κατά την έννοια των άρθρων 49 επ. ΕΚ. Εταιρία εδρεύουσα σε τρίτο κράτος δεν μπορεί να επικαλεστεί τις εν λόγω διατάξεις.

(¹) ΕΕ C 6 της 8.1.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Σεπτεμβρίου 2006 (αίτηση του Audiencia Provincial de Malaga για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — ποινική διαδικασία κατά G. Francesco Gasparini, Jose Mª L.A. Gasparini, G. Costa Bozzo, Juan de Lucchi Calcagno, Francesco Mario Gasparini, José A. Hormiga Marrero, Sindicatura Quiebra

(Υπόθεση C-467/04) (¹)

(Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας Σένγκεν — Άρθρο 54 — Αρχή *ne bis in idem* — Πεδίο εφαρμογής — Αθώωση των κατηγορουμένων λόγω παραγραφής του εγκλήματος)

(2006/C 294/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Malaga (Ισπανία)

Διάδικοι στην ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου

G. Francesco Gasparini, Jose Mª L.A. Gasparini, G. Costa Bozzo, Juan de Lucchi Calcagno, Francesco Mario Gasparini, José A. Hormiga Marrero, Sindicatura Quiebra

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ερμηνεία του άρθρου 54 της συμβάσεως εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα (ΕΕ L 239, σ. 19) — Αρχή *ne bis in idem* — Πεδίο εφαρμογής — Ερμηνεία του άρθρου 24 ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής

Διατακτικό

1) Η αρχή *ne bis in idem*, την οποία κατοχυρώνει το άρθρο 54 της συμβάσεως εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της

Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, η οποία υπογράφηκε στο Σένγκεν στις 19 Ιουνίου 1990, έχει εφαρμογή στην περίπτωση αμετάκλητης αποφάσεως συμβαλλόμενου κράτους που εκδόθηκε μετά την άσκηση ποινικής δίωξης και με την οποία κατηγορούμενος απαλλάχθηκε λόγω παραγραφής του αδικήματος για το οποίο κινήθηκε η ποινική δίωξη.

2) Η εν λόγω αρχή δεν έχει εφαρμογή σε άλλα πρόσωπα πέραν αυτών για τα οποία έχει εκδοθεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση σε συμβαλλόμενο κράτος.

3) Το ποινικό δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους δεν μπορεί να κρίνει ότι ένα εμπόρευμα τελεί σε ελεύθερη κυκλοφορία στο έδαφος του κράτους αυτού εκ μόνου του λόγου ότι το ποινικό δικαστήριο άλλου συμβαλλόμενου κράτους έχει διαπιστώσει, σε σχέση με το ίδιο αυτό εμπόρευμα, ότι το αδίκημα της λαθρεμπορίας έχει παραγραφεί.

4) Η διάθεση στην αγορά άλλου κράτους μέλους, μετά την εισαγωγή στο κράτος μέλος που απάλλαξε τους κατηγορούμενους λόγω παραγραφής, συνιστά πράξη δυνάμενη να αποτελέσει μέρος των «ίδιων πραγματικών περιστατικών» κατά την έννοια του ως άνω άρθρου 54.

(¹) ΕΕ C 6 της 8.1.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 3ης Οκτωβρίου 2006 (αίτηση του Court of Appeal (Civil Division) – Ηνωμένο Βασίλειο– για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — B.F. Cadman κατά Health & Safety Executive

(Υπόθεση C-17/05) (¹)

(Κοινωνική πολιτική — Άρθρο 141 ΕΚ — Αρχή της ισότητας αμοιβών μεταξύ εργαζομένων ανδρών και γυναικών — Η αρχαιότητα ως κριτήριο για τον καθορισμό του ύψους της αμοιβής — Αιτιολόγηση βάσει αντικειμενικών στοιχείων — Βάρος αποδείξεως)

(2006/C 294/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

B.F. Cadman

κατά

Health & Safety Executive

Παρεμβαίνουσα: Equal Opportunities Commission

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Court of Appeal (Civil Division) — Ερμηνεία του άρθρου 141 ΕΚ — Ισότητα αμοιβών μεταξύ ανδρών και γυναικών εργαζομένων — Διάρκεια της απασχόλησεως που χρησιμοποιείται ως κριτήριο καθορισμού της αμοιβής και έχει διαφορετικά αποτελέσματα αναλόγως του φύλου των εργαζομένων

Διατακτικό της αποφάσεως

Το άρθρο 141 ΕΚ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, στην περίπτωση κατά την οποία η χρησιμοποίηση του κριτηρίου της αρχαιότητας ως στοιχείου για τον καθορισμό των αμοιβών συνεπάγεται ανισότητες ως προς τις αμοιβές, για την ίδια εργασία ή εργασία ίδιας αξίας, μεταξύ των συγκρινόμενων ανδρών και γυναικών εργαζομένων:

- δεδομένου ότι, κατά κανόνα, η χρησιμοποίηση του κριτηρίου της αρχαιότητας είναι πρόσφορη για την επίτευξη του νόμιμου στόχου της ανταμοιβής της κτηθείσας εμπειρίας η οποία καθιστά τον εργαζόμενο ικανό να εκπληρώνει καλύτερα τις εργασιακές του υποχρεώσεις, ο εργοδότης δεν υποχρεούται να αποδείξει ειδικώς ότι η χρησιμοποίηση του κριτηρίου αυτού είναι πρόσφορη για την επίτευξη του εν λόγω στόχου όσον αφορά συγκεκριμένη απασχόληση εκτός εάν ο εργαζόμενος παρέχει στοιχεία ικανά να γεννήσουν σοβαρές αμφιβολίες για το πόσο κατάλληλη είναι για την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου η χρησιμοποίηση, συναφώς, του κριτηρίου αυτού·
- όταν χρησιμοποιείται, για τον καθορισμό της αμοιβής, ένα σύστημα επαγγελματικής κατατάξεως που βασίζεται σε αξιολόγηση της παρεχόμενης εργασίας, δεν απαιτείται να αποδειχθεί ότι ο κάθε εργαζόμενος προσωπικώς απέκτησε, κατά την συναφή περίοδο, εμπειρία που τον καθιστά ικανό να εκτελεί καλύτερα την εργασία του.

(¹) ΕΕ C 69 της 19. 3. 2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2006 (αίτηση του Gerechtshof te Amsterdam –Κάτω Χώρες– για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — ASM Lithography BV κατά Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid/kantoor Roermond

(Υπόθεση C-100/05) (¹)

(Τελωνειακός κώδικας — Καθορισμός της τελωνειακής οφειλής — Εισαγωγικοί δασμοί επί παραγώγων προϊόντων οι οποίοι καθορίζονται από τον ενδιαφερόμενο και επικυρώνονται από τις τελωνειακές αρχές δυνάμει του άρθρου 121 του τελωνειακού κώδικα — Δασμοί που μπορούν να υπολογιστούν σύμφωνα με το άρθρο 122, στοιχείο γ', του τελωνειακού κώδικα — Επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντων δυνάμει του άρθρου 236 του τελωνειακού κώδικα)

(2006/C 294/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof te Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ASM Lithography BV

κατά

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid/kantoor Roermond

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Gerechtshof te Amsterdam — Ερμηνεία των άρθρων 121, παράγραφος 1, 122, στοιχείο γ', 214 και 236 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1) — Παράγωγα προϊόντα που θεωρούνται ότι έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία — Σχετική τελωνειακή οφειλή η οποία καθορίζεται βάσει των κανόνων δασμολογήσεως του άρθρου 122, στοιχείο γ', του κανονισμού 2913/92 — Έλλειψη προηγούμενης ρητής αιτήσεως του ενδιαφερομένου — Αποδοχή μεταγενέστερης αιτήσεως περί νέου υπολογισμού στο πλαίσιο του άρθρου 236 του κανονισμού 2913/92

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Το άρθρο 122, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι, κατά τον καθορισμό του ύψους τελωνειακής οφειλής που προκύπτει από τη θέση παραγώγων προϊόντων σε ελεύθερη κυκλοφορία, οι εθνικές τελωνειακές αρχές δεν υποχρεούνται να εφαρμόζουν τους συναφείς με το καθεστώς μεταποίησης υπό τελωνειακό έλεγχο κανόνες δασμολογήσεως στην περίπτωση κατά την οποία τα εμπορεύματα εισαγωγής είχαν υπαχθεί στο καθεστώς αυτό, εκτός αν ο ενδιαφερόμενος έχει υποβάλει ρητή σχετική αίτηση.
- 2) Το άρθρο 236 του κανονισμού 2913/92 πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι οι εθνικές τελωνειακές αρχές οφείλουν να δεχθούν αίτηση περί επιστροφής εισαγωγικών δασμών εφόσον αποδεικνύεται ότι, εξαιτίας σφάλματος του ενδιαφερομένου και όχι από δική του επιλογή, το ποσό της τελωνειακής οφειλής έχει καθορισθεί βάσει του άρθρου 121 του κανονισμού αυτού και του έχει γνωστοποιηθεί, έστω και αν η εν λόγω αίτηση συνεπάγεται τον εκ μέρους των αρχών αυτών νέο υπολογισμό του ύψους της οφειλής βάσει του άρθρου 122, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού.

(¹) ΕΕ C 106 της 30.4.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 (αίτηση του *Gerechtshof te 's-Gravenhage* –Κάτω Χώρες– για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — *Bovemij Verzekeringen NV* κατά *Benelux-Merkenbureau*

(Υπόθεση C-108/05) ⁽¹⁾

(Σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρο 3, παράγραφος 3 — Διακριτικός χαρακτήρας — Απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα λόγω της χρήσης — Λαμβάνεται υπόψη όλο ή ένα σημαντικό τμήμα του εδάφους της Μπενελούξ — Λαμβάνονται υπόψη οι γλωσσικές περιοχές της Μπενελούξ — Λεκτικό σήμα EUROPOLIS)

(2006/C 294/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof te 's-Gravenhage

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bovemij Verzekeringen NV

κατά

Benelux-Merkenbureau

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — *Gerechtshof te 's-Gravenhage* — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ L 40, σ. 1) — Εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος — Χρήση του σήματος — Φήμη του σήματος σε όλη την επικράτεια της Μπενελούξ ή σε σημαντικό τμήμα της (επί παραδείγματι στις Κάτω Χώρες) — Λαμβάνονται υπόψη άλλες γλωσσικές περιοχές

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Το άρθρο 3, παράγραφος 3, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η καταχώριση ενός σήματος επιτρέπεται βάσει της διατάξεως αυτής μόνον αν αποδεικνύεται ότι το σήμα αυτό έχει αποκτήσει λόγω της χρήσης διακριτικό χαρακτήρα σε όλο το τμήμα του εδάφους του κράτους μέλους ή, στην περίπτωση της Μπενελούξ, σε όλο το τμήμα του εδάφους της Μπενελούξ όπου υφίσταται λόγος αρνήσεως της καταχωρίσεως.
- 2) Όσον αφορά σήμα που αποτελείται από μία ή περισσότερες λέξεις επίσημης γλώσσας κράτους μέλους ή της Μπενελούξ, αν ο λόγος αρνήσεως καταχωρίσεως υφίσταται μόνο σε μία από τις γλωσσικές περιοχές του κράτους μέλους ή, στην περίπτωση της Μπενελούξ, σε μία από τις γλωσσικές περιοχές της, πρέπει να αποδειχθεί ότι το σήμα απέκτησε, λόγω της χρήσης, διακριτικό χαρακτήρα σε όλη αυτή τη γλωσσική περιοχή. Στην ούτως καθοριζόμενη γλωσσική περιοχή, πρέπει να εκτιμηθεί αν οι ενδιαφερόμενοι κύκλοι, ή τουλάχιστον ένα σημαντικό

τμήμα τους, αναγνωρίζουν, χάρη στο σήμα, το εν λόγω προϊόν ή την υπηρεσία ως προερχόμενα από συγκεκριμένη επιχείρηση.

⁽¹⁾ ΕΕ C 115 της 14.5. 2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-128/05) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Επιχειρήσεις διεθνών μεταφορών επιβατών εγκατεστημένες σε άλλο κράτος μέλος — Ετήσιος κύκλος εργασιών στην Αυστρία χαμηλότερος ή ίσος με 22 000 ευρώ — Απλοποιημένες μέθοδοι επιβολής και εισπράξεως του ΦΠΑ)

(2006/C 294/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Δ. Τριανταφύλλου)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωποι: H. Dossi και M. Fruhmann)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 2, 6, 9, παράγραφος 2, στοιχείο β', 17, 18 και 22, παράγραφοι 3 έως 5, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Ειδικό καθεστώς για τις επιχειρήσεις διασυνοριακών μεταφορών προσώπων που είναι εγκατεστημένες σε άλλο κράτος και των οποίων ο ετήσιος κύκλος εργασιών στην Αυστρία δεν υπερβαίνει τις 22.000 ευρώ — Δεν υφίσταται υποχρέωση υποβολής περιοδικής δηλώσεως και καταβολής του καθαρού ποσού του φόρου

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Επιτρέποντας σε μη εγκατεστημένους στην Αυστρία υποκειμένους στον φόρο, οι οποίοι εκτελούν μεταφορές επιβατών εντός του εν λόγω κράτους μέλους, να μην υποβάλλουν φορολογική δήλωση και να μην καταβάλλουν το καθαρό ποσό του φόρου προστιθέμενης αξίας, αν ο πραγματοποιούμενος στην Αυστρία ετήσιος κύκλος εργασιών τους είναι χαμηλότερος των 22 000 ευρώ, εκτιμώντας ότι, στην περίπτωση αυτή, το ποσό του οφειλόμενου φόρου είναι ίσο με το ποσό του προς έκπτωσης φόρου, και εξαρτώντας την εφαρμογή της απλοποιημένης

κανονιστικής ρυθμίσεως από την προϋπόθεση να μην αναγράφεται ο εν λόγω φόρος επί των τιμολογίων ή των εγγράφων που επέχουν θέση τιμολογίου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 18, παράγραφοι 1, στοιχείο α', και 2, καθώς και 22, παράγραφοι 3 έως 5, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοίμορφη φορολογική βάση.

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 182 της 23.7.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Σεπτεμβρίου 2006 (αιτήσεις του College van Beroep voor het bedrijfsleven, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — NV Raverco (C-129/05), Coxon & Chatterton Ltd (C-130/05) κατά Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-129/05 και C-130/05) (¹)

(Οδηγία 97/78/ΕΚ — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2377/90 — Κτηνιατρικοί έλεγχοι — Προϊόντα προελεύσεως τρίτων χωρών — Εκ νέου αποστολή προϊόντων που δεν πληρούν τους όρους εισαγωγής — Κατάσχεση και καταστροφή)

(2006/C 294/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: NV Raverco, Coxon & Chatterton Ltd

Καθού: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ερμηνεία των άρθρων 17, παράγραφος 2, 22, παράγραφος 2, και του παραρτήματος I της οδηγίας 97/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1997, για καθορισμό των αρχών οργάνωσης των κτηνιατρικών ελέγχων των προϊόντων που εισάγονται στην Κοινότητα από τρίτες χώρες (ΕΕ L 24, σ. 9) — Ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 2377/90 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, για τη θέσπιση κοινοτικής διαδικασίας για τον καθορισμό ανώτατων ορίων καταλοίπων κτηνιατρικών φαρμάκων στα τρόφιμα ζωικής προέλευσης (ΕΕ L 224, σ. 1) — Κτηνιατρικοί έλεγχοι — Επαναπο-

στολή προϊόντων που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις εισαγωγής — Κατάσχεση και καταστροφή — Προστασία συμφερόντων τρίτων χωρών ακόμη και ελλείψει κοινοτικού συμφέροντος

Διατακτικό της αποφάσεως

1) Το άρθρο 17, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 97/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1997, για καθορισμό των αρχών οργάνωσης των κτηνιατρικών ελέγχων των προϊόντων που εισάγονται στην Κοινότητα από τρίτες χώρες, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο αποκλεισμός της δυνατότητας εκ νέου αποστολής παρτίδας που δεν πληροί τους όρους εισαγωγής πρέπει να βασίζεται στη μη τήρηση των κοινοτικών επιταγών.

2) Το άρθρο 22, παράγραφος 2, της οδηγίας 97/78, νοούμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2377/90 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, για τη θέσπιση κοινοτικής διαδικασίας για τον καθορισμό ανώτατων ορίων καταλοίπων κτηνιατρικών φαρμάκων στα τρόφιμα ζωικής προέλευσης, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει στις αρμόδιες κτηνιατρικές αρχές την υποχρέωση κατασχέσεως και καταστροφής προϊόντων τα όποια, όπως προκύπτει από τους κτηνιατρικούς ελέγχους που διενεργούνται δυνάμει της οδηγίας αυτής, περιέχουν ουσία περιλαμβανόμενη στο παράρτημα IV του εν λόγω κανονισμού.

(¹) ΕΕ C 143 της 11.6.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2006 [αίτηση του Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Amalia Valesko κατά Zollamt Klagenfurt

(Υπόθεση C-140/05) (¹)

(Πράξη προσχωρήσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Μεταβατικά μέτρα — Παράρτημα XIII — Φορολογία — Τσιγάρα προελεύσεως Σλοβενίας — Εισαγωγή στο αυστριακό έδαφος με τις προσωπικές αποσκευές των ταξιδιωτών — Απαλλαγή από τους ειδικούς φόρους καταναλώσεως περιοριζόμενη σε ορισμένες ποσότητες — Δυνατότητα διατηρήσεως των ποσοτικών περιορισμών που εφαρμόζονται στις προερχόμενες από τρίτες χώρες εισαγωγές μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2007 — Οδηγία 69/169/ΕΟΚ)

(2006/C 294/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Amalia Valesko

κατά

Zollamt Klagenfurt

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Unabhängiger Finanzsenat (Αυστρία) — Ερμηνεία των άρθρων 23 ΕΚ, 25 ΕΚ και 26 ΕΚ και του παραρτήματος XIII (κατάλογος ο οποίος αναφέρεται στο άρθρο 24 της Πράξεως Προσχωρήσεως: Σλοβενία), σημείο 6 (φορολογία), αριθμός 2, της Πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 2003, L 236, σ. 906) — Διατήρηση από τα κράτη μέλη κατά τη μεταβατική περίοδο των ίδιων ποσοτικών περιορισμών για την εισαγωγή στο έδαφος τους τσιγάρων από τη Σλοβενία, χωρίς την καταβολή ειδικού φόρου καταναλώσεως, με εκείνους που επιβάλλονται στις εισαγωγές τσιγάρων από τρίτες χώρες — Περιορισμός της ποσότητας που μπορεί να εισαχθεί από φυσικό πρόσωπο με κατοικία στην εθνική επικράτεια αυστηρότερος από αυτόν που προβλέπεται για την πλειονότητα των τρίτων χωρών

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Το παράρτημα XIII, σημείο 6, παράγραφος 2, της Πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και περί των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει στη Δημοκρατία της Αυστρίας να διατηρεί, μεταβατικώς, την κανονιστική ρύθμισή της περί απαλλαγής από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως, περιοριζόμενης σε 25 τεμάχια για τα τσιγάρα προελεύσεως Σλοβενίας, εισαγόμενα στο έδαφος της με τις προσωπικές αποσκευές ταξιδιωτών οι οποίοι έχουν την κατοικία τους στο τελευταίο αυτό κράτος μέλος και εισέρχονται απευθείας στο έδαφος του από χερσαίο σύνορο ή από τα εσωτερικά ύδατά του.
- 2) Τα άρθρα 23 ΕΚ, 25 ΕΚ και 26 ΕΚ έχουν την έννοια ότι δεν απαγορεύουν εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως είναι η επίδικη στην κύρια δίκη, δυνάμει της οποίας η απαλλαγή από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως για τα εισαγόμενα με τις προσωπικές αποσκευές των ταξιδιωτών τσιγάρα περιορίζεται σε 25 τεμάχια κατά την είσοδο στο έδαφος της Δημοκρατίας της Αυστρίας από ορισμένα άλλα κράτη μέλη, ιδίως από τη Δημοκρατία της Σλοβενίας, λόγω του γεγονότος ότι, κατόπιν της τελευταίας διευρύνσεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η απαλλαγή αυτή δεν τυγχάνει πλέον εφαρμογής σε κανένα τρίτο κράτος, με μόνη σχεδόν εξαίρεση την Ελβετική Ελεύθερη Ζώνη του *Samnauntal*, τη στιγμή κατά την οποία οι εισαγωγές τσιγάρων από τρίτες χώρες δικαιούνται γενικώς απαλλαγής 200 τεμαχίων.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Σεπτεμβρίου 2006 [αίτηση του *Rechtbank 's-Hertogenbosch* (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Jean Leon van Straaten κατά Staat der Nederlanden, Republiek Italië*

(Υπόθεση C-150/05) ⁽¹⁾

(Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν — Αρχή *ne bis in idem* — Έννοια των «ιδίων πραγματικών περιστατικών» και των «πραγματικών περιστατικών που αποτέλεσαν αντικείμενο δικαστικής αποφάσεως» — Εξαγωγή σε ένα κράτος και εισαγωγή σε άλλο κράτος — Απαλλαγή του κατηγορουμένου)

(2006/C 294/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank 's-Hertogenbosch

Διάδικοι στη διαδικασία της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Jean Leon van Straaten

Καθών: Staat der Nederlanden [Ολλανδικό Δημόσιο], Republiek Italië [Ιταλική Δημοκρατία]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — *Rechtbank 's-Hertogenbosch* — Ερμηνεία του άρθρου 54 της Συμβάσεως εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων του Βασιλείου του Βελγίου, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα (ΕΕ 2000, L 239, σ. 19) — Αρχή *ne bis in idem* — «Ίδια πραγματικά» περιστατικά και «απόφαση» — Ποινικό αδίκημα για το οποίο ασκείται δίωξη λόγω εξαγωγής προς κράτος μέλος και εισαγωγής εντός κράτους μέλους — Αμετάκλητη απόφαση σε περίπτωση απαλλαγής του κατηγορουμένου;

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το άρθρο 54 της συμβάσεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ενώσεως Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, η οποία υπογράφηκε στις 19 Ιουνίου 1990 στο Σένγκεν, έχει την έννοια ότι:

— το κατάλληλο κριτήριο για την εφαρμογή του εν λόγω άρθρου είναι το κριτήριο της ταυτότητας των πραγματικών περιστατικών με την έννοια ενός συνόλου περιστατικών που συνδέονται άρρηκτα μεταξύ τους, ανεξαρτήτως του νομικού χαρακτηρισισμού τους ή του προστατευμένου εννόμου συμφέροντος.

— όσον αφορά τα σχετικά με ναρκωτικές ουσίες εγκλήματα, δεν απαιτείται να είναι η ίδια η οικεία ποσότητα ναρκωτικών στα δύο συμβαλλόμενα κράτη ή να ταυτίζονται τα άτομα που φέρεται ότι ετέλεσαν τις οικείες πράξεις στα δύο αυτά κράτη.

⁽¹⁾ ΕΕ C 143 της 11.6.2005.

- οι αξιόποινες πράξεις που συνίστανται στην εξαγωγή και στην εισαγωγή των ίδιων ναρκωτικών και διώκονται σε διάφορα συμβαλλόμενα στην ως άνω σύμβαση κράτη θεωρούνται καταρχήν ως «ίδια πραγματικά περιστατικά» υπό την έννοια του άρθρου 54 και η αξιολόγηση του ζητήματος αυτού αποκείται σε τελική ανάλυση στις αρμόδιες εθνικές αρχές.
- 2) Η αρχή *ne bis in idem*, την οποία καθιερώνει το άρθρο 54 της συμβάσεως αυτής, έχει εφαρμογή σε απόφαση των δικαστικών αρχών ενός συμβαλλόμενου κράτους με την οποία ένας κατηγορούμενος απαλλάσσεται αμετακλήτως λόγω ανεπαρκών αποδείξεων.

(¹) ΕΕ C 155 της 25.6.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-226/05) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 96/82/ΕΚ — Κίνδυνοι από μεγάλα ατυχήματα σχετιζόμενα με επικίνδυνες ουσίες — Παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2006/C 294/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: B. Schima)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωπος: E. Riedl)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Ατελής μεταφορά των άρθρων 8, παράγραφος 2, στοιχείο β', 11, 12 και 24, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες (ΕΕ L 10, σ. 13)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Αυστρίας, μη μεταφέροντας στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας:
- τις διατάξεις της οδηγίας 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες, στον εθνικό νόμο περί πυρομαχικών και εκρηκτικών υλών

καθώς και στον νόμο του ομόσπονδου κρατιδίου του Σάλτςμπουργκ περί του τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας·

- το άρθρο 11 της οδηγίας 96/82 στις νομοθεσίες των ομοσπόνδων κρατιδίων του Σάλτςμπουργκ, της Στυρίας και του Tyρόλου·
- το άρθρο 12 της οδηγίας 96/82 στη νομοθεσία του ομόσπονδου κρατιδίου της Άνω Αυστρίας, και
- το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 96/82 στις νομοθεσίες των ομόσπονδων κρατιδίων της Άνω Αυστρίας, του Σάλτςμπουργκ και του Tyρόλου,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 171 της 9.7.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-232/05) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις υπέρ της Scott Paper SA/Kimberly-Clark — Υποχρέωση ανακτήσεως — Μη εκτέλεση λόγω εφαρμογής της εθνικής διαδικασίας — Αυτονομία των κρατών μελών ως προς την ακολουθητέα διαδικασία — Όρια — «Εθνική διαδικασία η οποία καθιστά δυνατή την άμεση και πραγματική εκτέλεση» υπό την έννοια του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 — Εθνική διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα τα ένδικα μέσα κατά των από τις εθνικές αρχές βεβαιώσεων ποσών ως εσόδων των αρχών αυτών)

(2006/C 294/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: C. Giolito)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και S. Ramets)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Μη εμπρόθεσμη εκτέλεση της αποφάσεως 2002/14/ΕΚ της Επιτροπής, της 12ης Ιουλίου 2000, σχετικά με την κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Γαλλία υπέρ του ομίλου Scott Paper SA/Kimberly-Clark (ΕΕ L 12, σ. 1)

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία, μη έχοντας λάβει εντός της προθεσμίας που της τάχθηκε όλα τα αναγκαία μέτρα για να ανακτήσει από τον αποδέκτη τους τις ενισχύσεις τις οποίες αφορά η απόφαση 2002/14/ΕΚ της Επιτροπής, της 12ης Ιουλίου 2000, σχετικά με την κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Γαλλία υπέρ του ομίλου *Scott Paper SA/Kimberly-Clark*, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από το άρθρο 249, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ και από τα άρθρα 2 και 3 της απόφασης αυτής.
- 2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 171 της 9.7.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 3ης Οκτωβρίου 2006 (αίτηση του *Conseil d'État* για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — *Nicolae Bot* κατά *Préfet du Val-de-Marne*

(Υπόθεση C-241/05) (¹)

(Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν — Άρθρο 20, παράγραφος 1 — Προϋποθέσεις κυκλοφορίας των υπηκόων τρίτων χωρών που δεν υπόκεινται στην υποχρέωση θεωρήσεως — Ανώτατη διάρκεια διαμονής τριών μηνών ανά εξαμήνου από την ημερομηνία της πρώτης εισόδου στον χώρο Σένγκεν — Αλληπάλληλες διαμονές — Έννοια της «πρώτης εισόδου»)

(2006/C 294/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État (Γαλλία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: *Nicolae Bot*

Καθού: *Préfet du Val-de-Marne*

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ερμηνεία του άρθρου 20, παράγραφος 1, της συμβάσεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα (ΕΕ L 239, σ. 19) — Έννοια της πρώτης εισόδου στα εδάφη των συμβαλλομένων μερών

Διατακτικό της απόφασης

Το άρθρο 20, παράγραφος 1, της συμβάσεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, η οποία υπογράφηκε στις 19 Ιουνίου 1990 στο Σένγκεν, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο όρος «πρώτη είσοδος» της διατάξεως αυτής αφορά, εκτός από την πρώτη είσοδο στον χώρο Σένγκεν, την πρώτη μεταγενέστερη είσοδο στον χώρο αυτό μετά την πάροδο εξαμήνου που ξεκινά από την πρώτη γενικά είσοδο, καθώς και οποιαδήποτε μεταγενέστερη είσοδο μετά την πάροδο κάθε νέου εξαμήνου που ξεκινά από την ημερομηνία της προηγούμενης πρώτης εισόδου.

(¹) ΕΕ C 193 της 6.8.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2006 (αιτήσεις του *Bács-Kiskun Megyei Bíróság* και του *Hajdú-Bihar Megyei Bíróság* — Δημοκρατία της Ουγγαρίας — για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — *Ákos Nádasdi* κατά *Vám- és Péntzügyőrség Észak-Alföldi Regionális Parancsnoksága* (C-290/05) και *Ilona Németh* κατά *Vám- és Péntzügyőrség Dél-Alföldi Regionális Parancsnoksága* (C-333/05)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-290/05 και C-333/05) (¹)

(Εσωτερικοί φόροι — Τέλη ταξινόμησης αυτοκινήτων — Μεταχειρισμένα αυτοκίνητα — Εισαγωγή)

(2006/C 294/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούντα δικαστήρια

Bács-Kiskun Megyei Bíróság και *Hajdú-Bihar Megyei Bíróság*

Διάδικοι στις κύριες δίκες

Ákos Nádasdi (C-290/05) και *Ilona Németh* (C-333/05) κατά

Vám- és Péntzügyőrség Észak-Alföldi Regionális Parancsnoksága (C-290/05) και *Vám- és Péntzügyőrség Dél-Alföldi Regionális Parancsnoksága* (C-333/05)

Αντικείμενο των υποθέσεων

Αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Bács-Kiskun Megyei Bíróság και Hajdú-Bihar Megyei Bíróság — Ερμηνεία του άρθρου 90, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ — Τέλη ταξινόμησης τα οποία πλήττουν τα αυτοκίνητα κατά την πρώτη θέση τους σε κυκλοφορία εντός του κράτους μέλους, τα οποία δεν πλήττουν τα μεταχειρισμένα αυτοκίνητα που τέθηκαν σε κυκλοφορία σε κράτος μέλος πριν από την 1η Φεβρουαρίου 2004 και τα οποία υπολογίζονται ανεξαρτήτως της αξίας του αυτοκινήτου

Διατακτικό της απόφασης

1) Μια επιβάρυνση όπως εκείνη την οποία εισήγαγε στην Ουγγαρία ο νόμος CX του 2003 περί τελών ταξινόμησης (*a regisztrációs adóról szóló 2003. évi CX. törvény*), η οποία δεν πλήττει τα ιδιωτικά αυτοκίνητα λόγω του ότι διέρχονται τα σύνορα, δεν αποτελεί εισαγωγικό δασμό ή επιβάρυνση ισοδύναμου αποτελέσματος υπό την έννοια των άρθρων 23 ΕΚ και 25 ΕΚ.

2) Το άρθρο 90, πρώτο εδάφιο, ΕΚ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει μια επιβάρυνση όπως εκείνη του νόμου περί τελών ταξινόμησης, εφόσον

— η επιβάρυνση αυτή πλήττει μεταχειρισμένα αυτοκίνητα κατά την πρώτη θέση τους σε κυκλοφορία στο έδαφος κράτους μέλους και

— το ποσό της, το οποίο καθορίζεται σε συνάρτηση μόνο με τα τεχνικά χαρακτηριστικά των αυτοκινήτων (είδος κινητήρα, κυλινδρισμός) και με την οικολογική κατάταξή τους, υπολογίζεται χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η μείωση της αξίας τους, οπότε, όταν η πιο πάνω επιβάρυνση πλήττει μεταχειρισμένα αυτοκίνητα που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη, υπερβαίνει το ποσό της επιβαρύνσεως αυτής το οποίο περιλαμβάνεται στην εναπομένουσα αξία των ομοειδών μεταχειρισμένων αυτοκινήτων που έχουν ήδη ταξινομηθεί στο κράτος μέλος εισαγωγής.

Δεν ασκεί επιρροή η σύγκριση με μεταχειρισμένα αυτοκίνητα που τέθηκαν σε κυκλοφορία στο σχετικό κράτος μέλος πριν από την καθιέρωση της επιβαρύνσεως αυτής.

3) Το άρθρο 33 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, δεν απαγορεύει την εισπραξη μιας επιβαρύνσεως όπως εκείνη του νόμου περί τελών κυκλοφορίας, της οποίας η βάση επιβολής δεν είναι ο κύκλος εργασιών και η οποία, στο εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, δεν συνεπάγεται διατυπώσεις που συνδέονται με τη διέλευση των συνόρων.

(¹) ΕΕ C 296 της 26.11.2005.
ΕΕ C 315 της 10.12.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 28ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-353/05) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/54/ΕΚ — Μη μεταφορά στο εσωτερικό δικαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2006/C 294/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Schima και F. Simonetti)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωπος: S. Schreiner)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Μη θέσπιση, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2003/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και την κατάργηση της οδηγίας 96/92/ΕΚ — Δηλώσεις σχετικά με τις δραστηριότητες παροπλισμού και διαχείρισης των αποβλήτων (ΕΕ L 176, σ. 37)

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεσιάζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2003/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και την κατάργηση της οδηγίας 96/92/ΕΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 281 της 12.11.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-360/05) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/96/ΕΚ — Φορολογία των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2006/C 294/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: K. Gross και M. Velardo)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. De Bellis και I. Braggiola)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, της οδηγίας 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ L 283, σ. 51)

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 281 της 12.11.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 28ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-49/06) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 1999/37/ΕΚ — Έγγραφα κυκλοφορίας οχημάτων — Μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2006/C 294/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: N. Yerrell)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωπος: S. Schreiner)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, των αναγκαίων διατάξεων προς συμμόρφωση προς την οδηγία 1999/37/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1999, σχετικά με τα έγγραφα κυκλοφορίας οχημάτων (ΕΕ L 138, σ. 57)

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 1999/37/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1999, σχετικά με τα έγγραφα κυκλοφορίας οχημάτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 60 της 11.03.2006.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 28ης Σεπτεμβρίου 2006 — Unilever Bestfoods (Ireland) Ltd (πρώην Van den Bergh Foods Ltd) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Masterfoods Ltd, Richmond Ice Cream Ltd, πρώην Richmond Frozen Confectionery Ltd

(Υπόθεση C-552/03 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρα 85 και 86 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρα 81 ΕΚ και 82 ΕΚ) — Παγωτά προοριζόμενα για άμεση κατανάλωση — Προμήθεια των λιανοπωλητών με καταψύκτες — Ρήτρα περί αποκλειστικότητας — Δικαίωμα για δίκαιη δίκη — Βάρος αποδείξεως)

(2006/C 294/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Unilever Bestfoods (Ireland) Ltd (πρώην Van den Bergh Foods Ltd) (εκπρόσωποι: M. Nicholson και M. Rowe, Solicitors, M. Biesheuvel και M. De Grave, advocaten)

Αντίδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Wils, B. Doherty και A. Whelan), Masterfoods Ltd (εκπρόσωποι: P. Collins και M. Levitt, solicitors), Richmond Ice Cream Ltd, πρώην Richmond Frozen Confectionery Ltd (εκπρόσωπος: I. Forrester, QC)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2003, T-65/98, Van den Bergh Foods Ltd (πρώην HB Ice Cream Ltd) κατά Επιτροπής — Απόρριψη προσφυγής περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 11ης Μαρτίου 1998, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης ΕΚ (Υποθέσεις IV/34.073, IV/34.395 και IV/35.436 — Van den Bergh Foods Ltd), απαγορεύουσα την πρακτική να τίθενται στη διάθεση των λιανοπωλητών παγωτών καταψύκτες οι οποίοι προορίζονται αποκλειστικά για την πώληση παγωτών που παρασκευάζει η προσφεύγουσα

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Unilever Bestfoods (Ireland) Ltd στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 59 της 6.3.2004.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2006 (αίτηση του Korsholms tingsrätt — Φινλανδία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Teemu Hakala κατά Oy L. Simons Transport Ab

(Υπόθεση C-93/05) ⁽¹⁾

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Ζήτημα ως προς το οποίο δεν υφίσταται περιθώριο για καμία εύλογη αμφιβολία — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3820/85 — Εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών — Αμοιβή μισθωτών οδηγών που εξαρτάται από τη διανυθείσα απόσταση — Απαγόρευση ενός τέτοιου συστήματος αμοιβών εκτός από την περίπτωση που η μορφή αυτή του μισθού δεν διακυβεύει την ασφάλεια των μεταφορών)

(2006/C 294/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Korsholms tingsrätt

Διάδικοι στην κύρια διαδικασία

Προσφεύγων: Teemu Hakala

Καθής: Oy L. Simons Transport Ab

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Korsholms tingsrätt — Ερμηνεία του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3820/85 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών (ΕΕ L 370, σ. 1) — Αμοιβή μισθωτού οδηγού βασιζόμενη στη διανυθείσα απόσταση

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο διατάσσει: Σύστημα αμοιβής βασιζόμενο στη διανυθείσα απόσταση αντιβαίνει στο άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3820/85 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών, εκτός εάν το σύστημα αυτό μισθού δεν διακυβεύει την ασφάλεια των μεταφορών. Στον εθνικό δικαστή επαπόκειται να ελέγξει αν αυτό συμβαίνει, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών περιστάσεων της περιπτώσεως της κύριας δίκης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 143 της 11.6.2005

Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 29ης Ιουνίου 2006 — Creative Technology Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), José Vila Ortiz

(Υπόθεση C-314/05 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσεως — Κοινοτικό σήμα — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Κίνδυνος συγχύσεως — Αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος «PC WORKS» — Ανακοπή του δικαιούχου του εθνικού εικονιστικού σήματος «W WORK PRO» — Αναίρεση εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2006/C 294/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Creative Technology Ltd (εκπρόσωποι: S. Jones και P. Rawlinson, solicitors)

Έτεροι διάδικοι στη διαδικασία: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (Εκπρόσωπος: S. Laitinen), José Vila Ortiz

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσεως ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 25ης Μαΐου 2005, Creative Technology κατά ΓΕΕΑ (T-352/02) με την οποία απορρίφθηκε ως αβάσιμη προσφυγή ακυρώσεως του αιτούμενου την καταχώριση του κοινοτικού σήματος «PC WORKS» για προϊόντα της κλάσεως 9, κατά της αποφάσεως R 265/2001-4 του τέταρτου τμήματος προσφυγών Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), της 4ης Σεπτεμβρίου 2002, με την οποία απορρίπτεται η προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών με την οποία δεν έγινε δεκτή η καταχώριση του εν λόγω σήματος στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής που ασκήθηκε από τον δικαιούχο του εθνικού εικονιστικού σήματος «W WORK PRO» για προϊόντα της κλάσεως 9.

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αναίρεση.
- 2) Η Creative Technology Ltd καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 296 της 26.11.2005

Διάταξη του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 2006 — Dorte Schmidt-Brown κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-365/05 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσεως — Καθήκον αρωγής — Απόρριψη του αιτήματος παροχής οικονομικής αρωγής στο πλαίσιο διαδικασίας λόγω δυσφημίσεως κινηθείσας ενώπιον των δικαστηρίων του Ηνωμένου Βασιλείου)

(2006/C 294/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Dorte Schmidt-Brown (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και L. Lozano Palacios, επικουρούμενοι από τον D. Wælbroeck, δικηγόρο)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα) της 5 Ιουλίου 2005, στην υπόθεση T-387/02, Schmidt-Brown κατά Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 26ης Απριλίου 2002, περί απορρίψεως της αιτήσεως της αναρρεσείουσας διώκουσας, ιδίως, την παροχή οικονομικής αρωγής εκ μέρους του οργάνου αυτού στο πλαίσιο αγωγής αποζημιώσεως λόγω δυσφημίσεως που άσκησε η αναρρεσείουσα κατά εταιρίας ενώπιον του High Court of Justice (England & Wales)

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την D. Schmidt-Brown στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 281 της 12.11.2005.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2006 — Jamal Ouariachi κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-4/06 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Αγωγή αποζημιώσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας — Αίτηση αναιρέσεως προδήλως απαράδεκτη)

(2006/C 294/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Jamal Ouariachi (εκπρόσωπος: F. Blanmailland, avocat)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: F. Dintilhac και G. Boudot)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναιρέσεως που ασκήθηκε κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 2005, στην υπόθεση T-124/04, Ouariachi κατά Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε ως προδήλως αβάσιμη η αγωγή που άσκησε ο αναιρεσείων με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη εξαιτίας των παράνομων, κατ' αυτόν, πράξεων υπαλλήλου της αντιπροσωπείας της Επιτροπής στο Χαρτούμ (Σουδάν).

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τον J. Ouariachi στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 48 της 25.2.2006

Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2006 — Soffass SpA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Sodipan SCA

(Υπόθεση C-92/06 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Εικονιστικό σήμα «NICKY» — Ανακοπή εκ μέρους του δικαιούχου των εθνικών εικονιστικών σημάτων «NOKY» και «poky» — Εκτίμηση αφορώσα καθαρώς πραγματικά περιστατικά — Αίτηση αναιρέσεως προδήλως απαράδεκτη)

(2006/C 294/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Soffass SpA (εκπρόσωποι: V. Biliardo, C. Bacchini και M. Mazzitelli, δικηγόροι)

Αντίδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: M. Carostagno), Sodipan (εκπρόσωπος: N. Boesflug, δικηγόρος)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα) της 23ης Νοεμβρίου 2005 στην υπόθεση T-396/04, Soffass SpA κατά ΓΕΕΑ, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε ως αβάσιμη την προσφυγή ακυρώσεως την οποία ο αιτών την καταχώριση του εικονιστικού σήματος «NICKY» για προϊόντα της κλάσης 15 είχε ασκήσει κατά της αποφάσεως R 699/2003-1 του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), της 16ης Ιουλίου 2004, με την οποία είχε ακυρωθεί η απόφαση του τμήματος ανακοπών που απορρίπτει την ανακοπή που είχε υποβάλει ο δικαιούχος των εθνικών εικονιστικών σημάτων «NOKY» και «poky» για προϊόντα της κλάσης 16

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Soffass SpA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 121 της 20.5.2006.

Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2006 [αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale civile di Bolzano (Ιταλία)] — Eurodomus srl κατά Comune di Bolzano

(Υπόθεση C-166/06) ⁽¹⁾

(Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Προδήλωσ απαράδεκτη)

(2006/C 294/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale civile di Bolzano

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Eurodomus srl

κατά

Comune di Bolzano

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale civile di Bolzano — Ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 2, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση — Οργανισμός τοπικής αυτοδιοικήσεως που εκδίδει κανονιστικές διατάξεις δυνάμενες να εμποδίσουν την εφαρμογή αποφάσεως διοικητικού δικαστηρίου με ισχύ δεδικασμένου — Συμβατό με το κοινοτικό δίκαιο

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο διατάσσει: Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale civile di Bolzano με απόφαση της 4ης Ιανουαρίου 2006, είναι απαράδεκτη.

⁽¹⁾ EE C 154 της 1.7.2006.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Celle (Γερμανία) στις 11 Αυγούστου 2006 — Dirk Ruffert, υπό την ιδιότητά του ως αναγκαστικού διαχειριστή λόγω αφερεγγυότητας ως προς τα περιουσιακά στοιχεία της Objekt und Bauregie GmbH & Co. KG κατά Land Niedersachsen

(Υπόθεση C-346/06)

(2006/C 294/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Celle (Γερμανία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείων: Dirk Ruffert, δικηγόρος, υπό την ιδιότητά του ως αναγκαστικού διαχειριστή λόγω αφερεγγυότητας ως προς τα περιουσιακά στοιχεία της Objekt und Bauregie GmbH & Co. KG

Εφεσίβλητο: Land Niedersachsen

Προδικαστικό ερώτημα

Υφίσταται αδικαιολόγητος περιορισμός της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών κατά τη Συνθήκη ΕΚ, όταν η αναθέτουσα αρχή υποχρεούται από τον νόμο να συνάπτει συμβάσεις έργων μόνο με επιχειρήσεις οι οποίες κατά την υποβολή προσφοράς αναλαμβάνουν γραπτώς την υποχρέωση να καταβάλλουν στους εργαζομένους τους κατά την εκτέλεση αυτών των έργων τουλάχιστον την προβλεπόμενη στον τόπο της εκτελέσεως από συλλογική σύμβαση αμοιβή;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Gerechtshof te Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 30 Αυγούστου 2006 — J. A. van der Steen κατά Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi/Kantoor Utrecht

(Υπόθεση C-355/06)

(2006/C 294/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof te Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: J. A. Van der Steen

Καθού: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi/Kantoor Utrecht

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας ⁽¹⁾ την έννοια ότι, όταν ένα φυσικό πρόσωπο έχει ως μοναδική δραστηριότητα την ουσιαστική εκτέλεση όλων των εργασιών που απορρέουν από τις δραστηριότητες μιας εταιρίας περιορισμένης ευθύνης, της οποίας είναι ο μοναδικός διαχειριστής, ο μοναδικός κάτοχος εταιρικών μεριδίων και το μοναδικό «μέλος προσωπικού», οι εργασίες αυτές δεν συνιστούν οικονομικές δραστηριότητες, διότι πραγματοποιούνται εντός του πλαισίου της διαχείρισης και της εκπροσώπησης της εταιρίας περιορισμένης ευθύνης και, επομένως, όχι στο πλαίσιο των οικονομικών συναλλαγών;

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Rechtbank Groningen (Κάτω Χώρες) στις 4 Σεπτεμβρίου 2006 — Feinchemie Schwebda GmbH και Bayer CropScience AG κατά College voor de Toelating van Bestrijdingsmiddelen, παρεμβαίνουσα: Agrichem B.V.

(Υπόθεση C-361/06)

(2006/C 294/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Διάδικοι της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Feinchemie Schwebda GmbH και Bayer CropScience AG

Καθού: College voor de Toelating van Bestrijdingsmiddelen

Παρεμβαίνουσα: Agrichem B.V.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/37/ΕΚ ⁽¹⁾ την έννοια ότι η διάταξη αυτή δεν υποχρεώνει τα κράτη μέλη να θέτουν τέλος, πριν από την 1η Σεπτεμβρίου 2003, στην ισχύ της εγκρίσεως φυτοπροστατευτικού προϊόντος που περιέχει ethofumesate, για τον λόγο ότι ο κάτοχος της εγκρίσεως δεν διαθέτει φάκελο ή

δεν έχει πρόσβαση σε φάκελο ο οποίος πληροί τους όρους του παραρτήματος II της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ ⁽²⁾;

(¹) Οδηγία 2002/37/ΕΚ της Επιτροπής, της 3ης Μαΐου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου για να καταχωρηθεί η ethofumesate ως δραστική ουσία (ΕΕ L 117, σ. 10).

(²) Οδηγία 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων (ΕΕ L 230, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden στις 12 Σεπτεμβρίου 2006 — Benetton Group SpA κατά G-Star International B.V.

(Υπόθεση C-371/06)

(2006/C 294/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Benetton Group SpA.

Ανααιρεσίβλητη: G-Star International B.V.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', πρώτη περίπτωση ⁽¹⁾, της πρώτης οδηγίας του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, την έννοια ότι ο περιεχόμενος σ' αυτό λόγος αποκλεισμού εμποδίζει διαρκώς την καταχώριση ως σήματος ενός σχήματος, όταν η φύση του προϊόντος είναι τέτοια, ώστε η εξωτερική του εμφάνιση και η μορφή που έχει λάβει καθορίζουν, λόγω της ομορφιάς ή του πρωτότυπου χαρακτήρα τους, πλήρως ή σε σημαντικό βαθμό την εμπορική του αξία ή αυτός ο λόγος αποκλεισμού στερείται εφαρμογής, αν πριν από την αίτηση καταχώρισεως το καθοριστικό γεγονός για την ικανότητα προσελκύσεως του εν λόγω σχήματος για το κοινό ήταν ότι είχε καταστεί ως επί το πλείστον γνωστό ως διακριτικό στοιχείο;
- 2) Αν στο πρώτο ερώτημα δοθεί απάντηση υπό την τελευταία αυτή έννοια: σε ποιο βαθμό πρέπει η ικανότητα προσελκύσεως να έχει καταστεί το κυρίαρχο στοιχείο, ώστε ο λόγος αποκλεισμού να μην έχει πλέον εφαρμογή;

(¹) Πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989 L 40, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το VAT and Duties Tribunal, London (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 11 Σεπτεμβρίου 2006 — Asda Stores Ltd κατά Commissioners of HM Revenue and Customs

(Υπόθεση C-372/06)

(2006/C 294/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

VAT and Duties Tribunal, London

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Asda Stores Ltd.

Καθού: Commissioners of HM Revenue and Customs

Προδικαστικά ερωτήματα

(1) Είναι οι κανόνες καθορισμού της μη προτιμησιακής καταγωγής του άρθρου 11 του κανονισμού EOK 2454/93 (1) της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993 για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (EOK) αριθ. 2913/92 (2) του Συμβουλίου περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (εκτελεστικός κανονισμός) ανίσχυροι για τις έγχρωμες τηλεοράσεις (ΔΕΤ) που παράγονται στην Τουρκία και εμπίπτουν στην κλάση 8528 της συνδυασμένης ονοματολογίας όπως διατυπώνονται στη στήλη 3 του πίνακα της κλάσης αυτής ως ασυμβίβαστοι με τις διατάξεις του άρθρου 24 του κανονισμού EOK 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (κοινοτικός τελωνειακός κώδικας);

Ερμηνεία του παραρτήματος 11

(2) Αν είναι έγκυρος ο ειδικός κανόνας καταγωγής για ΔΕΤ που υπάγονται στην κλάση 8528 της συνδυασμένης ονοματολογίας όπως διατυπώνεται στη στήλη 3 του πίνακα της κλάσης αυτής που περιλαμβάνεται στο παράρτημα 11 του εκτελεστικού κανονισμού, πρέπει να προσδιοριστεί χωριστά η μη προτιμησιακή καταγωγή ενός εξαρτήματος όπως το πλαίσιο που ενσωματώνεται στον τελικό ΔΕΤ· σε περίπτωση καταφατικής απάντησης προσδιορίζεται αυτή η μη προτιμησιακή καταγωγή βάσει:

(α) της υλικής επεξεργασίας του προϊόντος προκειμένου να εξεταστεί αν το εν λόγω προϊόν έχει υποστεί την τελική ουσιώδη και οικονομικώς δικαιολογημένη επεξεργασία (και αν υποτεθεί ότι πληρούνται οι λοιπές απαιτήσεις του άρθρου 24 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα)· ή

(β) ειδικών και γενικών κανόνων που έχουν συμφωνηθεί μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των κρατών μελών στο πλαίσιο της διαπραγματευτικής θέσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στον παγκόσμιο οργανισμό εμπορίου και στο

πλαίσιο της εναρμόνισης των μη προτιμησιακών κανόνων καταγωγής, ενώ ο ειδικός κανόνας υπό τις παρούσες περιστάσεις είναι το κριτήριο της προστιθέμενης αξίας 45 % και ο γενικός κανόνας είναι ότι η χώρα καταγωγής του προϊόντος είναι η χώρα από την οποία κατάγεται η μεγαλύτερη αναλογία μη καταγομένων υλικών όπως ορίζεται σε κάθε κεφάλαιο, με την επιφύλαξη πάντως ότι αν τα καταγομένα υλικά αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον 50 % όλων των χρησιμοποιηθέντων υλικών, χώρα καταγωγής του προϊόντος είναι η χώρα καταγωγής αυτών των υλικών, ή

(γ) επί άλλης βάσεως;

(3) Αν ένα εξάρτημα ΔΕΤ όπως το πλαίσιο αποκτήσει τοπική καταγωγή βάσει του άρθρου 24 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα λόγω υλικής επεξεργασίας πρέπει περαιτέρω να προσδιοριστεί μια αξία για το εξάρτημα αυτό προκειμένου να εφαρμοστεί στο ΔΕΤ ο ειδικός κανόνας καταγωγής για ΔΕΤ του παραρτήματος 11 του εκτελεστικού κανονισμού;

(4) Αν έχουν εφαρμογή οι κανόνες που έχουν συμφωνηθεί για τη διαπραγματευτική θέση ΕΚ ενώπιον του ΠΟΕ στο πλαίσιο της εφαρμογής του παραρτήματος 11 πρέπει το εξάρτημα του ΔΕΤ όπως το πλαίσιο να έχει τη δική του εργοστασιακή τιμή ή μπορεί να του αποδοθεί αξία ισοδύναμη με την εργοστασιακή τιμή;

5) Αν η απάντηση στα ερωτήματα (3) ή (4) είναι ότι πρέπει να εξεταστεί μια ισοδύναμη με την εργοστασιακή τιμή αξία, πως θα προσδιοριστεί η αξία αυτή; Ειδικότερα:

(α) Πρέπει να εφαρμοστούν: i) τα άρθρα 29 ή 30 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα· ii) το άρθρο 141 ή το άρθρο 153 του εκτελεστικού κανονισμού· και iii) κάποια από τις ερμηνευτικές σημειώσεις περί δασμολογητέας αξίας του παραρτήματος 23 του εκτελεστικού κανονισμού;

(β) Ποια μορφή αποδείξεως χρειάζεται για την αξία ή το κόστος;

(γ) Σε ποιες περιστάσεις μπορεί να χρησιμοποιηθεί υπολογιζόμενο ή κατασκευασμένο κόστος για ένα εξάρτημα ΔΕΤ στο πλαίσιο του προσδιορισμού της μη προτιμησιακής καταγωγής του;

(δ) Ποια είδη εξόδων μπορούν να ληφθούν υπόψη για το υπολογιζόμενο ή κατασκευασμένο κόστος ενός εξαρτήματος;

(ε) Μπορούν να εφαρμοστούν μέσες αξίες μέσα σε κάποια χρονική περίοδο για να προσδιοριστεί αν ένα συγκεκριμένο προϊόν υπόκειται σε δασμό σε συγκεκριμένο χρονικό σημείο;

(στ) Μπορούν να χρησιμοποιηθούν διαφορετικές μεθοδολογίες για τον υπολογισμό εξόδων ή αξιών στο πλαίσιο της συγκρίσεως του κόστους ή της αξίας ενός εξαρτήματος με το κόστος ή την αξία ενός τελικού, εξαγομένου προϊόντος;

Ερωτήματα που αφορούν τα άρθρα 44 έως 47 της απόφασης 1/95 και το άρθρο 47 του προσθέτου πρωτοκόλλου στη συμφωνία της Άγκυρας

- 6) Απαιτούν οι διατάξεις του άρθρου 44, παράγραφος 2 της απόφασης 1/95 του Συμβουλίου συνδέσεως ΕΚ-Τουρκίας της 22ας Δεκεμβρίου 1995 για την εφαρμογή της οριστικής φάσης της τελωνειακής ένωσης σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του προσθέτου πρωτοκόλλου της συμφωνίας της Άγκυρας να έχει ζητήσει η Κοινότητα την έκδοση συστάσεως από το Συμβούλιο συνδέσεως ΕΚ-Τουρκίας και να έχει προβεί σε κοινοποίηση στο Συμβούλιο συνδέσεως ΕΚ-Τουρκίας πριν εφαρμόσει τους δασμούς αντιντάμπινγκ που επέβαλε ο κανονισμός 2584/98 ⁽³⁾ του Συμβουλίου και σε προϊόντα εισαχθέντα από την Τουρκία που τελούσαν σε καθεστώς ελεύθερης κυκλοφορίας;
- 7) Απαιτεί το άρθρο 46 της απόφασης 1/95 όπως η Κοινότητα, αφού τροποποίησε με τον κανονισμό 2584/98 του Συμβουλίου, το πεδίο εφαρμογής και το ύψος των δασμών που είχαν επιβάλει τρεις προγενέστεροι κανονισμοί του Συμβουλίου επί των εισαγωγών ορισμένων ΔΕΤ καταγωγής Κίνας και Κορέας, ενημερώσει την μικτή επιτροπή για την τελωνειακή ένωση ότι προτίθεται να εφαρμόσει τα μέτρα αυτά και στις εισαγωγές από την Τουρκία πριν υποβάλλει τις εισαγωγές από την Τουρκία ΔΕΤ καταγωγής Κίνας ή Κορέας που τελούν σε ελεύθερη κυκλοφορία στην εφαρμογή των νέων δασμών αντιντάμπινγκ που επέβαλε ο κανονισμός 2584/98 του Συμβουλίου;
- 8) Απαιτούν τα άρθρα 44 έως 47 της απόφασης 1/95 να γνωστοποιούνται στους εμπόρους οι πληροφορίες που δίνονται σύμφωνα με το άρθρο 46 της απόφασης 1/95 ή η κοινοποίηση που γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 47, παράγραφος 2 του προσθέτου πρωτοκόλλου της συμφωνίας της Άγκυρας;
- 9) Αν απαιτείται αίτηση, κοινοποίηση ή ενημέρωση:
- (α) Ποια μορφή πρέπει να λάβει η αίτηση ή η κοινοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 44 της απόφασης 1/95 σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του προσθέτου πρωτοκόλλου της συμφωνίας της Άγκυρας;
- (β) Ποια μορφή πρέπει να λάβει η γνωστοποίηση που γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 46 της απόφασης 1/95;
- (γ) Πληρούν αρκούντως οι ενέργειες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής εν προκειμένω τον απαιτούμενο τύπο της αίτησης, κοινοποίησης ή ενημέρωσης;
- (δ) Ποια είναι η συνέπεια της μη συμμόρφωσης;
- 10) Είναι τα άρθρα 44, 46 και 47 της απόφασης 1/95 και το άρθρο 47 του προσθέτου πρωτοκόλλου της συμφωνίας της Άγκυρας απευθείας εφαρμόσιμα και έχουν άμεσο αποτέλεσμα ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων ώστε να παρέχουν στους εμπόρους δικαίωμα που μπορούν να επικαλεστούν για να

αρνηθούν την πληρωμή δασμών αντιντάμπινγκ που θα όφειλαν διαφορετικά;

(¹) ΕΕ L 11, σ. 88

(²) ΕΕ L 3, σ. 23

(³) ΕΕ L 324, σ. 1.

Προσφυγή της 15ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-380/06)

(2006/C 294/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Schima και S. Pardo Quintillán)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, ορίζοντας, με τον νόμο 3/2004, της 29ης Δεκεμβρίου 2004, ο οποίος αφορά τη θέσπιση μέτρων για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές, ότι η πληρωμή για ορισμένα ευρείας καταναλώσεως προϊόντα διατροφής μπορεί να καταβάλλεται εντός προθεσμίας 90 ημερών και αναβάλλοντας τη θέση σε ισχύ ορισμένων διατάξεων για την 1η Ιουλίου 2006, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3, παράγραφοι 1, 2 και 4, της οδηγίας 2000/35/ΕΚ ⁽¹⁾, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές και
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η οδηγία 2000/35/ΕΚ ουδόλως προβλέπει τη μερική ή σταδιακή εφαρμογή των διατάξεών της. Συνεπώς, η αναβολή της ενάρξεως της ισχύος ορισμένων διατάξεων για την 1η Ιουλίου 2006 είναι αντίθετη προς το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2. Επιπλέον, η εν λόγω αναβολή αντιβαίνει στο άρθρο 3, παράγραφος 4, το οποίο ορίζει ότι τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν, προς όφελος των δανειστών και των ανταγωνιστών, την ύπαρξη επαρκών και αποτελεσματικών μέσων ώστε να αποτρέπεται η συνέχιση της χρησιμοποίησης όρων που είναι κατάφωρα καταχρηστικοί.

Κατόπιν τούτου, η αναβολή της εφαρμογής της κατ' ανώτατο όριο προθεσμίας των εξήντα ημερών δεν μπορεί να θεωρηθεί ως πρόσθετη απαίτηση υπέρ των δανειστών και, εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί να γίνει δεκτή, ιδίως λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η εθνική νομοθεσία για τη μεταφορά της οδηγίας 2000/35/EK στο εσωτερικό δίκαιο θα έπρεπε να έχει θεσπισθεί το αργότερο μέχρι τον Αύγουστο του 2002.

(¹) ΕΕ L 200, σ. 35.

Αίτηση αναίρεσης που άσκησε στις 14 Σεπτεμβρίου 2006 η Ocean Trawlers Ltd κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 13 Ιουνίου 2006 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-218/03 και T-382/06: Cathal Boyle κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-382/06 P)

(2006/C 294/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Ocean Trawlers Ltd (εκπρόσωποι: P. Gallagher SC, A. Collins SC, D. Barry, Solicitor)

Αντίδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ιρλανδία, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ανααιρεσίουσας

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουνίου 2006 στο μέτρο που απορρίπτει την προσφυγή στην υπόθεση T-226/03, Ocean Trawlers Ltd. κατά Επιτροπής που έχει ως αίτημα την ακύρωση της απόφασης 2003/245/EK της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003 (¹) για τις αιτήσεις που έλαβε η Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των πολυετών προγραμμάτων προσανατολισμού IV προκειμένου να βελτιωθεί η ασφάλεια, η θαλάσσια ναυσιπλοΐα, η υγιεινή, η ποιότητα των προϊόντων και οι συνθήκες εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων ως προς το μέρος που είχε εφαρμογή στην αίτηση αυξήσεως ικανότητας για βελτίωση στον τομέα της ασφάλειας για το νέο σκάφος MFV Golden Rose και καταδίκασε την Ocean Trawlers Ltd. στα δικαστικά της έξοδα.

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής 2003/245/EC της 4ης Απριλίου 2003 για τις αιτήσεις που έλαβε η Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV προκειμένου να βελτιωθεί η ασφάλεια, η θαλάσσια ναυσιπλοΐα, η υγιεινή, η ποιότητα των προϊόντων και οι συνθήκες εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων στο μέτρο που είχε εφαρμογή στην αίτηση αυξήσεως ικανότητας για βελτίωση στον τομέα της ασφάλειας για το νέο σκάφος MFV Golden Rose.

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα όλων των διαδικασιών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσίουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου πρέπει να αναερθεί για τους ακόλουθους λόγους:

Αξιολογώντας το συμφέρον της ανααιρεσίουσας να ασκήσει την προσφυγή με αναφορά στην ημερομηνία εκδόσεως της απόφασης 2003/245 και όχι στην ημερομηνία ασκήσεως της προσφυγής, το Πρωτοδικείο εφάρμοσε εσφαλμένο νομικό κριτήριο·

Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε ουσιαστική πλάνη, όπως προκύπτει από τα έγγραφα που του υποβλήθηκαν, σχετικά με την κυριότητα της ανααιρεσίουσας του σκάφους MFV «Golden Rose» σε όλες τις χρονικές περιόδους που αφορά η προσφυγή·

Η κρίση ότι η απόφαση 2003/245 δεν αφορά ατομικώς την ανααιρεσίουσα «εφόσον τα εν λόγω σκάφη είναι πλασματικά» δεν έχει νόμιμο έρεισμα και επιπλέον αντιφάσκει με το σκεπτικό της απόφασης του Πρωτοδικείου·

Η ανααιρεσίουσα είναι και ήταν καθ' όλο το κρίσιμο χρονικό διάστημα κύριος του σκάφους MFV «Golden Rose». Συνεπώς, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχασε το συμφέρον του αναμφισβήτητα είχε κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής περι ακυρώσεως της απόφασης 2003/245 στο μέτρο που απέρριψε την αίτησή της για αύξηση της χωρητικότητας για το σκάφος MFV «Golden Rose»·

Είναι εσφαλμένη η κρίση του Πρωτοδικείου ότι η ανααιρεσίουσα δεν νομιμοποιείται να ζητήσει την ακύρωση της απόφασης 2003/245 λόγω των ενεργειών στις οποίες προέβη προκειμένου να αντισταθμίσει τη ζημία που υπέστη από αυτό το μέτρο.

(¹) ΕΕ L 90, σ. 48.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης υποβληθείσα από την Commissione Tributaria Provinciale di Milano (Ιταλία) στις 18 Σεπτεμβρίου 2006 — Bakemark Italia Srl κατά Agenzia Entrate Ufficio Milano 1

(Υπόθεση C-386/06)

(2006/C 294/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione Tributaria Provinciale di Milano

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Bakemark Italia Srl

Καθή: Agenzia Entrate Ufficio Milano 1

Προδικαστικά ερωτήματα

«Αντιβαίνει το άρθρο 19 bis, παράγραφος 1, σημεία c', d' και e' του DPR 633 της 26ης Οκτωβρίου 1972 στο άρθρο 17 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ⁽¹⁾, του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977»;

⁽¹⁾ ΕΕ L 145, σ. 1.

Προσφυγή της 19ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας

(Υπόθεση C-387/06)

(2006/C 294/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Huttunen και M. Shotter)

Καθή: Δημοκρατία της Φινλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Φινλανδίας, περιορίζοντας με το άρθρο 43 του Viestintämarkkinaalaki (νόμου περί της αγοράς τηλεπικοινωνιών) την αρμοδιότητα της εθνικής ρυθμιστικής αρχής τηλεπικοινωνιών να προβλέπει ρύθμιση σχετικά με τις κλήσεις από σταθερό τηλέφωνο σε δίκτυο κινητής τηλεφωνίας, παρέβη το άρθρο 8, παράγραφοι 1, 2, στοιχείο β', και 3, στοιχείο γ', της οδηγίας 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών⁽¹⁾, καθώς και το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 4, της οδηγίας 2002/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους⁽²⁾.

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 24 Ιουλίου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 108, σ. 33.

⁽²⁾ ΕΕ L 108, σ. 7.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunale ordinario di Roma (Ιταλία) στις 19 Σεπτεμβρίου 2006 — Nuova Agricast Srl κατά Ministero delle Attività Produttive

(Υπόθεση C-390/06)

(2006/C 294/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale ordinario di Roma

Διάδικοι στη διαδικασία της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Nuova Agricast srl

Εναγόμενο: Ministero delle Attività Produttive

Προδικαστικό ερώτημα

Ζητείται από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί του κύρους της αποφάσεως της Επιτροπής ΕΕ της 12.7.2000, η οποία κοινοποιήθηκε στην Ιταλική Κυβέρνηση με την επιστολή SG(2000)D/105754 της 2.8.2000 όσον αφορά τη μεταβατική διάταξη με την οποία προβλέπεται κατ' εξαίρεση παρέκκλιση από την αρχή της «αναγκαιότητας της ενίσχυσεως» –στο πλαίσιο της πρώτης εφαρμογής του εν λόγω καθεστώτος– μόνο για τις αιτήσεις «που υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της τελευταίας προσκλήσεως υποβολής αιτήσεων η οποία δημοσιεύτηκε υπό το κράτος του προϊσχύσαντος καθεστώτος που είχε εγκριθεί από την Επιτροπή μέχρι τις 31.12.1999, κρίθηκαν επιλέξιμες για ενίσχυση, αλλά δεν τελεσφόρησαν λόγω ανεπάρκειας των χρηματοπιστωτικών πόρων της εν λόγω προσκλήσεως» (πρβλ. απόφαση της Επιτροπής ΕΕ της 12.7.2000, σ. 5, Περιγραφή του καθεστώτος ενίσχυσεως: «μηχανισμός λειτουργίας και εφαρμογής του καθεστώτος»), με συνέπεια την ανατιολόγητη παράλειψη –κατά παράβαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της υποχρέωσης αιτιολογήσεως την οποία ορίζει το άρθρο 253 της Συνθήκης– των αιτήσεων που είχαν υποβληθεί στο πλαίσιο των προηγούμενων προσκλήσεως, δεν έλαβαν ενίσχυση λόγω ελλείψεως πόρων και βρισκόνταν εν αναμονή της αυτόματης εγγραφής τους στην αμέσως επόμενη πρόσκληση υποβολής αιτήσεων ή της επαναδιατυπώσεώς τους στο πλαίσιο της πρώτης «συναφούς» προσκλήσεως που θα δημοσιευόταν κατ' εφαρμογή του νέου καθεστώτος.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 20 Σεπτεμβρίου 2006

(Υπόθεση C-391/06)

(2006/C 294/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Lawunmi και U. Wölker)

Καθής: Ιρλανδία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προς συμμόρφωση με την οδηγία 2003/4/CE⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28^{ης} Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

— να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 14 Φεβρουαρίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 41, p. 26.

Προσφυγή της 21ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-392/06)

(2006/C 294/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: N. Yerrell και R. Vidal Puig)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί

προς την οδηγία 2002/15/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, για την οργάνωση του χρόνου εργασίας των εκτελούντων κινητές δραστηριότητες οδικών μεταφορών, και, εν πάση περιπτώσει, μη κοινοποιώντας τες στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2002/15/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 23 Μαρτίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 80, σ. 35.

Προσφυγή της 22ας Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-394/06)

(2006/C 294/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Schima και D. Recchia)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να υποβάλει, πριν από την 1η Ιουλίου 2005, εθνική ετήσια έκθεση σχετικά με την προώθηση των βιοκαυσίμων περιλαμβάνουσα όλα τα στοιχεία που προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/30/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την προώθηση της χρήσης βιοκαυσίμων ή άλλων ανανεώσιμων καυσίμων για τις μεταφορές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την προμνησθείσα διάταξη·

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την υποβολή της εθνικής ετήσιας έκθεσης σχετικά με την προώθηση των βιοκαυσίμων, την οποία προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/30/ΕΚ, έληξε την 1η Ιουλίου 2005.

Η Ιταλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι διαβίβασε στην Επιτροπή, στις 14 Ιουλίου 2006, έκθεση σύμφωνη με τα προβλεπόμενα από την οδηγία.

Ωστόσο, κατά την άποψη της Επιτροπής, η έκθεση αυτή δεν είναι πλήρης διότι δεν μνημονεύει κανέναν από τους εθνικούς πόρους που διετεθήσαν για την παραγωγή βιομάζας για ενεργειακές χρήσεις εκτός των μεταφορών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, δεύτερη παύλα, της οδηγίας.

(¹) ΕΕ L 123, σ. 42.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo Supremo — Sala Primera Civil (Ισπανία) στις 22 Σεπτεμβρίου 2006 — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA) κατά Al Rima, S.A.

(Υπόθεση C-395/06)

(2006/C 294/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo — Sala Primera Civil

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίουσα: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)

Καθή: Al Rima, S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά η εγκατάσταση στα δωμάτια ξενοδοχείου ή παρόμοιας επιχειρήσεως συσκευών τηλεοράσεως στις οποίες αναμεταδίδεται καλωδιακώς το τηλεοπτικό σήμα που λαμβάνεται μέσω δορυφόρου ή μέσω επιγείου δικτύου πράξη παρουσιάσεως στο κοινό καλυπτόμενη από την σκοπούμενη εναρμόνιση των εθνικών κανονιστικών ρυθμίσεων περί προστασίας των δικαιωμάτων των παραγωγών φωνογραφημάτων και των παραγωγών της πρώτης υλικής ενσωμάτωσης ταινιών σε φορέα, την οποία προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/29/EK (¹), του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001;
- 2) Αντιβαίνει στην προβλεπόμενη από την οδηγία 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, προστασία των δικαιωμάτων των παραγωγών φωνογραφημάτων και των παραγωγών της πρώτης υλικής ενσωμάτωσης ταινιών σε φορέα, η ερμηνεία ότι το δωμάτιο ξενοδοχείου ή παρόμοιας επιχειρήσεως αποτελεί αμιγώς ιδιωτικό χώρο, ώστε να μη θεωρείται πλέον ως παρουσίαση στο κοινό η παρουσίαση που πραγματοποιείται μέσω συσκευών τηλεοράσεως διά των οποίων αναμεταδίδεται το τηλεοπτικό σήμα που λαμβάνει προηγουμένως το ξενοδοχείο ή η παρόμοια επιχείρηση;

- 3) Είναι δυνατόν να θεωρηθεί, για τους σκοπούς της προβλεπόμενης από την οδηγία 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, προστασίας των δικαιωμάτων των παραγωγών φωνογραφημάτων και των παραγωγών της πρώτης υλικής ενσωμάτωσης ταινιών σε φορέα, ότι η παρουσίαση που πραγματοποιείται μέσω συσκευών τηλεοράσεως ευρισκόμενων στα δωμάτια ξενοδοχείου, στα οποία αναμεταδίδεται το τηλεοπτικό σήμα που λαμβάνει προηγουμένως το ξενοδοχείο ή παρόμοια επιχείρηση, είναι δημόσια ως εκ του λόγου ότι πρόσβαση στο έργο έχει κοινό που εναλλάσσεται;

(¹) Σχετικά με την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 21 Σεπτεμβρίου 2006 — Eivind F. Kramme κατά SAS Scandinavian Airlines Danmark A/S

(Υπόθεση C-396/06)

(2006/C 294/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Eivind F. Kramme.

Εναγομένη: SAS Scandinavian Airlines Danmark A/S.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Υφίσταται έκτακτη περίπτωση, όταν ένα αεροσκάφος τίθεται εκτός κυκλοφορίας συνεπεία τεχνικών προβλημάτων που έχουν ως αποτέλεσμα ματαίωση πτήσεως (βλ. το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91);
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, ποια εύλογα μέτρα κατά τον κανονισμό πρέπει να λάβει μια αεροπορική εταιρία για να αποφευχθεί η ματαίωση της πτήσεως συνεπεία τεχνικών προβλημάτων;

- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, θεωρείται ότι έχει λάβει μια αεροπορική εταιρία όλα τα εύλογα μέτρα κατά τον κανονισμό για να αποφευχθεί ματαίωση της πτήσεως, εάν μπορεί να διαπιστωθεί ότι δεν υπήρχε κανένα διαθέσιμο αεροσκάφος για να εκτελέσει την πτήση, για την οποία είχε προγραμματισθεί ένα αεροσκάφος που τέθηκε εκτός κυκλοφορίας συνεπεία τεχνικών προβλημάτων;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχει πάντως σημασία το ότι τα σχετικά με τα τεχνικά προβλήματα αποδεικτικά στοιχεία που επικαλείται η αεροπορική εταιρία προέρχονται αποκλειστικώς από αυτή την εταιρία;

Προσφυγή της 25ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-398/06)

(2006/C 294/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Κοντού-Durande και R. Troosters)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, διατηρώντας τις εθνικές διατάξεις κατά τις οποίες τα από οικονομική άποψη ανενεργά άτομα και οι συνταξιούχοι που είναι υπήκοοι ΕΕ/ΕΟΧ πρέπει να αποδείξουν, για να λάβουν άδεια διαμονής, ότι διαθέτουν επί μονίμου βάσεως μέσα βιοπορισμού, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από την οδηγία 90/364/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1990, σχετικά με το δικαίωμα διαμονής, την οδηγία 90/365/ΕΟΚ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1990, σχετικά με το δικαίωμα διαμονής των μισθωτών και μη μισθωτών εργαζομένων που έχουν παύσει την επαγγελματική τους δραστηριότητα, και την οδηγία 68/360/ΕΟΚ⁽³⁾ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί καταργήσεως των περιορισμών στη διακίνηση και στη διαμονή των εργαζομένων των κρατών μελών και των οικογενειών τους στο εσωτερικό της Κοινότητας·
- να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Δεν συνάδει με το κοινοτικό δίκαιο η περιεχόμενη στην ολλανδική ρύθμιση απαίτηση, προκειμένου να ληφθεί άδεια διαμονής, να υπάρχουν μέσα βιοπορισμού που να αρκούν το λιγότερο για χρονικό διάστημα ενός έτους.

⁽¹⁾ ΕΕ L 180, σ. 26.

⁽²⁾ ΕΕ L 180, σ. 28.

⁽³⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 43.

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Σεπτεμβρίου 2006 ο Faraj Hassan κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 12 Ιουλίου 2006 στην υπόθεση T-49/04, Faraj Hassan κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-399/06 P)

(2006/C 294/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Faraj Hassan (εκπρόσωποι: E. Grieves, barrister, και H. Miller, solicitor)

Αντίδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του ανααιρεσιόντος

Ο ανααιρεσιών ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου·
- 2) να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 881/2002 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2002⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2049/2003 της Επιτροπής, της 20ής Νοεμβρίου 2003⁽²⁾, και/ή τον κανονισμό (ΕΚ) 2049/2003 στο σύνολό του και/ή όσον αφορά την προγραφή του ανααιρεσιόντος· και
- 3) επικουρικώς, να κηρύξει τους προαναφερθέντες κανονισμούς ανεφάρμοστους ως προς τον ανααιρεσιόντα· και
- 4) περαιτέρω, να λάβει τα μέτρα που το Δικαστήριο θεωρεί ενδεδειγμένα· και

5) να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα του αναιρεσείοντος κατά την παρούσα διαδικασία·

6) να υποχρεώσει το Συμβούλιο να καταβάλει αποζημίωση.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο αναιρεσείων ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή οφείλουν να σέβονται τα δικαιώματα που προστατεύονται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (στο εξής: Σύμβαση) και δεν μπορούν να παρεκκλίνουν από την υποχρέωση αυτή, εκτός αν παρέχεται, ως αποτέλεσμα της εν λόγω παρεκκλίσεως, τουλάχιστον «ισοδύναμη προστασία».

Περαιτέρω, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι η προστασία που παρέχεται με τα μέτρα που θέσπισε το Συμβούλιο Ασφαλείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (στο εξής: ΣΑ του ΟΗΕ) δεν είναι ισοδύναμη με εκείνη που παρέχεται από τη Σύμβαση.

Ο αναιρεσείων ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη ως εκ του ότι:

- i) δεν εκτίμησε άμεσα αν το ΣΑ του ΟΗΕ παρείχε *ισοδύναμη προστασία* με εκείνη της Συμβάσεως, και ειδικότερα όσον αφορά τα άρθρα 6, 8, 13 της Συμβάσεως και το άρθρο 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Συμβάσεως· και
- ii) εξέτασε τη λειτουργία του ΣΑ του ΟΗΕ εμμέσως δυνάμει της αρχής του *jus cogens* και όχι δυνάμει και μέσω επικλήσεως της προστασίας που παρέχεται από τα άρθρα 6, 8, 13 της Συμβάσεως και το άρθρο 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Συμβάσεως.

Περαιτέρω, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη ως εκ του ότι διαπίστωσε ότι ο περιορισμός της χρήσεως της ιδιοκτησίας ήταν αλυσιτελής ως προς την ουσία του δικαιώματος ιδιοκτησίας.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 881/2002 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2002, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 467/2001 του Συμβουλίου για την απαγόρευση της εξαγωγής ορισμένων αγαθών και υπηρεσιών στο Αφγανιστάν, την ενίσχυση της απαγόρευσης πτήσεων και την παράταση της δέσμευσης κεφαλαίων και άλλων οικονομικών πόρων όσον αφορά τους Ταλιμπάν του Αφγανιστάν (ΕΕ L 139, σ. 9).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 2049/2003 της Επιτροπής, της 20ής Νοεμβρίου 2003, που τροποποιεί για εικοστή πέμπτη φορά τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 881/2002 του Συμβουλίου για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 467/2001 του Συμβουλίου (ΕΕ L 303, σ. 20).

Προσφυγή της 26ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-401/06)

(2006/C 294/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Δ. Τριανταφύλλου)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στο μέτρο κατά το οποίο ο τόπος παροχής, όσον αφορά τη δραστηριότητα του εκτελεστή διαθήκης, δεν καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της έκτης οδηγίας περί ΦΠΑ 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977 (¹), εφόσον η υπηρεσία παρέχεται σε λήπτες εγκατεστημένους εκτός της Κοινότητας ή σε υποκειμένους στον φόρο εγκατεστημένους μεν εντός της Κοινότητας αλλά εκτός της χώρας του παρέχοντος τις υπηρεσίες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το εν λόγω άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της έκτης οδηγίας περί ΦΠΑ.
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', τρίτη περίπτωση, της έκτης οδηγίας περί ΦΠΑ, τόπος παροχής ορισμένων υπηρεσιών, οι οποίες παρέχονται σε λήπτες εγκατεστημένους εκτός της Κοινότητας ή σε υποκειμένους στον φόρο εγκατεστημένους μεν εντός της Κοινότητας αλλά εκτός της χώρας του παρέχοντος τις υπηρεσίες, είναι ο τόπος της έδρας της ή της μόνιμης εγκαταστάσεως του λήπτη, ελλείψει δε τούτων ο τόπος της κατοικίας του ή της συνήθους διαμονής του. Τέτοιες υπηρεσίες είναι αυτές που παρέχονται από συμβούλους, μηχανικούς, γραφεία μελετών, δικηγόρους, λογιστές και λοιπές παρόμοιες υπηρεσίες. Η εν λόγω διάταξη της οδηγίας συνιστά κανόνα συγκρούσεως για τον καθορισμό του τόπου φορολογήσεως των οικείων παροχών υπηρεσιών και την οριοθέτηση της δικαιοδοσίας των κρατών μελών.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του γερμανικού δικαίου και την επ' αυτών στηριζόμενη διοικητική πρακτική των φορολογικών αρχών, τόπος παροχής της υπηρεσίας ενός εκτελεστή διαθήκης είναι ο τόπος από τον οποίον ο εν λόγω οικονομικός φορέας παρέχει τις υπηρεσίες του. Επομένως, ως προς τις υπηρεσίες αυτές, όταν παρέχονται σε λήπτες εγκατεστημένους εκτός της Κοινότητας ή σε υποκειμένους στον φόρο εγκατεστημένους μεν εντός της Κοινότητας αλλά εκτός της χώρας του παρέχοντος τις υπηρεσίες, ο τόπος παροχής δεν καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της οδηγίας.

Η ανωτέρω νομοθεσία και διοικητική πρακτική δεν εναρμονίζεται με τις διατάξεις του άρθρου 9 της έκτης οδηγίας περί ΦΠΑ. Οι υπηρεσίες τις οποίες παρέχει ο οικονομικός φορέας υπό την ιδιότητα του εκτελεστή διαθήκης σε λήπτες εγκατεστημένους εκτός της Κοινότητας ή σε υποκειμένους στον φόρο εγκατεστημένους μεν εντός της Κοινότητας, αλλά εκτός της χώρας του παρέχοντος αυτές, αποτελούν υπηρεσίες ο τόπος παροχής των οποίων πρέπει να καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της έκτης οδηγίας περί ΦΠΑ.

Σε αντίθεση με την επιχειρηματολογία που προβάλλεται από τη Γερμανική Κυβέρνηση, η άποψη της Επιτροπής είναι ότι και οι δραστηριότητες του εκτελεστή διαθήκης ανήκουν σε αυτές που ασκούνται κυρίως και συνήθως από δικηγόρους. Βάση της σχετικής εκτιμήσεως δεν πρέπει να αποτελεί ο επαγγελματικός τίτλος αλλά η δραστηριότητα αυτή καθαυτή: η φύση της παροχής έχει καθοριστική σημασία.

Ο όρος «λοιπές παρόμοιες υπηρεσίες» δεν αναφέρεται σε ορισμένο κοινό στοιχείο των δραστηριοτήτων που απαριθμούνται στο άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', τρίτη περίπτωση, της έκτης οδηγίας περί ΦΠΑ. Αρκεί η υπό κρίση παροχή να παρουσιάζει ομοιότητα με μια από τις δραστηριότητες στις οποίες αναφέρεται ρητώς η εν λόγω διάταξη. Τούτο συμβαίνει όταν αμφότερες οι δραστηριότητες εξυπηρετούν τον ίδιο σκοπό. Σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου, στις υπηρεσίες τις οποίες παρέχει κατά κύριο και σύννηδες επάγγελμα ένας δικηγόρος περιλαμβάνονται η εκπροσώπηση και η προστασία των συμφερόντων του πελάτη του. Καθόσον το Δικαστήριο στηρίζεται στο κριτήριο «της εκπροσωπήσεως και της προστασίας των συμφερόντων ενός προσώπου», την προϋπόθεση αυτή πληρεί και η δραστηριότητα του εκτελεστή διαθήκης, διότι αυτός εκπροσωπεί και υπερασπίζεται τα συμφέροντα του διαθέτη. Η δραστηριότητά του αντιστοιχεί προς εκείνη ενός διορισμένου ανεξάρτητου αντιπροσώπου και συμβούλου. Από το γεγονός ότι η εκτέλεση διαθήκης συνιστά δραστηριότητα η οποία δεν επιφυλάσσεται αποκλειστικά στους δικηγόρους δεν μπορεί να συναχθεί ότι οι δύο αυτές δραστηριότητες δεν εξυπηρετούν τον ίδιο σκοπό.

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Σεπτεμβρίου 2006 ο Chafiq Ayadi κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 12 Ιουλίου 2006 στην υπόθεση T-253/02, Chafiq Ayadi κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

(Υπόθεση C-403/06 P)

(2006/C 294/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσίων: Chafiq Ayadi (εκπρόσωποι: H. Miller, Solicitor, και S. Cox, Barrister)

Αντίδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του αναρρεσίοντος

Ο αναρρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει εξ ολοκλήρου την απόφαση του Πρωτοδικείου·
- να ακυρώσει τα άρθρα 2 και 4, καθώς και το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΚ) του Συμβουλίου 881/2002 (¹), καθόσον αφορούν άμεσα και ατομικά τον αναρρεσίοντα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα του αναρρεσίοντος όσον αφορά τόσο την παρούσα διαδικασία όσο και την ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο αναρρεσίων ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη ως εκ του ότι:

- α) δεν απεφάνθη ότι το άρθρο 308 ΕΚ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 60 και 301 ΕΚ, δεν απένεμε αρμοδιότητα στο Συμβούλιο να θεσπίσει τις προσβαλλόμενες διατάξεις·
- β) δεν απεφάνθη ότι η θέσπιση των προσβαλλομένων διατάξεων παραβίασε τη θεμελιώδη αρχή της επικουρικότητας και/ή το άρθρο 5, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ·
- γ) δεν απεφάνθη ότι, κατά τη θέσπιση των προσβαλλομένων διατάξεων, διεπράχθη παράβαση ουσιώδους τύπου, καθόσον το Συμβούλιο δεν τήρησε την προϋπόθεση να αιτιολογήσει επαρκώς για ποιον λόγο τα μέτρα που θεωρούνται αναγκαία δεν μπορούν να προσδιορισθούν από μεμονωμένα κράτη μέλη·
- δ) απεφάνθη ότι οι αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (στο εξής: ΣΑ του ΟΗΕ), οι οποίες απευθύνονται σε κράτη μέλη του ΟΗΕ, είναι δεσμευτικές για τα κράτη μέλη και/ή για την Κοινότητα·
- ε) απεφάνθη ότι τα κοινοτικά δικαστήρια μπορούν να ακυρώσουν κοινοτικό μέτρο εφαρμογής μιας αποφάσεως του ΣΑ του ΟΗΕ μόνο με επίκληση της αρχής του *jus cogens* και δεν απεφάνθη ότι μπορεί να ακυρώσει ένα τέτοιο μέτρο προκειμένου να προστατεύσει τα ανθρώπινα δικαιώματα που αναγνωρίζονται στην έννομη τάξη των Ηνωμένων Εθνών·
- στ) δεν απεφάνθη ότι τα αμφισβητούμενα τμήματα του κανονισμού 881/2002 προσβάλλουν τα ανθρώπινα δικαιώματα του αναρρεσίοντος.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 881/2002 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2002, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 467/2001 του Συμβουλίου για την απαγόρευση της εξαγωγής ορισμένων αγαθών και υπηρεσιών στο Αφγανιστάν, την ενίσχυση της απαγόρευσης πτήσεων και την παράταση της δέσμευσης κεφαλαίων και άλλων οικονομικών πόρων όσον αφορά τους Ταλιμπάν του Αφγανιστάν.
ΕΕ L 139, σ. 9.

Προσφυγή της 1ης Σεπτεμβρίου 2006 — Landtag Schleswig-Holstein κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-406/06)

(2006/C 294/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Landtag Schleswig-Holstein (εκπρόσωποι: S. Laskowski και J. Caspar)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κρίνει εαυτόν αρμόδιο και να κηρύξει παραδεκτή την προσφυγή, άλλως να την παραπέμψει στο Πρωτοδικείο σύμφωνα με το άρθρο 54, δεύτερη παράγραφος, του Οργανισμού του Δικαστηρίου όπως αυτός τροποποιήθηκε το 2005·
- να ακυρώσει τις από 10 Μαρτίου 2006 (JUR(2006)55023) και 23 Ιουνίου 2006 (SG/E/3MM/fID(2006)6175) αποφάσεις της Επιτροπής·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το προσφεύγον στρέφεται κατά της από 10 Μαρτίου 2006 αποφάσεως της Επιτροπής, καθώς και κατά της από 23 Ιουνίου 2006 αποφάσεως που περιήλθε σε αυτό στις 26 Ιουνίου 2006, με τις οποίες απορρίφθηκε η αίτησή του να του παρασχεθεί πλήρης πρόσβαση στο εσωτερικό έγγραφο της Επιτροπής SEC (2005) 420 της 22ας Μαρτίου 2005. Το έγγραφο SEC (2005) 420 περιέχει τη νομική θεμελίωση της επιλογής του άρθρου 95 ΕΚ ως νομικής βάσεως της οδηγίας 2006/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημοσίων δικτύων επικοινωνιών και για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/58/ΕΚ⁽¹⁾, στη δε αιτιολόγηση της προτάσεως οδηγίας της Επιτροπής COM (2005) 438 τελικό (σ. 6) γίνεται αναφορά στο έγγραφο αυτό. Το εν λόγω έγγραφο ζήτησε η επιστημονική υπηρεσία του Landtag του Schleswig-Holstein προκειμένου να καταρτίσει νομική γνωμοδότηση ως προς το ζήτημα των πιθανών επιπτώσεων της οδηγίας 2006/24/ΕΚ στα δικαιώματα των βουλευτών.

Το προσφεύγον επικαλείται, όσον αφορά τις απορριπτικές αποφάσεις και την άρνηση παροχής πλήρους προσβάσεως στο επίμαχο έγγραφο SEC (2005) 420, τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως υπό την έννοια του άρθρου 230, δεύτερη παράγραφος, ΕΚ:

- παραβίαση της δυνάμει του άρθρου 10 ΕΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 1, δεύτερη παράγραφος, ΕΕ υποχρέωσης ειλικρινούς συνεργασίας καθώς και του δικαιώματος προσβάσεως στο εν λόγω έγγραφο δυνάμει του άρθρου 255 ΕΚ, του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού για την πρόσβαση στις πληροφορίες 1049/2001 σε συνδυασμό με το άρθρο 10 ΕΚ καθώς και του άρθρου 1, δεύτερη παράγραφος, ΕΕ και

- κατάχρηση εξουσίας.

Η Επιτροπή υπέχει από το άρθρο 10 ΕΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 1, δεύτερη παράγραφος, ΕΕ την υποχρέωση να διασφαλίζει, στο πλαίσιο των αμοιβαίων υποχρεώσεων ειλικρινούς συνεργασίας με τήρηση της αρχής της διαφάνειας, την πρόσβαση του Landtag του Schleswig-Holstein, ως θεσμικού οργάνου κράτους μέλους, στο αιτούμενο έγγραφο, λόγω της υπάρξεως έντονου συμφέροντος του κοινού και των μελών του Κοινοβουλίου για την πλήρη δημοσιοποίηση του εγγράφου αυτού.

Συμπληρωματικώς, η αξίωση πλήρους προσβάσεως στο επίμαχο έγγραφο στηρίζεται στο άρθρο 255 ΕΚ, στο άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού για την πρόσβαση στις πληροφορίες 1049/2001 σε συνδυασμό με το άρθρο 10 ΕΚ και στο άρθρο 1, δεύτερη παράγραφος, ΕΕ, ενώ προβάλλεται η αιτίαση ότι η Επιτροπή αφενός κακώς θεμελίωσε την άρνησή της να παράσχει πρόσβαση στο έγγραφο αυτό στο άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 και αφετέρου προέβη σε εσφαλμένη άσκηση της εξουσίας της εκτιμήσεως, διότι η δημοσιοποίηση του εγγράφου δεν θα έθιγε την παροχή νομικών συμβουλών στο πλαίσιο της Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 105, σ. 54

Προσφυγή της 9ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-410/06)

(2006/C 294/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: N. Yerrell and G. Braga da Cruz)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία παραλείποντας να θεσπίσει (όλες) τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2002/15/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, για την οργάνωση του χρόνου εργασίας των εκτελούντων κινητές δραστηριότητες οδικών μεταφορών, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 14 της εν λόγω οδηγίας·
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 23 Μαρτίου 2005.

(¹) ΕΕ L 80 της 23.3.2002, σ. 35.

Προσφυγή της 9ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

(Υπόθεση C-411/06)

(2006/C 294/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Κωνσταντινίδης, M. Huttunen)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 1013/2006 (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 2006 για τις μεταφορές αποβλήτων·
- να κρίνει ότι τα αποτελέσματα του ακυρωθέντος κανονισμού είναι οριστικά ενόσω εκκρεμεί η αντικατάσταση του κανονισμού εντός λογικής χρονικής περιόδου με πράξη που θα εκδοθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο επί της ορθής νομικής βάσης των άρθρων 175, παράγραφος 1 και 133 ΕΚ και θα είναι αιτιολογημένη σύμφωνα με τις αιτιολογικές σκέψεις·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή εκθέτει ότι η επιλογή της διττής νομικής βάσεως αποφασίστηκε βάσει των παραμέτρων που έχουν προβλεφθεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου, οι οποίες είναι ο σκοπός και το περιεχόμενο της πράξεως. Βασίστηκε στην εκτίμηση ότι ο κανονισμός περιλαμβάνει, τόσο από την άποψη των στόχων όσο και από την άποψη του περιεχομένου του, δύο συνιστώσες, άρρηκτα συνδεδεμένες, από τις οποίες καμία δεν είναι δευτερεύουσα ή έμμεση σε σχέση με την άλλη και από τις οποίες η μία εμπίπτει στην κοινή εμπορική πολιτική και η άλλη στην πολιτική προστασίας του περιβάλλοντος.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι στηρίζοντας τον κανονισμό μόνο στο άρθρο 175, παράγραφος 1, ΕΚ και διαγράφοντας το άρθρο 133 ΕΚ ως δεύτερη νομική βάση, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενήργησαν παραβιάζοντας τη Συνθήκη. Σύμφωνα με το άρθρο 231, παράγραφος 1, ΕΚ, η ακύρωση του κανονισμού αποτελεί την ορθή θεραπεία της παραβίασεως αυτής.

(¹) ΕΕ L 190, σ.1

Αναίρεση που άσκησε στις 13 Οκτωβρίου 2006 το Βασίλειο του Βελγίου κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 25 Ιουλίου 2006 στην υπόθεση T-221/04, Βέλγιο κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-418/06 P)

(2006/C 294/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσίον: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: A. Hubert, H. Gilliams, P. de Bandt και L. Goossens, δικηγόροι)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του αναρρεσίοντος

Το αναρρεσίον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουλίου 2006, στην υπόθεση T-221/04 και, δεχόμενο την προσφυγή που άσκησε το νυν αναρρεσίον, να ακυρώσει την απόφαση 2004/136/ΕΚ (¹) της Επιτροπής της 4ης Φεβρουαρίου 2004·
- επικουρικώς, να αναρρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουλίου 2006, στην υπόθεση T-221/04, και, βάσει της αρμοδιότητας πλήρους δικαιοδοσίας, να μειώσει τη διόρθωση των 9 322 809 ευρώ που εφάρμοσε η Επιτροπή με την απόφασή της 2004/136/ΕΚ σε 1 491 085 ευρώ·
- όλως επικουρικώς, να αναρρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουλίου 2006 στην υπόθεση T-221/04 και να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου και της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Το αναρρεσίον προβάλλει τέσσερις λόγους προς στήριξη της αναίρεσεώς του.

Με τον πρώτον λόγο, το αναιρεσεϊόν υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο παραμόρφωσε τα περιστατικά ή, τουλάχιστον, υπέπεσε σε πλάνη ως προς τον νομικό χαρακτηρισμό των περιστατικών αυτών και των εννόμων συνεπειών που έπρεπε να συναγάγει. Κατά το αναιρεσεϊόν, το σύνολο της απόφασης στηρίζεται πράγματι σε εσφαλμένη πραγματική πρόταση καθόσον το Πρωτοδικείο έκρινε ότι το βελγικό μηχανογραφικό σύστημα γραφικής κωδικοποίησης των αγροτικών τεμαχίων (SIG) συνιστά εργαλείο μετρήσεως περισσότερο σύμφωνο προς την πραγματικότητα παρά τα στοιχεία των εκτάσεων που δηλώνουν οι ίδιοι οι καλλιεργητές, ενώ η ακριβής έκταση ενός αγροτικού τεμαχίου μπορεί μόνον να καθοριστεί, κατά τρόπον επίσημο και αναμφισβήτητο, είτε με μέτρηση που πραγματοποιεί πρόσωπο το οποίο έχει τα απαιτούμενα προσόντα προς τούτο, είτε με φωτοερμηνεία των δορυφορικών εικόνων οι οποίες λαμβάνονται στο πλαίσιο της τηλεανιχνεύσεως.

Με τον δεύτερο λόγο, ο οποίος διαιρείται σε πέντε σκέλη, το αναιρεσεϊόν επικαλείται την παράβαση των άρθρων 6, παράγραφος 7, και 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3508/92 ⁽²⁾ καθώς και των άρθρων 6 και 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3887/92 ⁽³⁾ καθόσον, ιδίως, το Πρωτοδικείο κακώς έκρινε ότι το αναιρεσεϊόν είχε την υποχρέωση να τηρήσει τους σιωπηρούς κανόνες που είναι αναγκαίοι για την τήρηση των ρητών κανόνων και καθόσον κακώς έκρινε ότι το σύστημα ελέγχου που θέσπισαν οι βελγικές αρχές δεν είναι αποτελεσματικό λόγω του ότι, αφενός, δεν υπάρχει παρακολούθηση των στοιχείων που προέρχονται από το SIG και, αφετέρου, λόγω της καθυστερημένης κωδικοποίησης των στοιχείων. Το αναιρεσεϊόν προβάλλει επίσης ότι, επί πολλών σημείων, η αιτιολογία που παρέσχε το Πρωτοδικείο είναι ανεπαρκής και/ή αντιφατική.

Ο τρίτος λόγος αντλείται από την πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Πρωτοδικείο όσον αφορά την εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας, αφού η μέγιστη ζημία που υπέστη το ΕΓΤΠΕ είναι, κατά το αναιρεσεϊόν, σαφώς μικρότερη από το κατ' αποκοπήν ποσό της διορθώσεως που επιβλήθηκε.

Τέλος με τον τέταρτο λόγο, το αναιρεσεϊόν φρονεί ότι το Πρωτοδικείο κακώς απέρριψε ως απαράδεκτο το αίτημά του με το οποίο ζήτησε από το Πρωτοδικείο να μειώσει την κατ' αποκοπήν διόρθωση που επιβλήθηκε βάσει της αρμοδιότητάς πλήρους δικαιοδοσίας. Πράγματι, η έλλειψη διατάξεως που να παρέχει στα κοινοτικά δικαιοδοτικά όργανα αρμοδιότητα πλήρους δικαιοδοσίας δεν συνεπάγεται, ipso facto, ότι αυτά δεν διαθέτουν μια τέτοια αρμοδιότητα.

⁽¹⁾ Απόφαση 2004/136/ΕΚ της Επιτροπής, της 4ης Φεβρουαρίου 2004, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 40, σ. 31).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 3508/92 του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 1992 για τη θέσπιση ενός ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων (ΕΕ L 355, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 3887/92 της Επιτροπής της 23ης Δεκεμβρίου 1992 για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων (ΕΕ L 391, σ. 36), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1648/95 της Επιτροπής, της 6ης Ιουλίου 1995 (ΕΕ L 156, σ. 27).

Διάταξη του προέδρου του πρώτου τμήματος του Δικαστηρίου της 6ης Σεπτεμβρίου 2006 — Αυστριακή Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

(Υπόθεση C-161/04) ⁽¹⁾

(2006/C 294/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 106 της 30.4.2004.

Διάταξη του προέδρου του δεύτερου τμήματος του Δικαστηρίου της 4ης Αυγούστου 2006 (αίτηση του Landesgericht Innsbruck — Αυστρία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols κατά Land Tirol

(Υπόθεση C-339/05) ⁽¹⁾

(2006/C 294/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 281 της 12.11.2005.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Σεπτεμβρίου 2006 (αίτηση του Cour de cassation — Βέλγιο — για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Samotor SPRL κατά Βελγικού Δημοσίου

(Υπόθεση C-378/05) ⁽¹⁾

(2006/C 294/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 330 της 24.12.2005.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 24ης Ιουλίου 2006 (αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden, Κάτω Χώρες, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Staatsecretaris van Financiën κατά P. Jurriëns Beheer BV

(Υπόθεση C-406/05) ⁽¹⁾

(2006/C 294/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 22 της 28.1.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Αυγούστου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-18/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 60 της 11.3.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 10ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-414/05) ⁽¹⁾

(2006/C 294/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 10 της 14.1.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-19/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 60 της 11.3.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-449/05) ⁽¹⁾

(2006/C 294/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 36 της 11.2.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 21ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-42/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 74 της 25.3.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Αυγούστου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-47/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 60 της 11.3.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 31ης Αυγούστου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-81/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 86 της 8.4.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 25ης Ιουλίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-52/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 74 της 25.3.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 31ης Αυγούστου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-107/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 86 της 8.4.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-67/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 96 της 22.4.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-113/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 86 της 8.4.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2006 (αίτηση του Arbeitsgericht Berlin – Γερμανία– για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Annette Radke κατά Achterberg Service GmbH & Co KG

(Υπόθεση C-115/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 131 της 3.6.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Αυγούστου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-137/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 131 της 3.6.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 21ης Αυγούστου 2006 — Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-123/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 96 της 22.04.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 6ης Μαΐου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-151/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 108 της 6.5.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Αυγούστου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-128/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 108 της 6.5.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Αυγούστου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-236/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 165 της 15.7.2006.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — GlaxoSmithKline Services κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-168/01) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Χονδρική διανομή φαρμάκων — Παράλληλο εμπόριο — Διαφορετικές τιμές — Άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ — Συμφωνία — Περιορισμός του ανταγωνισμού — Αντικείμενο — Επίδικη αγορά — Αποτέλεσμα — Άρθρο 81, παράγραφος 3, ΕΚ — Συμβολή στην προώθηση της τεχνικής προόδου — Δεν συντρέχει κατάργηση του ανταγωνισμού — Απόδειξη — Αιτιολογία — Επικουρικότητα)

(2006/C 294/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: GlaxoSmithKline Services Unlimited, πρώην Glaxo Wellcome plc (Brentford, Middlesex, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: S. Martínez Lage, δικηγόρος, I. Forrester, QC, F. Depoortere, A. Schulz, T. Louko και I. Vandenborre, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς P. Oliver, στη δε συνέχεια Έ. Gippini Fournier)

Παρεμβαίνουσες υπέρ της καθής: European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPIC) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: αρχικώς U. Zinsmeister και M. Lienemeyer, στη συνέχεια A. Martin-Ehlers, και τέλος M. Hartmann-Rüppel, δικηγόροι), Bundesverband der Arzneimittell-Importeure eV (Mülheim an der Ruhr, Γερμανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς M. Epping και W. Rehmann, στη δε συνέχεια W. Rehmann, δικηγόροι), Spain Pharma, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: P. Muñoz Carpena, B. Ortúzar Somoza και R. Gutiérrez Sánchez, δικηγόροι), και Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar) (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς M. Araujo Boyd και R. Sanz, στη δε συνέχεια M. Araujo Boyd και J.L. Buendía Sierra, δικηγόροι)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την ακύρωση της αποφάσεως 2001/791/ΕΚ της Επιτροπής, της 8ης Μαΐου 2001, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ [Υποθέσεις: IV/36.957/F3 — Glaxo Wellcome (κοινοποίηση), IV/36.997/F3 — Aseprofar και Fedifar (καταγγελία), IV/37.121/F3 — Spain Pharma (καταγγελία), IV/37.138/F3 — BAI (καταγγελία) και IV/37.380/F3 — EAEPIC (καταγγελία)] (ΕΕ L 302, σ. 1).

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Ακυρώνει τα άρθρα 2, 3 και 4 της αποφάσεως 2001/791/ΕΚ της Επιτροπής, της 8ης Μαΐου 2001, σχετικά με διαδικασία

βάσει του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ [Υποθέσεις: IV/36.957/F3 Glaxo Wellcome (κοινοποίηση), IV/36.997/F3 — Aseprofar και Fedifar (καταγγελία), IV/37.121/F3 — Spain Pharma (καταγγελία), IV/37.138/F3 — BAI (καταγγελία), και IV/37.380/F3 — EAEPIC (καταγγελία)].

2. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
3. Η GlaxoSmithKline Services Unlimited φέρει το ήμισυ των δικαστικών της εξόδων και το ήμισυ των εξόδων της Επιτροπής, περιλαμβανομένων των εξόδων των παρεμβάσεων.
4. Η Επιτροπή φέρει το ήμισυ των δικαστικών της εξόδων και το ήμισυ των εξόδων της GlaxoSmithKline Services, περιλαμβανομένων των εξόδων των παρεμβάσεων.
5. Η Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar), η Bundesverband der Arzneimittell-Importeure eV, η European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPIC) και η Spain Pharma, SA φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 275 της 29.9.2001.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — Avebe κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-314/01) ⁽¹⁾

(«Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Γλυκονικό νάτριο — Άρθρο 81 ΕΚ — Πρόστιμο — Δυνατότητα να θεωρηθεί υπεύθυνη για μια παραβατική συμπεριφορά μια ένωση χωρίς νομική προσωπικότητα, την οποία έχει μόνον η μητρική της εταιρία — Άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 — Δικαιώματα άμυνας — Απαλλακτικά έγγραφα — Αρχή της αναλογικότητας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως»)

(2006/C 294/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Coöperatieve Verkoop- en Productievereniging van Aardappelmeel en Derivaten Avebe BA (Veendam, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: C. Dekker, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Bouquet, A. Whelan και W. Wils, επικουρούμενοι από τον M. van der Woude, δικηγόρο)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση του άρθρου 1 της αποφάσεως C (2001) 2931 τελικό, της 2ας Οκτωβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (COMP/E-1/36.756 — Γλυκονικό νάτριο), καθόσον αφορά την προσφεύγουσα, ή, επικουρικός, ακύρωση του άρθρου 3 της εν λόγω αποφάσεως καθόσον αφορά την προσφεύγουσα,

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Coöperatieve Verkoop- en Productievereniging van Aardappelmeel en Derivaten Avebe BA* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 68 της 16.3.2002.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — Roquette Frères κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-322/01) (¹)

(«Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Γλυκονικό νάτριο — Άρθρο 81 ΕΚ — Πρόστιμο — Άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων — Ανακοίνωση περί συνεργασίας — Αρχή της αναλογικότητας — Ίση μεταχείριση — Αρχή *ne bis in idem*»)

(2006/C 294/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Roquette Frères SA (Lestrem, Γαλλία) (εκπρόσωποι: O. Prost, D. Voillemot και A. Choffel, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς, A. Bouquet, W. Wils, A. Whelan και F. Lelièvre, στη συνέχεια A. Bouquet, W. Wils και A. Whelan, επικουρούμενοι από τους A. Condominis και J. Liygonie, δικηγόρους)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Πρώτον, αίτημα ακυρώσεως των άρθρων 1 και 3 της αποφάσεως C(2001) 2931, τελικό, της 2ας Οκτωβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (COMP/E-1/36.756 — Γλυκονικό νάτριο), καθόσον καθορίζουν το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα, δεύτερον, αίτημα μείωσης του προστίμου και, τρίτον, αίτημα επιστροφής στην προσφεύγουσα των παρανόμως εισπραχθέντων ποσών.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Καθορίζει το ύψος του προστίμου της *Roquette Frères SA* σε 8 105 000 ευρώ.
- 2) Αναθεωρεί την απόφαση C(2001) 2931 τελικό, της 2ας Οκτωβρίου 2001, σχετικά με μια διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (COMP/E-1/36.756 — Γλυκονικό νάτριο), καθόσον αντιβαίνει προς το σημείο 1 ανωτέρω.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 4) Καταδικάζει τη *Roquette Frères SA* στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

(¹) ΕΕ C 68 της 16.3.2002.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — Archer Daniels Midland κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-329/01) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Γλυκονικό νάτριο — Άρθρο 81 ΕΚ — Πρόστιμο — Άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων — Ανακοίνωση επί της συνεργασίας — Αρχή της αναλογικότητας — Ίση μεταχείριση — Μη αναδρομικότητα — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας)

(2006/C 294/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Archer Daniels Midland Co. (Decatur, Ιλινόις, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: C.O. Lenz, δικηγόρος, L. Martin Alegi, M. Garcia και E. Batchelor, solicitors)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Whelan και W. Wils)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Κυρίως, αίτημα ακυρώσεως του άρθρου 1 της αποφάσεως C(2001) 2931 τελικό της Επιτροπής, της 2ας Οκτωβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (COMP/E-1/36.756 — Γλυκονικό νάτριο), καθόσον αφορά την προσφεύγουσα ή, τουλάχιστον, καθόσον διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα μετέσχε σε παράβαση μετά τις 4 Οκτωβρίου 1994, και αίτημα ακυρώσεως του άρθρου 3 της αποφάσεως αυτής καθόσον αφορά την προσφεύγουσα, καθώς και, επικουρικός, αίτημα ακυρώσεως ή μείωσης του προστίμου που επιβλήθηκε με την απόφαση αυτή στην προσφεύγουσα

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την Archer Daniels Midland Co. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 84 της 6.4.2002.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — Akzo Nobel κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-330/01) (¹)

(«Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Γλυκονικό νάτριο — Άρθρο 81 ΕΚ — Πρόστιμο — Άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων — Αρχή της αναλογικότητας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως»)

(2006/C 294/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Akzo Nobel NV (Arnhem, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: αρχικώς, M. van Empel και C. Swaak, στη συνέχεια C. Swaak, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Whelan, A. Bouquet και W. Wils, επικουρούμενοι από τον H. van der Woude, δικηγόρο)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Κυρίως, αίτημα ακυρώσεως των άρθρων 3 και 4 της απόφασης C(2001) 2931 τελικό της Επιτροπής, της 2ας Οκτωβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (COMP/E-1/36.756 — Γλυκονικό νάτριο), καθόσον αφορούν την προσφεύγουσα ή, επικουρικώς, τη μείωση του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα.

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Akzo Nobel NV στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 68 της 16.3.2002.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — Jungbunzlauer κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-43/02) (¹)

(«Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Κιτρικό οξύ — Άρθρο 81 ΕΚ — Πρόστιμο — Άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 — Δυνατότητα καταλογισμού της συμπεριφοράς σε μια θυγατρική εταιρία — Αρχή της νομιμότητας των ποινών — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων — Αρχή της αναλογικότητας — Αρχή *ne bis in idem* — Δικαίωμα προσβάσεως στον φάκελο»)

(2006/C 294/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Jungbunzlauer AG (Βασιλεία, Ελβετία) (εκπρόσωποι: R. Bechtold, U. Soltész και M. Karl, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: P. Oliver, επικουρούμενος από τον H. Freund, δικηγόρο)

Παρεμβαίνουν υπέρ της καθής: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: E. Karlsson και S. Marquardt)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Κυρίως, αίτημα περί ακυρώσεως της απόφασης 2002/742/ΕΚ, της 5ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (COMP/E-1/36.604 — Κιτρικό οξύ) (ΕΕ 2002, L 239, σ. 18), και, επικουρικώς, αίτημα περί μείωσης του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την εν λόγω απόφαση.

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Jungbunzlauer AG φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής.
- 3) Το Συμβούλιο φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 97 της 20.4.2002.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 —
Dresdner Bank κ.λπ. κατά Επιτροπής**

(Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-44/02 OP, T-54/02 OP, T-56/02 OP, T-60/02 OP et T-61/02 OP) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Άρθρο 81 ΕΚ — Συμφωνία καθορισμού των τιμών και τρόπος τιμολογήσεως των υπηρεσιών μετατροπής νομισμάτων — Γερμανία — Αποδείξεις της παραβάσεως — Ανακοπή)

(2006/C 294/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Dresdner Bank AG (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Hirsch και W. Bosch, avocats)· Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG, πρώην Vereins- und Westbank AG (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: initialement J. Schulte, M. Ewen και A. Neus, εν συνεχεία W. Knapp, T. Müller-Ibold και C. Feddersen, avocats)· Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG (Μόναχο) (εκπρόσωποι: αρχικώς W. Knapp, T. Müller-Ibold και B. Bergmann, εν συνεχεία W. Knapp, T. Müller-Ibold και C. Feddersen, avocats)· DVB Bank AG, πρώην Deutsche Verkehrsbank AG (Φρανκφούρτη επί του Μάιν) (εκπρόσωποι: M. Klusmann και F. Wiemer, avocats)· και Commerzbank AG (Φρανκφούρτη επί του Μάιν) (εκπρόσωποι: H. Satzky και B. Maassen, avocats)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: T. Χριστοφόρου, A. Nijenhuis και M. Schneider, avocats)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ανακοπή που άσκησε η Επιτροπή κατά των αποφάσεων του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2004, στις υποθέσεις T 44/02, Dresdner Bank κατά Επιτροπής (δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή), T 54/02, Vereins- und Westbank κατά Επιτροπής (δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή), T 56/02, Bayerische Hypo- und Vereinsbank κατά Επιτροπής (Συλλογή 2004, σ. II-3495), T-60/02, Deutsche Verkehrsbank κατά Επιτροπής (δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή), και T-61/02, Commerzbank κατά Επιτροπής (δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή), που εκδόθηκαν κατ' ερημοδικία.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την ανακοπή.
2. Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα

⁽¹⁾ EE C 109 της 4.5.2002.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 —
Archer Daniels Midland κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-59/02) ⁽¹⁾

(«Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Κιτρικό οξύ — Άρθρο 81 ΕΚ — Πρόστιμο — Άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων — Ανακοίνωση περί της συνεργασίας — Αρχές της ασφάλειας δικαίου και της μη αναδρομικότητας — Αρχή της αναλογικότητας — Ίση μεταχείριση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας»)

(2006/C 294/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Archer Daniels Midland Co. (Decatur, Ιλινόις, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: C. O. Lenz, δικηγόρος, L. Martin Alegi, M. Garcia και E. Batchelor, solicitors)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: P. Oliver)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Κυρίως, αίτημα περί ακυρώσεως του άρθρου 1 της αποφάσεως 2002/742/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/E-1/36.604 — Κιτρικό οξύ) (EE 2002, L 239, σ. 18), καθόσον διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ μετέχοντας στον περιορισμό της παραγωγικής ικανότητας της σχετικής αγοράς και στον ορισμό ενός παραγωγού ο οποίος θα είχε ηγετική θέση όσον αφορά τις αυξήσεις των τιμών σε κάθε εθνικό τμήμα της εν λόγω σχετικής αγοράς, αίτημα περί ακυρώσεως του άρθρου 3 της ίδιας αυτής αποφάσεως, καθόσον αφορά την προσφεύγουσα, και, επικουρικώς, αίτημα μείωσης του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 2002/742/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/E-1/36.604 — Κιτρικό οξύ), καθόσον, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 158, διαπιστώνει ότι η Archer Daniels Midland Co. πάγωσε, περιόρισε και κατάργησε ικανότητα παραγωγής κιτρικού οξέος.
- 2) Ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 2002/742, καθόσον, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 158, διαπιστώνει ότι η Archer Daniels Midland Co. όρισε τον παραγωγό ο οποίος θα είχε ηγετική θέση στις αυξήσεις των τιμών σε κάθε εθνικό τμήμα της σχετικής αγοράς.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

4) Καταδικάζει την Επιτροπή να φέρει το ένα δέκατο των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Archer Daniels Midland Co.

5) Καταδικάζει την Archer Daniels Midland Co. να φέρει το υπόλοιπο των εξόδων της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή.

(¹) ΕΕ C 144 της 15.6.2002.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — Haladjian Frères κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-204/03) (¹)

(Ανταγωνισμός — Άρθρο 81 ΕΚ — Άρθρο 82 ΕΚ — Λιανική διανομή ανταλλακτικών — Παράλληλες εισαγωγές — Καταγγελία — Απορριπτική απόφαση)

(2006/C 294/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Haladjian Frères SA (Sorgues, Γαλλία) (εκπρόσωπος: N. Coutrelis, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Whelan και O. Beynet, επικουρούμενοι από τον D. Waelbroeck, δικηγόρο)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της καθής: Caterpillar, Inc. (Peoria, Illinois, Ηνωμένες Πολιτείες) και Caterpillar Group Services SA (Charleroi, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: αρχικά N. Levy, solicitor, και S. Kingston, barrister, στη συνέχεια N. Levy και T. Graf, δικηγόρος)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 1ης Απριλίου 2003 περί απορριψεως της καταγγελίας σχετικά με παραβάσεις των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ την οποία υπέβαλε η εταιρία Haladjian Frères SA κατά της Caterpillar, Inc.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Η προσφεύγουσα θα φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα, καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής και των παρεμβαίνόντων διαδίκων.

(¹) ΕΕ C 200 της 23.8.2003.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — Werkgroep Commerciële Jachthavens Zuidelijke Randmeren κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-117/04) (¹)

(«Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις χορηγηθείσες από τις ολλανδικές αρχές υπέρ λιμένων αναψυχής μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό»)

(2006/C 294/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Vereniging Werkgroep Commerciële Jachthavens Zuidelijke Randmeren (Zeewolde, Κάτω Χώρες)· Jachthaven Zijl Zeewolde BV (Zeewolde)· Maatschappij tot exploitatie van onroerende goederen Wolderwijd II BV (Zeewolde)· Jachthaven Strand-Horst BV (Ermelo, Κάτω Χώρες)· Recreatiegebied Erkemederstrand vof (Zeewolde)· Jachthaven- en Campingbedrijf Nieuwboer BV (Bunschoten-Spakenburg, Κάτω Χώρες) και Jachthaven Naarden BV (Naarden, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: T. Ottervanger, A. Bijleveld και A. van den Oord, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. van Vliet, A. Bouquet και A. Nijenhuis)

Παρεμβαίνουν υπέρ της καθής: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: H. Sevenster και M. de Grave)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2004/114/ΕΚ της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2003, για τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν σε λιμένες αναψυχής μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα στις Κάτω Χώρες (ΕΕ 2004, L 34, σ. 63).

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Οι προσφεύγουσες φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής. Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 118 της 30.4.2004

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 —
Ferriere Nord κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-153/04) ⁽¹⁾

(«Ανταγωνισμός — Πρόστιμο — Παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Δικαιώματα της Επιτροπής ως προς την εκτέλεση των αποφάσεων — Παραγραφή — Άρθρα 4 και 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2988/74 — Παραδεκτό»)

(2006/C 294/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ferriere Nord SpA (Osorpo, Ιταλία) (εκπρόσωποι: W. Viscardini και G. Donà, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Nijenhuis και A. Whelan, επικουρούμενοι από τον A. Colabianchi, δικηγόρο)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα ακυρώσεως των αποφάσεων της Επιτροπής που κοινοποιήθηκαν με επιστολή της 5ης Φεβρουαρίου 2004 και με τηλεομοιοτυπία της 13ης Απριλίου 2004 και που αφορούν το μη καταβληθέν υπόλοιπο του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την απόφαση 89/515/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 1989, σχετικά με μια διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/31.553 — Δομικά πλέγματα) (ΕΕ L 260, σ. 1).

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τις αποφάσεις της Επιτροπής που κοινοποιήθηκαν με επιστολή της 5ης Φεβρουαρίου 2004 και με τηλεομοιοτυπία της 13ης Απριλίου 2004 και που αφορούν το μη καταβληθέν υπόλοιπο του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την απόφαση 89/515/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 1989, σχετικά με μια διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/31.553 — Δομικά πλέγματα).
- 2) Η Επιτροπή φέρει, πλέον των δικαστικών της εξόδων, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 168 της 26.6.2004.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 —
Telefónica κατά ΓΕΕΑ — Branch (emergia)**

(Υπόθεση T-172/04) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού κοινοτικού σήματος *emergia* — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα EMERGEA — Κίνδυνος συγχύσεως — Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)

(2006/C 294/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Telefónica, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: A. Sirimarco, avocat)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) εκπρόσωπος: J. Larorta Insa

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνων ενώπιον του Πρωτοδικείου: David Branch (Reading, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: αρχικώς C. Berenguer Marsal, εν συνεχεία I.M. Barroso Sánchez-Lafuente και M.C. Trullols Durán, avocats)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), της 12ης Μαρτίου 2004 (υπόθεση R 676/2002-1), στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής που κίνησε ο David Branch, κατά της Telefónica, SA.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 179 της 10.7.2004.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 —
Koistinen κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-259/04) ⁽¹⁾

(«Υπάλληλοι — Αποδοχές — Επίδομα αποδημίας — Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Έννοια της συνήθους κατοικίας»)

(2006/C 294/94)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Anne Koistinen (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, X. Martin Membiela, A. Coolen, J.-N. Louis και É. Marchal, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και L. Lozano Palacios)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 18ης Ιουλίου 2003, με την οποία η τελευταία αρνήθηκε τη χορήγηση του επιδόματος αποδημίας που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 18ης Ιουλίου 2003, με την οποία η τελευταία αρνήθηκε να χορηγήσει στην προσφεύγουσα το επίδομα αποδημίας που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
2. Η Επιτροπή θα φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 262 της 23.10.2004.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Οκτωβρίου 2006 —
Hewlett-Packard κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-313/04) ⁽¹⁾

(«Άρνηση επιστροφής εισαγωγικών δασμών — Προσφυγή ακυρώσεως — Εισαγωγή εκτυπωτών και κασετών εκτυπωτή προελεύσεως Σιγκαπούρης — Ιδιαίτερη κατάσταση — Ρήτρα επιείκειας — Άρθρο 239 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92»)

(2006/C 294/95)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hewlett-Packard GmbH (Böblingen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: F. Boulanger, M. Mrozek και M. Tervooren, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: X. Lewis, επικουρούμενος από τον B. Wägenbaur, δικηγόρο)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως REM 06/02 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, με την οποία ανακοινώθηκε στις γερμανικές αρχές ότι δεν όφειλαν να επιστρέψουν στην προσφεύγουσα τους εισαγωγικούς δασμούς που αφορούσαν εκτυπωτές και κασέτες εκτυπωτή προελεύσεως Σιγκαπούρης.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 262 της 23.10.2004

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — Κοντούλη κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-416/04) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Σύνταξη αναπηρίας — Διορθωτικός συντελεστής — Προσδιορισμός του τύπου κατοικίας — Ανάκληση διοικητικής πράξεως — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)

(2006/C 294/96)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Άννα Κοντούλη (εκπρόσωποι: αρχικά Β. Ακριτίδης και Μ. Τραγαλού, στη συνέχεια Β. Ακριτίδης, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: Μ. Sims και Δ. Ζαχαρίου)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως του Συμβουλίου της 5ης Δεκεμβρίου 2003, περί ανακλήσεως του δικαιώματος εφαρμογής, όσον αφορά τη σύνταξη αναπηρίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας, του διορθωτικού συντελεστή για το Ηνωμένο Βασίλειο και, αφετέρου, αγωγή αποζημιώσεως.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση του Συμβουλίου της 5ης Δεκεμβρίου 2003, περί ανακλήσεως της εφαρμογής, όσον αφορά τη σύνταξη αναπηρίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας, του διορθωτικού συντελεστή για το Ηνωμένο Βασίλειο καθόσον της αφαιρεί το σχετικό δικαίωμα, αναδρομικά για το διάστημα από 1ης Μαΐου 2003 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2003.
2. Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
3. Καταδικάζει το Συμβούλιο στα δικά του δικαστικά έξοδα και στο ένα τρίτο των εξόδων της προσφεύγουσας-ενάγουσας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 31 της 5.2.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — Blackler κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-420/04) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Διαγωνισμός βάσει τίτλων και εξετάσεων — Προϋποθέσεις συμμετοχής — Διάρκεια σπουδών — Αξιολόγηση των τίτλων και των προσόντων των υποψηφίων — Παραβίαση της προκηρύξεως του διαγωνισμού — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)

(2006/C 294/97)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Kenneth Blackler (Ispra, Ιταλία) (εκπρόσωπος: P. Goergen, avocat)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: A. Bencomo Weber και J.F. De Wachter)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2004, με την οποία επιβεβαιώθηκε η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού PE/98/A της 21ης Απριλίου 2004 να μην δεχθεί τον προσφεύγοντα στις προφορικές εξετάσεις του εν λόγω διαγωνισμού· και, επικουρικώς, αίτημα που έχει ως αντικείμενο να υποχρεωθεί το Κοινοβούλιο να καταβάλει στον προσφεύγοντα 100 000 ευρώ προς αποκατάσταση της προβαλλομένης ζημίας και ηθικής βλάβης.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο:

1. Απορρίπτει την προσφυγή
2. Έκαστος των διαδίκων φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 300 της 4.12.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 — Λαντζώνη κατά Δικαστηρίου

(Υπόθεση T-156/05) ⁽¹⁾

(«Υπάλληλοι — Προαγωγή — Χορήγηση μορίων προαγωγής — Σχέση με την έκθεση βαθμολογίας — Μη προαγωγή»)

(2006/C 294/98)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δήμητρα Λαντζώνη (Übersyren, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: M. Bouché, δικηγόρος)

Καθού: Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. Schauss)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση της αποφάσεως της αρμόδιας επιτροπής για την εξέταση των διοικητικών ενστάσεων της προσφεύγουσας, της 8ης Μαρτίου 2005, που αφορούσαν, αφενός, τα μόρια προαγωγής που χορηγήθηκαν στην προσφεύγουσα για το 2002 και, αφετέρου, τη μη προαγωγή της κατά την περίοδο προαγωγών 2003.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ EE C 155 της 25.6.2005

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Οκτωβρίου 2006 — Nijis κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου

(Υπόθεση T-171/05) ⁽¹⁾

(«Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2003 — Έκθεση βαθμολογίας — Χορήγηση μορίων αξιολογήσεως — Απόφαση περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος στον βαθμό του αναθεωρητή»)

(2006/C 294/99)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Bart Nijis (Bereldange, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: F. Rollinger, δικηγόρος)

Καθού: Ελεγκτικό Συνέδριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: T. Kennedy, J.-M. Stenier και G. Corstens)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί οριστικοποίησης της εκθέσεως βαθμολογίας του προσφεύγοντος για το 2003, της αποφάσεως περί χορηγήσεως των μορίων αξιολογήσεως του προσφεύγοντος για το 2003 και της αποφάσεως περί μη προαγωγής του κατά την περίοδο προαγωγών 2004 καθώς και της αποφάσεως περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως που υποβλήθηκε κατά των αποφάσεων αυτών και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Ακυρώνει τις αποφάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου περί χορηγήσεως στον προσφεύγοντα των μορίων αξιολογήσεως για το 2003 και περί μη προαγωγής του κατά την περίοδο προαγωγών 2004.
2. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
3. Το Ελεγκτικό Συνέδριο φέρει τα δικαστικά έξοδά του και το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του προσφεύγοντος.
4. Ο προσφεύγων φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων στις διαδικασίες ασφαλιστικών μέτρων.

⁽¹⁾ EE C 182 της 23.7.2005

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 18 Σεπτεμβρίου 2006 — Wirtschaftskammer Kärnten et best connect Ampere Strompoolκατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-350/03) ⁽¹⁾

(«Προσφυγή ακυρώσεως — Ανταγωνισμός — Απόφαση κηρύσσουσα συγκέντρωση συμβατή προς την κοινή αγορά — Νομικά πρόσωπα — Πράξεις που τα αφορούν ατομικά — Απαράδεκτο»)

(2006/C 294/100)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Wirtschaftskammer Kärnten και best connect Ampere Strompool GmbH (Klagenfurt, Αυστρία) (εκπρόσωπος: M. Angerer, avocat)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς οι A. Bouquet, S. Rating και K. Mojszesowicz, και στη συνέχεια οι A. Bouquet και K. Mojszesowicz)

Παρεμβαίνουσα υπέρ των προσφευγουσών: Ampere AG (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. von Hammerstein και C.-S. Schweer, avocats)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της καθής: Österreichische Elektrizitätswirtschafts-AG (Βιέννη, Αυστρία)· EVN AG (Maria Enzersdorf, Αυστρία)· Wien Energie GmbH (Vienne)· Energie AG Oberösterreich (Linz, Αυστρία)· Burgenländische Elektrizitätswirtschafts-AG (Eisenstadt, Αυστρία)· και Linz AG für Energie, Telekommunikation, Verkehr und Kommunale Dienste (Linz) (εκπρόσωποι: S. Polster και H. Wollmann, avocats)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 2004/271/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Ιουνίου 2003, σχετικά με το συμβιβασμό μιας συγκέντρωσης με την κοινή αγορά και με τη συμφωνία για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/M.2947 — Verbund/EnergieAllianz) (ΕΕ 2004, L 92, σ. 91).

Διατακτικό της διατάξεως

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
2. Οι προσφεύγουσες φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα και αλληλεγγύως τα έξοδα της Επιτροπής και των παρεμβαίνόντων Österreichische Elektrizitätswirtschafts-AG, EVN AG, Wien Energie GmbH, Energie AG Oberösterreich, Burgenländische Elektrizitätswirtschafts-AG και Linz AG für Energie, Telekommunikation, Verkehr und Kommunale Dienste.
3. Η παρεμβαίνουσα Ampere AG φέρει τα έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 7 της 10.1.2004

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 19ης Σεπτεμβρίου 2006 — Bavendam κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-80/05) (¹)

(«Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Αποφάσεις 2004/798/ΕΚ και 2004/813/ΕΚ — Κατάλογος τόπων κοινοτικής σημασίας για την ηπειρωτική βιογεωγραφική περιοχή και για την ατλαντική βιογεωγραφική περιοχή — Πρόσωπα που τα αφορά άμεσα και ατομικά — Απαράδεκτο»)

(2006/C 294/101)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Hinrich Bavendam (Βρέμη, Γερμανία)· Günther Früchtnicht (Brême)· Hinrich Geerken (Brême)· Hans-Jürgen Weyhausen-Brinkmann (Βρέμη)· Curt-Hildebrand von Einsiedel (Leipzig, Γερμανία)· Christina Gräfin von Schall-Riaucour (Ahlen-Vorhelm, Γερμανία)· Franz-Albert Metternich-Sandor, Prinz von Ratibor und Corvey (Höxter, Γερμανία)· Christoph Prinz zu Schleswig-Holstein (Thumby, Γερμανία)· και Stadt

Schloß Holte-Stukenbrock, Γερμανία) (Εκπρόσωπος: T. Giesen, avocat)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. van Beek και B. Schima)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 2004/798/ΕΚ της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2004, εκδοθείσας σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, περί θεσπίσεως του καταλόγου των τόπων κοινοτικής σημασίας για την ηπειρωτική βιογεωγραφική περιοχή (ΕΕ L 382, σ. 1), καθώς και της αποφάσεως 2004/813/ΕΚ της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2004, εκδοθείσας σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, περί θεσπίσεως του καταλόγου των τόπων κοινοτικής σημασίας για την ατλαντική βιογεωγραφική περιοχή (ΕΕ L 387, σ. 1).

Διατακτικό της διατάξεως

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
2. Οι προσφεύγοντες φέρουν τα δικά τους έξοδα και τα έξοδα της Επιτροπής.

(¹) ΕΕ C 143 της 11.6.2005

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 19ης Σεπτεμβρίου 2006 — CFE κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-100/05) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Απόφαση 2004/813/ΕΚ — Κατάλογος των τόπων κοινοτικής σημασίας για την ατλαντική βιογεωγραφική περιοχή — Πρόσωπο που το αφορά ατομικά — Απαράδεκτο)

(2006/C 294/102)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Compagnie d'entreprises CFE SA (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: B. Louveaux και J. van Ypersele, avocats)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. van Beek και F. Simonetti)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 2004/813/ΕΚ της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2004, για την εφαρμογή της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, με την οποία θεσπίζεται ο κατάλογος των τόπων κοινοτικής σημασίας για την ατλαντική βιογεωγραφική περιοχή (ΕΕ L 387, σ. 1).

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
2. Καταδικάζει την καθής στα δικαστικά της έξοδα καθώς και στα έξοδα της Επιτροπής.

(¹) ΕΕ C 106 της 30.4.2005.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 19ης Σεπτεμβρίου 2006 — Rodenbröker κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-117/05) (¹)

(«Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Απόφαση 2004/813/ΕΚ — Κατάλογος των τόπων κοινοτικής σημασίας για την ατλαντική βιογεωγραφική περιοχή — Πρόσωπα τα οποία η απόφαση αφορά άμεσα και ατομικά — Απαράδεκτο»)

(2006/C 294/103)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Andreas Rodenbröker (Hövelhof, Γερμανία) και 81 άλλοι προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα μνημονεύονται σε παράρτημα της διατάξεως (εκπρόσωπος: H. Glatzel, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. van Beek και B. Schima)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2004/813/ΕΚ της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2004, με την οποία θεσπίζεται ο κατάλογος των τόπων κοινοτικής σημασίας για την ατλαντική βιογεωγραφική περιοχή, κατ' εφαρμογή της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 387, σ. 1).

Διατακτικό της διατάξεως

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
2. Οι προσφεύγοντες φέρουν, πέραν των δικαστικών τους εξόδων, και τα έξοδα της Επιτροπής, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) ΕΕ C 143 της 11.6.2005.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 19ης Σεπτεμβρίου 2006 — Benkö κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-122/05) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Απόφαση 2004/798/ΕΚ — Κατάλογος των τόπων κοινοτικής σημασίας για την ηπειρωτική βιογεωγραφική περιοχή — Πρόσωπα τα οποία αφορά άμεσα και ατομικά — Απαράδεκτο)

(2006/C 294/104)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Robert Benkö (Kohfidisch, Αυστρία)· Nikolaus Draskovich (Güssing, Αυστρία)· Alexander Freiherr von Kottwitz-Erdödy (Kohfidisch)· Peter Masser (Deutschlandsberg, Αυστρία)· Alfred Prinz von und zu Liechtenstein (Deutschlandsberg)· Marktgemeinde Götzendorf an der Leitha (Αυστρία)· Gemeinde Ebergassing (Αυστρία)· Ernst Harrach (Bruck an der Leitha, Αυστρία)· Schlossgut Schönbühel-Aggstein AG (Vaduz, Λιχτενστάιν)· και Heinrich Rüdiger Fürst Starhemberg'sche Familienstiftung (Vaduz) (εκπρόσωπος: M. Schaffgotsch, avocat)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. van Beek και B. Schima)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση της αποφάσεως 2004/798/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2003, με την οποία θεσπίζεται ο κατάλογος των τόπων κοινοτικής σημασίας για την ηπειρωτική βιογεωγραφική περιοχή, κατ' εφαρμογή της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου (κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε (2004) 4031 (ΕΕ L 382, σ. 1)

Διατακτικό της διατάξεως

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει ως απαράδεκτη την προσφυγή.
2. Οι προσφεύγοντες καταδικάζονται στα δικαστικά έξοδά τους καθώς και στα έξοδα της Επιτροπής

(¹) ΕΕ C 171 της 9.7.2005.

Προσφυγή της 24ης Αυγούστου 2006 — Kretschmer κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-229/06)

(2006/C 294/105)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Elfriede Kretschmer (Overijse, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: G. Vandersanden, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση, που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 14 Ιουνίου 2006, περί μη καταβολής της πλήρους ημερήσιας αποζημίωσης διαμονής από τις 16 Οκτωβρίου 2003 και περί καθορισμού του Overijse (Βέλγιο) ως τόπου προσλήψεως·
- κατά συνέπεια, να υποχρεώσει το καθού να καταβάλει τα ακόλουθα ποσά:
  - (i) ως ημερήσια αποζημίωση διαμονής:
    - 50 ευρώ ανά ημέρα για το χρονικό διάστημα από 16ης Οκτωβρίου 2003 έως 30 Απριλίου 2004, δυνάμει του άρθρου 12, παράγραφος 1, της ρυθμίσεως περί της αποσπάσεως εθνικών εμπειρογνομόνων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, της 2ας Ιουνίου 2003,
    - 84 ευρώ ανά ημέρα για το χρονικό διάστημα από 1ης Μαΐου 2004 έως 31 Μαρτίου 2005, δυνάμει του άρθρου 12, παράγραφος 1, της ρυθμίσεως περί της αποσπάσεως εθνικών εμπειρογνομόνων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, της 3ης Μαΐου 2004,
    - 84,35 ευρώ ανά ημέρα από 1ης Μαΐου 2005 και εντεύθεν, δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 2, της ρυθμίσεως περί της αποσπάσεως εθνικών εμπειρογνομόνων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, της 7ης Μαρτίου 2005,
  - (ii) 72,39 ευρώ ως πρόσθετη μηνιαία αποζημίωση δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 2, της ρυθμίσεως περί της αποσπάσεως εθνικών εμπειρογνομόνων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, της 7ης Μαρτίου 2005·

— να υποχρεώσει το καθού να καταβάλει στην προσφεύγουσα τόκους υπερημερίας επί των ανωτέρω μνημονευομένων υπό (i) και (ii) ποσών από της ημερομηνίας κατά την οποία καθένα από τα ποσά αυτά κατέστη απαιτητό και μέχρι της πραγματικής καταβολής του. Το επιτόκιο πρέπει να υπολογιστεί βάσει του επιτοκίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησεως το οποίο ίσχυε για κάθε συγκεκριμένη περίοδο, προσαυξημένου κατά δύο μονάδες·

— να υποχρεώσει το καθού να καταβάλει ένα συμβολικό ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης την οποία υπέστη η προσφεύγουσα για πταίσματα συνιστάμενα στην καθυστέρηση που σημειώθηκε στη διαχείριση του φακέλου της·

— να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα είναι εθνική εμπειρογνώμονας αποσπασμένη στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Μετά από μια πρώτη σύμβαση από τις 16 Οκτωβρίου 2003 έως τις 15 Οκτωβρίου 2004, προσλήφθηκε και πάλι για περίοδο ενός έτους από τις 16 Οκτωβρίου 2004 έως τις 15 Οκτωβρίου 2005, καθώς και για περαιτέρω περίοδο δύο ετών, από τις 16 Οκτωβρίου 2005 έως τις 15 Οκτωβρίου 2007. Με την προσφυγή της, ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως, που της κοινοποιήθηκε με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο στις 14ης Ιουνίου 2006, να μη της καταβληθεί η πλήρης ημερήσια αποζημίωση διαμονής από τις 16 Οκτωβρίου 2003, και με την οποία ορίστηκε το Overijse (Βέλγιο) ως τόπος προσλήψεως.

Προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως, η προσφεύγουσα επικαλείται λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των ρυθμίσεως του 2002, του 2004 και του 2005 σχετικά με τους αποσπασμένους στο Κοινοβούλιο εθνικούς εμπειρογνώμονες (ΑΕΕ). Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, κατά τον χρόνο της πρώτης προσλήψεώς της, είχε την κατοικία της στη Γερμανία και όχι στο Βέλγιο, που ορίστηκε ως τόπος προσλήψεως από τις αρχές του Κοινοβουλίου. Υποστηρίζει ότι δέχθηκε την απόσπασή της κατόπιν συμφωνίας μεταξύ της αρχής στην οποία υπηρετούσε τότε (της Πρωθυπουργού του Land της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας) και της Επιτροπής στο πλαίσιο της πρώτης προσλήψεώς της ως έκτακτης υπαλλήλου για το χρονικό διάστημα από 1ης Σεπτεμβρίου 2002 έως 31 Ιουλίου 2003, πράγμα που συνιστά, κατά τη γνώμη της, απόδειξη του τόπου κατοικίας της πριν από την πρόσληψή της και κατά τον χρόνο των ανανεώσεων των συμβάσεων. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι η μετακόμισή της στις Βρυξέλλες, προκειμένου να αναλάβει καθήκοντα ως αποσπασμένη εθνική εμπειρογνώμονας, και η υπαγωγή της στις βελγικές ρυθμίσεως όσον αφορά την εγγραφή της ως προσωρινής κατοίκου Βρυξελλών, δεν μπορούν να θεωρηθούν ως συνιστώσες αλλαγής του «τόπου κατοικίας», ο οποίος προϋποθέτει σταθερή μόνιμη και παρατεταμένη εγκατάσταση. Προς στήριξη της θέσεώς της, η προσφεύγουσα επικαλείται το ότι απασχολήθηκε με συμβάσεις ορισμένης διάρκειας, για ανώτατο χρονικό διάστημα έξι ετών, και ότι, μετά το χρονικό αυτό διάστημα, θα επιστρέψει, καταρχήν, στη Γερμανία, για να ασκήσει τα καθήκοντά της ως δικαστής στο εθνικό δικαστήριο. Επομένως, θεωρεί ότι ο τόπος κατοικίας της είναι, καθ' όλη τη διάρκεια της αποσπάσεώς της ως ΑΕΕ, η Γερμανία και όχι οι Βρυξέλλες.

Όσον αφορά το αίτημα αποζημίωσης, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπερέβη την εύλογη προθεσμία απαντήσεως στις αιτήσεις της προς παροχή διευκρινίσεων και επανεξέταση της καταστάσεώς της και ότι, επιπλέον, η συμπεριφορά αυτή αντιβαίνει στις επιταγές του ευρωπαϊκού κώδικα καλής συμπεριφοράς των διοικητικών υπηρεσιών. Η προσφεύγουσα ζητεί ικανοποίηση της ηθικής βλάβης με την επίδικση ενός συμβολικού ευρώ. Η προσφεύγουσα ζητεί επίσης τόκους υπερημερίας επί των ποσών που της οφείλονται δυνάμει των ρυθμίσεων του 2002, του 2004 και του 2005 περί των ΑΕΕ.

Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2006 — NOS κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-237/06)

(2006/C 294/106)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Nederlandse Omroep Stichting (εκπρόσωποι: J.J. Feenstra και H.M.H. Spreyart, advocaten)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, και ειδικότερα τα άρθρα 1, παράγραφοι 1 και 2, 2 και 3 και τις αιτιολογικές σκέψεις στις οποίες στηρίζονται τα άρθρα αυτά
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή του, ο οργανισμός Nederlandse Omroep Stichting (NOS) ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 22ας Ιουνίου 2006, σχετικά με την ad hoc χρηματοδότηση των ολλανδικών δημοσίων ραδιοτηλεοπτικών φορέων (κρατική ενίσχυση C 2/2004, πρώην NN 170/2003).

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει, πρώτον, παράβαση του άρθρου 88, παράγραφοι 1, 2 και 3, ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999⁽¹⁾. Κατά τον προσφεύγοντα, η Επιτροπή εσφαλμένως ερμήνευσε και εφάρμοσε τη διάκριση μεταξύ νέων και υφιστάμενων ενισχύσεων. Η ad hoc ενίσχυση που αποτελεί το αντικείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι μόνον ένα μέρος του συνολικού συστήματος της δημοσίας χρηματοδότησεως των ολλανδικών δημοσίων ραδιοτηλεοπτικών φορέων. Το γενικό σύστημα έχει θεωρηθεί από την Επιτροπή ως υφιστάμενη ενίσχυση. Χρηματικές ροές, τις οποίες η Επιτροπή χαρακτηρίζει ως ad hoc χρηματοδότηση, έγιναν εντός του ίδιου πλαισίου, οπότε, κατά τον προσφεύγοντα, πρέπει να θεωρηθούν ως υφιστάμενη ενίσχυση.

Δεύτερον, ο προσφεύγων προβάλλει παράβαση των άρθρων 87 ΕΚ και 88 ΕΚ λόγω εσφαλμένης, από την πλευρά της Επιτροπής, ερμηνείας και εφαρμογής της αποφάσεως Altmark⁽²⁾. Κατά τον προσφεύγοντα, η Επιτροπή κακώς έκρινε, λαμβάνοντας εσφαλμένο σημείο αφετηρίας, ότι η ad hoc χρηματοδότηση πρέπει να θεωρηθεί κρατική ενίσχυση. Ο προσφεύγων θεωρεί ότι τα κριτήρια που διατυπώθηκαν από το Δικαστήριο στην απόφαση Altmark δεν μπορούν να εφαρμοστούν εν προκειμένω. Αντιθέτως, ως σημείο αφετηρίας έπρεπε να ληφθεί το Πρωτόκολλο του Άμστερνταμ για τη χρηματοδότηση των δημοσίων ραδιοτηλεοπτικών φορέων⁽³⁾.

Τρίτον, ο προσφεύγων προβάλλει παράβαση των άρθρων 87 ΕΚ, 88 ΕΚ και 253 ΕΚ και του κανονισμού 659/1999 λόγω ελλείψεως σχέσεως μεταξύ της ad hoc χρηματοδότησεως και της διαπιστωθείσας από την Επιτροπή υπερβολικής αντισταθμίσεως. Κατά τον προσφεύγοντα, η υπερβολική αντιστάθμιση που συνδέθηκε με τη δημιουργία αποθεματικών των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών είναι ανεπαρκής για να αποδοθεί σε μια χορήγηση χρημάτων την οποία η Επιτροπή χαρακτηρίζει ως ad hoc χρηματοδότηση.

Ο προσφεύγων προβάλλει, τέταρτον, παράβαση των άρθρων 87 ΕΚ και 88 ΕΚ καθόσον η Επιτροπή κακώς θεωρεί κρατικές ενισχύσεις τα έσοδα από τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας. Επιπλέον, η ad hoc χρηματοδότηση δεν ευνοεί τον προσφεύγοντα ως επιχείρηση υπό την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ και η ληφθείσα δημόσια χρηματοδότηση δεν οδηγεί σε στρέβλωση του ανταγωνισμού υπό την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ.

Πέμπτον, ο προσφεύγων προβάλλει παράβαση του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ λόγω ελλείψεως επαρκούς αναλογικότητας. Κατά τον προσφεύγοντα, λαμβανομένου υπόψη και του Πρωτοκόλλου του Άμστερνταμ για τη χρηματοδότηση των δημοσίων ραδιοτηλεοπτικών φορέων, η Επιτροπή, μετά τη διαπίστωση ότι δεν στρεβλώθηκε ο ανταγωνισμός, κακώς δεν συνέδεσε την έλλειψη επιπτώσεων της υπερβολικής αντισταθμίσεως με το δημόσιο συμφέρον και γενικά με το κοινοτικό συμφέρον. Ο προσφεύγων θεωρεί ότι η Επιτροπή έπρεπε εν προκειμένω να λάβει υπόψη την περιορισμένη έκταση της ολλανδόφωνης ζώνης και το γεγονός ότι, στο προβλεπτό μέλλον, τα δημιουργηθέντα αποθεματικά θα οδηγήσουν σε δαπάνες και έτσι θα εξαλειφθούν.

Τέλος, ο προσφεύγων προβάλλει παράβαση των διαδικαστικών κανόνων του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθόσον η Επιτροπή από πολλές απόψεις διέυρνε το πεδίο της έρευνας.

⁽¹⁾ Κανονισμός του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

⁽²⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιουλίου 2003, C-280/00, Altmark Trans και Regierungspräsidium Magdeburg (Συλλογή 2003, σ. I-7747).

⁽³⁾ Πρωτόκολλο το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και έχει ως αντικείμενο το σύστημα δημοσίας ραδιοτηλεοράσεως στα κράτη μέλη.

Προσφυγή της 12ης Σεπτεμβρίου 2006 — Γερμανία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-258/06)**

(2006/C 294/107)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: M. Lumma και C. Schulze-Bahr)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την ερμηνευτική ανακοίνωση της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2006, της σχετικής με το κοινοτικό δίκαιο που εφαρμόζεται στην ανάθεση συμβάσεων οι οποίες δεν καλύπτονται ή καλύπτονται εν μέρει από τις οδηγίες για τις δημόσιες συμβάσεις, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα στρέφεται κατά της ερμηνευτικής ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με το κοινοτικό δίκαιο που εφαρμόζεται στην ανάθεση συμβάσεων οι οποίες δεν καλύπτονται ή καλύπτονται εν μέρει από τις οδηγίες για τις δημόσιες συμβάσεις, η οποία δημοσιεύθηκε στις 24 Ιουλίου 2006 στην διαδικτυακή διεύθυνση της Επιτροπής και την 1η Αυγούστου 2006 στην Επίσημη Εφημερίδα (ΕΕ C 179, σ.2).

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν έχει αρμοδιότητα για την έκδοση της επίμαχης ανακοίνωσης. Ειδικότερα, επισημαίνει ότι η προσβαλλόμενη ανακοίνωση περιλαμβάνει νέους κανόνες περί συνάψεως δημοσίων συμβάσεων, οι οποίοι βγαίνουν πέραν των υποχρεώσεων που απορρέουν από την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία. Τα στοιχεία αυτά θα μπορούσαν να έχουν νομικές δεσμευτικές συνέπειες για τα κράτη μέλη. Η καθής, όμως, δεν έχει αρμοδιότητα θεσπίσεως τέτοιων κανόνων. Κατά συνέπεια, πρόκειται, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, για περίπτωση de facto θεσπίσεως νομοθετικών κανόνων.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, επίσης, ότι θεσπίζουσα δεσμευτικούς κανόνες η καθής έπληξε τη θεσμική ισορροπία μεταξύ Συμβουλίου, Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Επιτροπής.

Τέλος, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι, ακόμα και αν η Επιτροπή είχε την αρμοδιότητα εκδόσεως της προσβαλλόμενης ανακοίνωσης, αυτή θα έπρεπε να ακυρωθεί επειδή παραβιάζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου. Η καθής όφειλε να επικαλεστεί τις σχετικές νομικές βάσεις και να τις μνημονεύσει ρητώς στη συγκεκριμένη νομική πράξη. Παραλείπουσα να το πράξει, η Επιτροπή αθέτησε, επίσης, την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 253 ΕΚ.

Προσφυγή της 20ής Σεπτεμβρίου 2006 — Torres κατά ΓΕΕΑ — Navisa Industrial Vinícola Española (MANSO DE VELASCO)**(Υπόθεση T-259/06)**

(2006/C 294/108)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Miguel Torres, S.A. (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: E. Armijo Chávarri και A. Castán Pérez-Gómez, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Navisa Industrial Vinícola Española, S.A

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 29ης Ιουνίου 2006 (υπόθεση R 865/2005-1), και να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα MANSO DE VELASCO για προϊόντα της κλάσεως 33 — αίτηση καταχωρίσεως αριθ. 2.261.527.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Navisa Industrial Vinícola Española, S.A.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το ισπανικό λεκτικό σήμα VELASCO για προϊόντα της κλάσεως 33.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δεκτή η ανακοπή και απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾, καθόσον μεταξύ των υπό κρίση σημάτων δεν υφίσταται κανένας κίνδυνος συγχύσεως που να τα καθιστά ασύμβατα.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Σεπτεμβρίου 2006 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 12 Ιουλίου 2006 στην υπόθεση F-18/05, D κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-262/06 P)

(2006/C 294/109)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: D

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 12ης Ιουλίου 2006 στην υπόθεση F-18/05, D κατά Επιτροπής,
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης, προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί των λοιπών λόγων,
- να αποφανθεί κατά νόμο επί των δικαστικών εξόδων της αναιρέσεως ή, επικουρικώς, να αφήσει το ζήτημα στην κρίση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με απόφαση της 12ης Ιουλίου 2006, της οποίας ζητείται η ακύρωση στο πλαίσιο της παρούσας αιτήσεως αναιρέσεως, το Πρωτοδικείο ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής, της 4ης Μαΐου 2004, περί απορρίψεως του αιτήματος του προσφεύγοντος να αναγνωριστεί η επαγγελματική αιτία της νόσου από την οποία προβλήθηκε, και καταδίκασε την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων..

Προς στήριξη του αιτήματός της αναιρέσεως της εν λόγω αποφάσεως, η Επιτροπή προβάλλει λόγο αναιρέσεως αντλούμενο από παράβαση του κοινοτικού δικαίου, και δη του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, παράβαση συνιστάμενη στο ότι το Πρωτοδικείο δέχθηκε επιχειρηματολογία στηριζόμενη σε παράβαση του δεδικασμένου το οποίο, κατά την Επιτροπή, ο προσφεύγων προέβαλε για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου. Η Επιτροπή ισχυρίζεται, εξάλλου, ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη ή/και προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία των νομικών επιχειρημάτων των διαδίκων και, ειδικότερα, των επιχειρημάτων που αυτή προέβαλε. Όσον αφορά την εκτίμηση των ισχυρισμών επί της ουσίας, η Επιτροπή θεωρεί ότι το Πρωτοδικείο παρέβη το κοινοτικό δίκαιο και, ιδίως, το άρθρο 73 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και τις συναφείς κανονιστικές ρυθμίσεις, διότι δεν έλαβε υπόψη του

το περιεχόμενο της αποφάσεως T-376/02, ⁽¹⁾ και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως. Υποστηρίζει, ακόμη, ότι το Πρωτοδικείο δεν τήρησε την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

⁽¹⁾ Απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Νοεμβρίου 2004, O κατά Επιτροπής (Συλλογή Υπ. Υπ. 2004, σ. ΙΑ-349 και σ. ΙΙ-1595).

Προσφυγή της 22ας Σεπτεμβρίου 2006 — DC-HADLER NETWORKS κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-264/06)

(2006/C 294/110)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: DC-HADLER NETWORKS SA (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: L. Muller, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα στην υπό κρίση προσφυγή υπέβαλε προσφορά στη διαδικασία προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών για το σχέδιο EuropeAid/122742/C/SUP/RU, που τιτλοφορείται «Κοινωνική ένταξη των μειονεκτούντων ατόμων στο Privolzhsky Federal Okrug — Προμήθεια υλικού κοινωνικής ένταξης και αποκατάστασης μειονεκτούντων ατόμων και IT και εξοπλισμός γραφείου για το δίκτυο πληροφοριών» που εντάσσεται στο πλαίσιο του εθνικού προγράμματος δράσεως Tacis 2003 ⁽¹⁾. Με επιστολή της 20ής Ιουνίου 2006, η Επιτροπή πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι η προσφορά της έγινε δεκτή για τις παρτίδες 1, 2 και 4. Ωστόσο, στις 14 Ιουλίου η Επιτροπή πληροφόρησε την προσφεύγουσα με επιστολή ότι η αναθέτουσα αρχή αποφάσισε να ακυρώσει τη διαδικασία προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών και να μη υπογράψει τη σύμβαση με την προσφεύγουσα λόγω ανεπαρκούς συναγωνισμού. Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης που περιέχεται στην επιστολή αυτή.

Στο πλαίσιο της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

Ο πρώτος αφορά παράβαση ουσιώδους τύπου καθόσον, κατά την προσφεύγουσα, η αιτιολογία που προέβαλε η Επιτροπή για την απόφαση να μην της αναθέσει τελικά τη σύμβαση δεν μπορεί να θεωρηθεί ικανοποιητική. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, μόνον όταν της το ζήτησε με επιστολή της 17ης Ιουλίου 2006, διευκρίνισε με την από 27 Ιουλίου 2006 επιστολή ότι η απόφασή της στηρίχθηκε στο άρθρο 101 του κανονισμού 1605/2002 του Συμβουλίου⁽¹⁾. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η αιτιολογία που προέβαλε η Επιτροπή για να στηρίξει την επίδικη απόφαση δεν δίνει τη δυνατότητα να εξεταστούν οι λόγοι που την οδήγησαν να αναθεωρήσει την προηγούμενη απόφασή της για ανάθεση της σύμβασης στην προσφεύγουσα. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι αυτή η έλλειψη σαφήνειας της αιτιολογίας εκ μέρους της Επιτροπής είναι κατά τούτο εντονότερη καθόσον η Επιτροπή ανακάλεσε την προηγούμενη επίσημη απόφασή της.

Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αφορά παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η Επιτροπή, ακυρώνοντας τη διαδικασία προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών λόγω ανεπαρκούς συναγωνισμού υπέπεσε σε πρόδηλη και σοβαρή πλάνη προβάλοντας ανακριβή και ατελή αιτιολογία καθόσον, στο παρελθόν, η προσφεύγουσα είχε αναλάβει πλείονες συμβάσεις ενώ ήταν η μόνη που είχε υποβάλει προσφορά.

(¹) Πρόγραμμα που στηρίζεται στον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 99/2000 της 29ης Δεκεμβρίου 1999 για τη χορήγηση συνδρομής στα κράτη εταίρους της Ανατολικής Ευρώπης και της Κεντρικής Ασίας (ΕΕ 2000, L 12, σ.1).

(²) Κανονισμός ΕΚ Ευρατόμ, της 25ης Ιουνίου 2002 για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1).

Προσφυγή της 20ής Σεπτεμβρίου 2006 — Lee/DE κατά ΓΕΕΑ — Cooperativa Italiana di Ristorazione (PIAZZA del SOLE)

(Υπόθεση T-265/06)

(2006/C 294/111)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sara Lee/DE NV (Ουτρέχτη, Κάτω Χώρες) (Εκπρόσωπος: C. Hollier-Larousse, avocat)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Cooperativa Italiana di Ristorazione Soc. coop. rl

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο

— Να ακυρώσει και μεταρρυθμίσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ κατά το μέρος που επικυρώνει την απόρριψη της μερικής ανακοπής που άσκησε η αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος «PIAZZA del SOLE» με αριθμό 1 518 901 κατόπιν της ανακοπής με αριθμό B 337 081 ·

— Κατά συνέπεια, να απορρίψει εν μέρει την αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος «PIAZZA del SOLE» με αριθμό 1 518 901, στον βαθμό που αφορά προϊόντα των κλάσεων 21, 29, 30 και 42 ·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Cooperativa Italiana di Ristorazione Soc. coop. rl

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «PIAZZA del SOLE» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 21, 25, 29, 30, 35, 36 και 42 — αίτηση με αριθμό 1 518 901

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιπαχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Εθνικά και διεθνή λεκτικά σήματα «PIAZZA» και «PIAZZA D'ORO» για προϊόντα των κλάσεων 21, 29, 30 και 42

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94⁽¹⁾ στον βαθμό που το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνες με την προσβαλλόμενη απόφαση κρίνοντας ότι ο διακριτικός χαρακτήρας του κοινού στοιχείου των επίδικων σημείων δεν ήταν ισχυρός, στον βαθμό που συνήγαγε τα συμπεράσματα που επιβάλλονται από τη διαπίστωσή του ότι τα στοιχεία «D'ORO» και «DEL SOLE» αποτελούν κοινές λέξεις καθώς και στον βαθμό που θεώρησε ότι οι διαφορές μεταξύ των σημείων οδηγούν τον καταναλωτή στην ορθή πρόσληψη των σημάτων.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1)

Αγωγή της 26ης Σεπτεμβρίου 2006 — Επιτροπή κατά TH Parkner

(Υπόθεση T-266/06)

(2006/C 294/112)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. Wilderspin, επικουρούμενος από τον R. van der Hout Rechtsan-walt)

Εναγομένη: TH Parkner GmbH (Mühlhausen, Γερμανία)

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να υποχρεώσει την εναγομένη να καταβάλει στην ενάγουσα 64.078,58 ευρώ, εν τόκως με επιτόκιο 6,04 % από 1ης Αυγούστου 2001 έως 31ης Δεκεμβρίου 2004 και με επιτόκιο 8,04 % από 1ης Ιανουαρίου 2003·
- να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ενάγουσα συνήψε με την εναγομένη σύμβαση για τη χορήγηση ενισχύσεως για την κατασκευή μονάδας παροχής θερμάνσεως μέσω δικτύου με μετατροπέα ηλεκτρικής ενέργειας (Stirling Motor) σε βιομηχανική μονάδα της Θουριγγίας, στο πλαίσιο της προώθησής της σχετικής με την ενέργεια τεχνολογίας στην Ευρώπη (πρόγραμμα THERMIE).

Η Επιτροπή με έγγραφο της 4ης Δεκεμβρίου 1995, κατήγγειλε τη σύμβαση αυτή, επειδή η εναγομένη δεν χρησιμοποίησε το ποσό που της καταβλήθηκε κατά τρόπο σύμφωνο με τους όρους της συμβά-σεως. Με την παρούσα αγωγή ζητείται η επιστροφή του ποσού που οφείλει ακόμα η εναγομένη μαζί με τόκους υπερημερίας.

Προσφυγή της 22ας Σεπτεμβρίου 2006 — Ολυμπιακή Αερο-πορία Υπηρεσίες κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-268/06)

(2006/C 294/113)

Γλώσσα της προσφυγής: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ολυμπιακή Αεροπορία Υπηρεσίες Α.Ε. (Εκπρό-σωποι: Π. Ανέστης, Τ. Soames, G. Goeteyn, S. Mavrogenis, M. Pinto de Lemos Fermiano Rato, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- να ακυρωθεί, σύμφωνα με τα άρθρα 230 και 231 ΕΚ, η επιβολή του ανωτάτου ποσού 668.783.057 δρχ. που προβλέπει το άρθρο 1 της απόφασης της Επιτροπής E(2006)1580 τελικό, της 26^{ης} Απριλίου 2006, ως προς την αποζημίωση που νομίμως δικαιούται η προσφεύγουσα για την περίοδο μεταξύ 11 μέχρι και 14 Σεπτεμβρίου 2001,
- να ακυρωθεί το άρθρο 2 της προσβαλλόμενης απόφασης, σύμφωνα με το οποίο οι αποζημιώσεις που καταβλήθηκαν στην προσφεύγουσα δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά,
- να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή στρέφεται κατά της απόφασης της Επιτροπής E(2006)1580 τελικό, της 26^{ης} Απριλίου 2006, σχετικά με το καθεστώς κρατικής ενίσχυσης C 39/2003 (πρώην NN 119/2002) το οποίο έθεσε σε εφαρμογή η Ελλάδα υπέρ των αερομεταφορέων λόγω ζημιών που υπέστησαν από τις 11 έως τις 14 Σεπτεμβρίου 2001.

Πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, συμπεραι-νοντας ότι η χορηγηθείσα οικονομική ενίσχυση για την επανόρθωση των ζημιών που προέκυψαν μετά τη 14^η Σεπτεμβρίου 2001 δεν συνδέεται άμεσα με το κλείσιμο του εναέριου χώρου των Ηνωμένων Πολιτειών λόγω των τρομοκρατικών επιθέσεων της 11^{ης} Σεπτεμβρίου 2001, και συνεπώς αποτελεί κρατική ενίσχυση ασυμβί-βαστη με τον κοινή αγορά, προέβη σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως των σχετικών πραγματικών περιστατικών και συνεπώς σε παραβίαση του Άρθρου 87(2)(β) ΕΚ.

Εν κατακλείδι, η προσφεύγουσα επικαλείται ότι η παντελής έλλειψη αιτιολογίας ως προς τους λόγους απόρριψης των επίμαχων αποζ-ημιώσεων συνιστά παραβίαση ουσιώδους τύπου η οποία καθιστά την απόφαση ακυρωτέα.

Προσφυγή της 25ης Σεπτεμβρίου 2006 — Lego Juris κατά ΓΕΕΑ — Mega Brands (Lego brick)

(Υπόθεση T-270/06)

(2006/C 294/114)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lego Juris A/S (Billund, Δανία) (εκπρόσωποι: V. von Bomhard, A. Renck και T. Dolde, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Mega Brands Inc. (Μόντρεαλ, Καναδάς)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος μείζονος συνθέσεως προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 10ης Ιουλίου 2006 στην υπόθεση R 856/2004-G· και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η ακύρωση: Το εικονιστικό σήμα «LEGO brick» για προϊόντα της κλάσης 28, για το οποίο ζητείται η χρήση του «κόκκινου χρώματος» — κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 107 029

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτών την ακύρωση του κοινοτικού σήματος: Mega Brands Inc.

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Ακύρωση του κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Η προσφεύγουσα προβάλλει μόνον ένα λόγο ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής της. Ακριβέστερα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', ii, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα, καθόσον ερμηνεύει εσφαλμένως, όπως υποστηρίζεται, την εν λόγω διάταξη καθώς και τον σκοπό της και, επιπλέον, στον βαθμό που εφαρμόζει τη διάταξη αυτή σε ένα πεδίο που δεν αποτελεί αντικείμενο της προστασίας του σήματος την οποία παρέχει η επίμαχη καταχώριση.

Προσφυγή της 2ας Οκτωβρίου 2006 — Microsoft κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-271/06)

(2006/C 294/115)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Microsoft Inc (Σιάτλ, ΗΠΑ) (εκπρόσωποι: J-F. Bellis, G. Berrisch, lawyers, I. S. Forrester, QC και D. W. Hull, Solicitor)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2006)3143 τελικό της 12ης Ιουλίου 2006 περί καθορισμού του οριστικού ύψους

της περιοδικής χρηματικής ποινής που επιβλήθηκε στη Microsoft Corporation με την απόφαση C(2005)4420 τελικό και περί τροποποιήσεως της αποφάσεως αυτής ως προς το ποσό·

- επικουρικώς, ακύρωση ή μείωση της περιοδικής χρηματικής ποινής που επιβλήθηκε· και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2005 (η «απόφαση άρθρο 24, παράγραφος 1») που εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 24, παράγραφος 1 του κανονισμού 1/2003, η Επιτροπή επέβαλε στην προσφεύγουσα περιοδική χρηματική ποινή σε περίπτωση μη συμμορφώσεως με την υποχρέωση χορηγήσεως των αφορμών τη διαλειτουργικότητα πληροφοριών σύμφωνα με την απόφαση C(2004)900 τελικό της 24ης Μαρτίου 2004 («απόφαση 2004»). Η προσβαλλόμενη απόφαση C(2006)3143 της 12ης Ιουλίου 2006 καθόρισε το οριστικό ποσό της περιοδικής χρηματικής ποινής για το διάστημα από τις 16 Δεκεμβρίου 2005 μέχρι τις 20 Ιουνίου 2006 σε 280,5 εκατομμύρια EUR.

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως για τους εξής λόγους:

Πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παρέβη το καθήκον της παροχής σαφών πληροφοριών και οδηγιών ως προς το τι απαιτείται για τη συμμόρφωση με την απόφαση 2004. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι οι πληροφορίες και οι οδηγίες αυτές είναι απαραίτητες προκειμένου να μπορέσει να επιλέξει τα προβλεπόμενα μέσα για τη συμμόρφωση προς την υποχρέωση παροχής πληροφοριών που αφορούν τη διαλειτουργικότητα. Συναφώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται περαιτέρω ότι η Επιτροπή παρέλειψε να συμπεριλάβει τις σχετικές οδηγίες στην απόφαση 2004 καθώς και στην απόφαση του άρθρου 24, παράγραφος 1, ούτε πριν από την έκδοση της τελευταίας ούτε μάλιστα αρκετούς μήνες μετά την έκδοση της αποφάσεως αυτής.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή δεν εξέθεσε επαρκώς τους λόγους για τους οποίους η προσφεύγουσα δεν συμμορφώθηκε με την υποχρέωσή της να παράσχει πληροφορίες που αφορούν τη διαλειτουργικότητα σύμφωνα με τις επιταγές της αποφάσεως 2004. Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν ανέπτυξε σαφείς και πειστικούς λόγους με επαρκώς ευκρινείς και ισχυρές αποδείξεις ότι (1) η τεχνική τεκμηρίωση την οποία παραχώρησε η προσφεύγουσα στις 15 Δεκεμβρίου 2005 δεν συμμορφώνεται με τις επιταγές της αποφάσεως 2004· και (2) ότι κανένα από τα επόμενα βήματα στα οποία προέβη η προσφεύγουσα από τις 16 Δεκεμβρίου 2005 μέχρι τον Ιούνιο του 2006 δεν ήταν επαρκές για τη συμμόρφωσή της. Ειδικότερα και σύμφωνα με την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν αξιολόγησε αντικειμενικά τις αποδείξεις και εφάρμοσε εσφαλμένο κανόνα κατά την εκτίμηση της τεχνικής τεκμηρίωσης.

Η προσφεύγουσα προβάλλει ως τρίτο λόγο ακυρώσεως το γεγονός ότι η Επιτροπή της αρνήθηκε το δικαίωμα ακροάσεως πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, δεδομένου ότι η περίοδος αναφοράς για την επιβολή της περιοδικής χρηματικής ποινής ήταν το διάστημα από τις 16 Δεκεμβρίου 2005 μέχρι τις 20 Ιουνίου 2006 ενώ η ανακοίνωση αιτιάσεων εκδόθηκε στις 21 Δεκεμβρίου 2005 και δεν κάλυπτε ούτε μία ημέρα από την περίοδο αναφοράς.

Τέταρτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παραβίασε το δικαίωμά της άμυνας αρνούμενη να της παραχωρήσει πλήρη πρόσβαση στον φάκελο, συμπεριλαμβανομένων των ανακοινώσεων μεταξύ αφενός της Επιτροπής και αφετέρου των πραγματογνωμόνων.

Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το ποσό της περιοδικής χρηματικής ποινής είναι υπερβολικό και δυσανάλογο εφόσον η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της την πολυπλοκότητα της υποχρέωσης συμμορφώσεως, ενώ παρέβλεψε εντελώς τις ουσιαστικές και καλόπιστες προσπάθειες που κατέβαλε η προσφεύγουσα για να συμμορφωθεί με τις προηγούμενες αποφάσεις της Επιτροπής.

Προσφυγή της Ευρωπαϊκής Δυναμικής κατά του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου 2006

(Υπόθεση T-272/06)

(2006/C 294/116)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης και Ν. Κεραμίδας, δικηγόροι)

Καθού: Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του ΔΕΚ περί απορρίψεως της προσφοράς της προσφεύγουσας και αναθέσεως της συμβάσεως στον ανάδοχο·
- να καταδικάσει το ΔΕΚ στο σύνολο των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα για την υπό κρίση προσφυγή ακόμη και σε περίπτωση απορρίψεώς της.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της από 20 Ιουλίου 2006 αποφάσεως του ΔΕΚ, περί απορρίψεως της προσφοράς της σε απάντηση της ανοιχτής προσκλήσεως για υποβολή προσφορών «AM CJ 13/04», σχετικά με την παροχή υπηρεσιών συντηρήσεως, αναπτύξεως και υποστηρίξεως των εφαρμογών στον τομέα της πληροφορικής (EE 2005/S 127-125162 και 2005/S 171-169521), και περί αναθέσεως της συμβάσεως σε άλλον υποβαλόντα προσφορά.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλομένη απόφαση λήφθηκε κατά παράβαση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25^{ης} Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (EE L 248, σ. 1), των κανόνων εφαρμογής του και της οδηγίας 2004/18/ΕΚ, διότι το καθού ερμήνευσε εσφαλμένως τα κριτήρια επιλογής και παραβίασε τις αρχές της διαφάνειας και της ίσης μεταχειρίσεως των υποβαλόντων προσφορές.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η απόφαση της αναθέτουσας αρχής πάσχει από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στο πλαίσιο εξετάσεως της προσφοράς της και, συνεπώς, βγαίνει πέραν του περιθωρίου διακριτικής ευχέρειας που διαθέτουν τα κοινοτικά όργανα στις διαδικασίες συνάψεως δημοσίων συμβάσεων.

Προσφυγή της 11ης Σεπτεμβρίου 2006 — ISD Polska και Industrial Union of Donbass κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-273/06)

(2006/C 294/117)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: ISD Polska sp. z.o.o. (Czestochowa, Πολωνία) και Industrial Union of Donbass Corp. (Donetsk, Ουκρανία) (εκπρόσωποι: C. Rapin και E. Van den Haute, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να κριθεί η προσφυγή παραδεκτή
- να ακυρωθεί το άρθρο 3 της απόφασης της Επιτροπής της 5ης Ιουλίου 2005 για την ενίσχυση που χορήγησε η Πολωνία στην εταιρία Huta Czestochowa S.A. [που κοινοποιήθηκε με τον αριθμό C (2005) 1962].
- επικουρικός, να κρίνει ότι κατά την ημέρα ασκήσεως της υπό κρίση προσφυγής η Πολωνία δεν έχει υποχρέωση να προβεί στην ανάκτηση των ενισχύσεων και των τόκων που μνημονεύονται στο άρθρο 3 της απόφασης και, συνεπώς, τα ποσά των εν λόγω ενισχύσεων με τους τόκους δεν οφείλονται·
- λίαν επικουρικός, να ακυρωθεί το άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο της απόφασης και να αναπεμφθεί το ζήτημα των τόκων στην Επιτροπή για νέα απόφαση κατά την έννοια του παραρτήματος Α της προσφυγής ή κατά την κρίση του Πρωτοδικείου·
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικαστεί η Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων·
- στην περίπτωση που το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η δίκη πρέπει να καταργηθεί, να καταδικαστεί, η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα βάσει των διατάξεων του άρθρου 87, παράγραφος 6 σε συνδυασμό με το άρθρο 90, στοιχείο α', του κανονισμού διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την απόφαση C(2005)1962 τελικό, της 5ης Ιουλίου 2005 (κρατική ενίσχυση αριθ. C 20/04, ex NN 25/04), η Επιτροπή έκρινε ορισμένες ενισχύσεις διαρθρώσεως που χορήγησε η Πολωνία στην εταιρία παραγωγής χάλυβα Huta Czeszochowa S.A. ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά και διέταξε την ανάκτησή τους. Η προσφεύγουσα ISD Polska είναι διάδοχος του λαβόντος την ενίσχυση και θυγατρική εταιρία της δεύτερης προσφεύγουσας Industrial Union of Donbass, που κατέχει το σύνολο των μετοχών της. Οι δύο προσφεύγοντες αναφέροντες στην προσβαλλόμενη απόφαση μεταξύ των επιχειρήσεων που υποχρεούνται αλληλεγγύως και εις ολόκληρο να επιστρέψουν τις ενισχύσεις που κρίθηκαν ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά.

Στο πλαίσιο της προσφυγής τους περί μερικής ακυρώσεως της απόφασης, οι προσφεύγουσες προβάλλουν έξι λόγους ακυρώσεως.

Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών που είναι κρίσιμα για την έκβαση της υπόθεσης. Υποστηρίζουν ότι άπαξ πραγματοποιηθεί πώληση του ενεργητικού του αρχικού δικαιούχου της ασυμβίβαστης ενίσχυσης το οποίο αγόρασε η ISD Polska (και Donbass), ο πωλητής του αρχικού δικαιούχου της ενίσχυσης διατηρεί το δικαίωμα για την ενίσχυση πράγμα που εξασφαλίζει την επιστροφή. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι εν προκειμένω, η ορθή αντίληψη των κρίσιμων περιστατικών σχετικά με την πώληση του ενεργητικού της Huta Czeszochowa προς την ISD Polska (και Donbass) έπρεπε να οδηγήσει την Επιτροπή να θεωρήσει ότι, λόγω της αγοράς των μέσων παραγωγής της Huta Czeszochowa σε τιμή αντίστοιχη με την τιμή αγοράς η ενίσχυση επεστράφη κατ' αυτόν τον τρόπο στον πωλητή. Κατά τις προσφεύγουσες η Επιτροπή παρέβη κατά τούτο την υποχρέωση της να εξετάσει με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα κρίσιμα για την υπόθεση στοιχεία.

Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως που προβάλλουν οι προσφεύγουσες αφορά προσβολή του δικαιώματος υποβολής παρατηρήσεων που κατοχυρώνει το άρθρο 88 ΕΚ και το άρθρο 6 του κανονισμού 659/1999⁽¹⁾. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας εξέτασης δεν αναφέρει με επαρκή ακρίβεια τις αμφισβητούμενες ενισχύσεις ούτε το ποσό τους ενώ κατά τις προσφεύγουσες τα στοιχεία αυτά ήταν γνωστά την Επιτροπή, πράγμα που δεν τους επέτρεψε να γνωρίζουν ποιες ενισχύσεις αφορά η έρευνα και να κρίνουν αν είναι σκόπιμο να υποβάλουν παρατηρήσεις.

Η ίδια προσβαλλόμενη παρατυπία συνιστά τη βάση του τρίτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλουν οι προσφεύγουσες δηλαδή την παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι αν η απόφαση για την κίνηση της έρευνας είχε δώσει τη δυνατότητα στην Donbass να γνωρίζει ποιες ενισχύσεις αποτελούν το αντικείμενο της διαδικασίας, η εταιρία αυτή θα μπορούσε να υποβάλει στην Επιτροπή στοιχεία αποδεικνύοντα, όπως πράττουν οι ISD Polska και η Donbass στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής, ότι οι ενισχύσεις αυτές συμβιβάζονται με το κοινοτικό δίκαιο.

Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το πρωτόκολλο 8 της συνθήκης προσχωρήσεως για την αναδιάρθρωση της πολωνικής σιδηρουργίας⁽²⁾ με μια καθαρά γραμματική ερμηνεία ορισμένων διατάξεών του που κατά τις προσφεύγουσες όφειλε να ερμηνεύσει με γνώμονα τον σκοπό που επιδιώκει και λαμβάνοντας υπόψη το πλαίσιο της θέσπισης

του. Η ερμηνεία αυτή που φέρεται εσφαλμένη οδήγησε την Επιτροπή να απαιτήσει με την απόφασή της την επιστροφή των κρατικών ενισχύσεων που χορηγήθηκαν πριν από την υιοθέτηση του πρωτοκόλλου 8 σε εταιρίες που δεν αναφέρονται στο παράρτημα I αυτού το οποίο μνημονεύει οχτώ επιχειρήσεις που μπορούν να λάβουν ενισχύσεις από την Πολωνία κατά παρέκκλιση από τα άρθρα 87 και 88 ΕΚ. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, χωρίς νόμιμο έρεισμα δεν είναι αρμόδια να εκδώσει απόφαση επί ορισμένων από τις ενισχύσεις που αφορά η προσβαλλόμενη απόφαση και κατ' αυτόν τον τρόπο σφετερίσθηκε την αρμοδιότητα *rationae temporis* άλλων κοινοτικών οργάνων.

Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αφορά παράβαση του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 καθόσον η απόφαση για την ανάκτηση των ενισχύσεων αντιβαίνει στις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης της ασφάλειας δικαίου και της ίσης μεταχείρισης.

Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επικουρικώς ότι η Επιτροπή παρέβη τον κανονισμό 794/2004⁽³⁾ κατά τον υπολογισμό του επιτοκίου που εφαρμόζεται στην ανάκτηση των ενισχύσεων εν προκειμένω.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, περί εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ 2003, L 236, σ. 948.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 794/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 140, σ. 1).

Προσφυγή της 6ης Οκτωβρίου 2006 — Estaser El Mareny κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-274/06)

(2006/C 294/118)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Estaser El Mareny, S.L. (Valencia, Ισπανία) (εκπρόσωποι: A. Hernández Pardo, S. Beltrán Ruiz και L. Ruiz Ezquerria)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 12ης Απριλίου 2006, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ, υπόθεση COMP/B-1/38.348, Repsol CPP.

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της απόφασης της Επιτροπής, της 12ης Απριλίου 2006, με την οποία αποδέχθηκε τις υποχρεώσεις που πρότεινε να αναλάβει η REPSOL CPP, σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης ⁽¹⁾.

Η απόφαση αυτή εκδόθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας που κινήθηκε κατόπιν της αιτήσεως που υπέβαλε η REPSOL CPP για τη χορήγηση αρνητικής πιστοποίησης ή, άλλως, τη χορήγηση ατομικής απαλλαγής, όσον αφορά τις συμφωνίες και/ή τα πρότυπα συμβάσεων που χρησιμοποιεί η επιχείρηση αυτή στο πλαίσιο ασκήσεως της δραστηριότητάς της διανομής καυσίμων για οχήματα με κινητήρα μέσω σταθμών εφοδιασμού στην Ισπανία.

Με τις προταθείσες δεσμεύσεις, τις οποίες αποδέχθηκε η Επιτροπή, η REPSOL CPP αναλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την υποχρέωση αυξήσεως του κατ' έτος αριθμού σταθμών ανεφοδιασμού που έχουν τη δυνατότητα να αλλάξουν προμηθευτή, προς τούτο δε, η REPSOL CPP αναλαμβάνει την υποχρέωση να παράσχει στους έχοντες την επικαρπία/εκμετάλλευση των σταθμών εφοδιασμού τη δυνατότητα εξαγοράς του εμπράγματου δικαιώματος της επικαρπίας ή του δικαιώματος οικοδομήσεως, διατηρήσεως ή εκμεταλλεύσεως κτίσματος επί ξένου ακινήτου, επιβάλλουσα, πάντως, την τήρηση εκ μέρους του έχοντος την εκμετάλλευση σειράς προϋποθέσεων.

Προς στήριξη της αιτήσεώς της, η προσφεύγουσα, έχουσα το δικαίωμα εκμεταλλεύσεως σταθμού εφοδιασμού που έχει συνάψει σύμβαση εφοδιασμού με την REPSOL CPP, υποστηρίζει ότι:

- α) Οι συμβάσεις που έχει συνάψει η REPSOL CPP με τους σταθμούς εφοδιασμού παραβιάζαν και παραβιάζουν τα χρονικά όρια που προβλέπει το κοινοτικό δικαίο για ρήτρες περιορίζουσες τον ανταγωνισμό. Ειδικότερα, πριν η REPSOL CPP προτείνει την ανάληψη υποχρεώσεων, η Επιτροπή επρόκειτο να εκδώσει απόφαση διαπιστώνουσα την παράβαση και διατάσσουσα την παύση αυτής.
- β) Κατά συνέπεια, οι συμβάσεις αυτές πρέπει να κριθούν άκυρες, σύμφωνα με το άρθρο 81, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ.
- γ) Η Επιτροπή δεν μπορεί να καταστήσει ισχυρές τις συμβάσεις αυτές μέσω της διαδικασίας αναλήψεως δεσμεύσεων όταν η διαπράττουσα την παράβαση επιχείρηση δεν υποχρεώνεται να θέσει αμέσως τέρμα στην περιοριστική του ανταγωνισμού πρακτική που ακολουθεί, αλλά υποχρεώνεται, απλώς, να παράσχει δυνατότητα πρόωρης εξαγοράς. Αφετέρου, μολονότι η μεγάλη διάρκεια των ρητρών που περιορίζουν τον ανταγωνισμό συνιστά την αιτία της παραβιάσεως της περί ανταγωνισμού νομοθεσίας, ο έχων την εκμετάλλευση υποχρεώνεται, για την εξαγορά του δικαιώματός του, να καταβάλει τίμημα υπολογιζόμενο, ιδίως, αναλόγως των ετών που υπολείπονται για τη συμπλήρωση της προκαθορισθείσας διάρκειας του εμπραγμάτου δικαιώματος.

Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει την παραβίαση της αρχής κατά την οποία δεν επιτρέπεται η άντληση οφέλους εξ ιδίων παρανόμων πράξεων ούτε ο αδικαιολόγητος πλουτισμός.

⁽¹⁾ ΕΕ 2003, L 1, σ. 1.

Προσφυγή της 4 Οκτωβρίου 2006 — Ομυα κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-275/06)

(2006/C 294/119)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Omya AG (Oftringen, Ελβετία) (εκπρόσωποι: J. Flynn, Barrister, και C. Ahlborn, Solicitor)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— [...] να ακυρώσει την απόφαση και να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής C(2006) 3163 τελικό της 19ης Ιουλίου 2006 που εκδόθηκε επί της υποθέσεως συγχωνεύσεως COMP/M.3796 και με την οποία η Επιτροπή κήρυξε συμβατή με την κοινή αγορά και με τη λειτουργία της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο την εξαγορά από την προσφεύγουσα της επιχειρήσεως ιζηματοποιημένου ανθρακικού ασβεστίου της J.M. Huber Corporation. Επιπροσθέτως, η Επιτροπή επέβαλε ορισμένους όρους και υποχρεώσεις με τους οποίους η προσφεύγουσα οφείλει να συμμορφωθεί.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται α) ότι δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη των προβλημάτων ανταγωνισμού που εντόπισε η Επιτροπή και β) ότι, εν πάση περιπτώσει, τα διορθωτικά μέτρα που επιβλήθηκαν πραγματικά στην προσφεύγουσα είναι απρόσφορα, δεν δικαιολογούνται από τα προβλήματα που εντόπισε η Επιτροπή και δεν μπορούν να έχουν τα προβαλλόμενα από την Επιτροπή αποτελέσματα.

Η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους προς στήριξη της προσφυγής της.

Πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κρίνοντας ότι η μεταβίβαση θα παρακώλυε σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας ζητώντας την εκποίηση του εργοστασίου στο Kuusankoski.

Τρίτον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε ουσιώδη παράβαση τύπου, καθόσον δεν προέβη σε ορθή εκτίμηση των περιλαμβανόμενων στον φάκελο της υποθέσεως αποδεικτικών στοιχείων και δεν επέτρεψε στην προσφεύγουσα την πρόσβαση στο σύνολο των κρίσιμων εγγράφων, προσβάλλοντας τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας.

Προσφυγή της 9ης Οκτωβρίου 2006 — Omnicare κατά ΓΕΕΑ — Yamanouchi Pharma (OMNICARE)

(Υπόθεση T-277/06)

(2006/C 294/120)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Omnicare Inc. (Covington, Ηνωμένες Πολιτείες)
(εκπρόσωπος: M. Edenborough, Barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών: Yamanouchi
Pharma GmbH (Χαϊδελβέργη, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να δεχθεί την προσφυγή·
- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών στην υπόθεση R0446/2006-2 εξ ολοκλήρου·
- να αναπέμψει στο τμήμα προσφυγών για νέα εκδίκαση το αίτημα περί *restitutio in integrum*·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας τα σχετικά με την προσφυγή ενόπιον του Πρωτοδικείου.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «OMNICARE» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16 και 42 — Αίτηση αριθ. 284 067

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Yamanouchi Pharma GmbH

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Εθνικό εικονιστικό σήμα «OMNICARE» για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 41 και 42

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Η ανακοπή έγινε δεκτή στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη του αιτήματος για *restitutio in integrum* και κρίση του τμήματος ότι η προσφυγή θεωρείται μη ασκηθείσα

Λόγοι ακυρώσεως: Εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 78, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, καθόσον κρίθηκε ότι το αίτημα για *restitutio in integrum* δεν είναι βάσιμο αν το αντικείμενο της αίτησης αφορά τη μη συμμόρφωση με την προθεσμία του άρθρου 59 του κανονισμού.

Προσφυγή της 6ης Οκτωβρίου 2006 — Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-278/06)

(2006/C 294/121)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι): E. O'Neill, και H. Mercer, Barrister

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 της απόφασης 2006/554/ΕΚ της Επιτροπής για την εξαίρεση από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων στο μέτρο που εξαιρεί από την κοινοτική χρηματοδότηση δαπάνες του Ηνωμένου Βασιλείου για τα έτη 2001-2004 ύψους 1.351.441,25 λιρών Αγγλίας (£) στον τομέα διενέργειας ελέγχου «λιπαρές ουσίες βουτύρου που χρησιμοποιούνται για τη μεταποίηση τροφίμων» με την αιτιολογία «ανεπάρκεια των ποιοτικών ελέγχων για τις μεταποιούμενες ποσότητες»·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα του Ηνωμένου Βασιλείου.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το προσφεύγον ζητεί τη μερική ακύρωση της απόφασης 2006/554/ΕΚ της Επιτροπής, της 27ης Ιουλίου 2006, για την εξαίρεση από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) (¹) τμήμα εγγυήσεων και ειδικότερα το μέρος που αφορά τη χρήση λιπαρών ουσιών βουτύρου κατά την επεξεργασία τροφίμων στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Η διαφορά εστιάζεται στα μέτρα ελέγχου που έλαβε το προσφεύγον βάσει του άρθρου 23 του κανονισμού 2571/97 της Επιτροπής⁽¹⁾ (κανονισμός της Επιτροπής) που υποχρεώνει τα κράτη μέλη να λάβουν μέτρα μεταξύ άλλων σχετικά με την παρασκευή και χρήση συμπυκνωμένου βουτύρου για τον οποίο μπορεί να χορηγηθεί επιδότηση όταν χρησιμοποιείται για την παραγωγή συγκεκριμένων προϊόντων ζαχαροπλαστικής.

Το άρθρο 23, παράγραφος 2 του κανονισμού της Επιτροπής προβλέπει επιτόπιο έλεγχο των παραγωγών συμπυκνωμένου βουτύρου «κατά τη διάρκεια της παρασκευής του συμπυκνωμένου βουτύρου» κατά τρόπο ώστε «κάθε προσφορά να αποτελεί το αντικείμενο ενός τουλάχιστον ελέγχου».

Η Επιτροπή θεωρεί ότι το προσφεύγον παρέλειψε να διεξαγάγει ελέγχους καθόσον ο κανονισμός της Επιτροπής, κατ' ορθή ερμηνεία, το υποχρεώνει να προβαίνει σε φυσικό έλεγχο των ποσοτήτων κάθε παρτίδας συμπυκνωμένου βουτύρου ανά προσφορά μετά την παρασκευή. Το προσφεύγον υποστηρίζει ότι αυτό σημαίνει ότι πρέπει να φροντίζει ώστε κάθε προσφορά πρέπει να ελέγχεται τουλάχιστο δύο φορές. Το προσφεύγον υποστηρίζει ότι η Επιτροπή επικαλείται μια έννοια που δεν απαντά στον κανονισμό της Επιτροπής, του «φυσικού» ελέγχου επί της ποσότητας.

Το προσφεύγον προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως:

α) η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική πλάνη καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη βάσει του πρώτου εδαφίου του άρθρου 7, παράγραφος 4 του κανονισμού 1258/1999 του Συμβουλίου⁽²⁾ (κανονισμός του Συμβουλίου) για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής δεδομένου ότι δεν έχει έρεισμα το συμπέρασμα ότι η σχετική δαπάνη δεν πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με τους κανόνες του άρθρου 23, παράγραφος 2 του κανονισμού της Επιτροπής και

β) η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική πλάνη καθόσον ο καθορισμός της εξαιρουμένης ποσότητας έγινε κατά παράβαση του τετάρτου εδαφίου του άρθρου 7, παράγραφος 4, του κανονισμού του Συμβουλίου.

(1) ΕΕ 2006, L 218, σ. 12.

(2) Κανονισμός (ΕΚ) 2571/97 της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 1997 σχετικά με την πώληση σε μειωμένη τιμή βουτύρου και τη χορήγηση ενίσχυσης στην κρέμα γάλακτος, στο βούτυρο και στο συμπυκνωμένο βούτυρο που προορίζονται για την παρασκευή προϊόντων ζαχαροπλαστικής, παγωτών και άλλων προϊόντων διατροφής (ΕΕ 1997, L 350, σ. 3).

(3) Κανονισμός (ΕΚ) 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999 για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ 1999, L 160, σ. 103).

Προσφυγή της Ευρωπαϊκής Δυναμικής κατά της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που ασκήθηκε στις 9 Οκτωβρίου 2006

(Υπόθεση T-279/06)

(2006/C 294/122)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης και Ν. Κεραμίδας, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΚΤ περί απορρίψεως της προσφοράς της προσφεύγουσας και αναθέσεως της συμβάσεως στον ανάδοχο·
- να καταδικάσει την ΕΚΤ στο σύνολο των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα για την υπό κρίση προσφυγή ακόμη και σε περίπτωση απορρίψεως της.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα υπέβαλε προσφορά σε απάντηση της προκηρύξεως διαγωνισμού από την καθής για διαδικασία με διαπραγμάτευση για υπηρεσίες παροχής συμβουλών και αναπτύξεως στον τομέα της πληροφορικής υπέρ της ΕΚΤ (ΕΕ 2005/S 137-135354). Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την απόφαση περί απορρίψεως της προσφοράς της και ενάρξεως συμβατικών διαπραγματεύσεων με άλλους υποβαλλόντες προσφορές.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ΕΚΤ παρανόμως δεν αποκάλυψε τη σημασία των κριτηρίων και υπο-κριτηρίων στην προκήρυξη διαγωνισμού και χρησιμοποίησε αόριστη διατύπωση για να εκτιμήσει αρνητικά την προσφορά της προσφεύγουσας και επομένως παραβίασε τις αρχές της διαφάνειας και χρηστής διοικήσεως και δεν τήρησε την υποχρέωση αιτιολογίας. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η ΕΚΤ διέπραξε πολλά σφάλματα εκτιμήσεως για την αξιολόγηση της προσφοράς της προσφεύγουσας. Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η ΕΚΤ προσέδωσε συγκεκριμένο όρο στην προκήρυξη διαγωνισμού, που ευνοούσε τις εγκατεστημένες στη Γερμανία εταιρίες, και συνεπώς παρέβη, μεταξύ άλλων, τα άρθρα 12 ΕΚ και 49 ΕΚ.

Προσφυγή της 4ης Οκτωβρίου 2006 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-280/06)

(2006/C 294/123)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: P. Gentili, Avvocato dello Stato)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- να ακυρώσει το σημείωμα αριθ. 06626 της 24ης Ιουλίου 2006, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση Περιφερειακή Πολιτική — Προγράμματα και σχέδια στην Κύπρο, την Ελλάδα, την Ουγγαρία, την Ιταλία, τη Μάλτα και τις Κάτω Χώρες —, που έχει ως αντικείμενο πληρωμές εκ μέρους της Επιτροπής ποσού διαφορετικού από αυτού που ζητήθηκε. Πρόγραμμα POR Σικελία (CCI 1999 IT 61 PO 011).
- να ακυρώσει όλες τις συναφείς και προγενέστερες πράξεις και να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι ανάλογα εκείνων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-345/04, Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής (¹).

(¹) ΕΕ C 262 της 23.10.04, σ. 55.

Προσφυγή της 6ης Οκτωβρίου 2006 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-281/06)

(2006/C 294/124)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. Muñoz Pérez)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2006/554/ΕΚ της Επιτροπής, της 27ης Ιουλίου 2006, για την εξαίρεση από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του ΕΓΤΠΕ, τμήμα «Εγγυήσεων», στο μέτρο κατά το οποίο αποτελεί αντικείμενο της προσφυγής·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή εξείρεσε από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένες δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από το Βασίλειο της Ισπανίας σε συνάρτηση με την αντισταθμιστική ενίσχυση για τις μπανάνες.

Πραγματοποιείται αντίστοιχη διόρθωση λόγω υποτιθέμενων πλημμελειών κατά τους ποιοτικούς ελέγχους και κατά τον καθορισμό της ποσότητας των μπανανών που διετίθεντο στο εμπόριο.

Προς στήριξη των αιτημάτων του, το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή:

- παραβίασε τα άρθρα 2 και 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70 και 2 του κανονισμού (ΕΚ) 1258/1999. Συναφώς, προβάλλει ότι οι ισπανικές αρχές εφάρμοσαν κατά τρόπο ορθό τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) 1858/93, οι οποίες ίσχυαν ως προς τις περιόδους εμπορίας τις οποίες αφορά η επίμαχη χρηματική διόρθωση, καθόσον δεν μπορούσαν να αξιώσουν από τους παραγωγούς να προσκομίσουν τιμολόγια πωλήσεως για τις μπανάνες και ελάμβαναν υπόψη, κατά τον χρόνο του υπολογισμού της ενισχύσεως, ένα διοικητικό έγγραφο, το DUA, το οποίο πιστοποιούσε τη διάθεση των μπανανών στο εμπόριο. Αφετέρου, η Επιτροπή δεν αντέκρουσε τους ισχυρισμούς των ισπανικών αρχών ότι οι ποσότητες μπανανών ως προς τις οποίες ελήφθησαν ενισχύσεις διατέθηκαν πράγματι στο εμπόριο, αν ληφθούν υπόψη το επιπλέον βάρος που περιλαμβάνει η συσκευασία και άλλοι συναφείς παράγοντες.

Ως προς τους ποιοτικούς ελέγχους το προσφεύγον προβάλλει ότι, σε συμφωνία με τις διατάξεις του άρθρου 7 και της παραγράφου II.B του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) 2257/94, οι ποιοτικοί έλεγχοι που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της αποστολής ελέγχου της Επιτροπής, αντιστοιχούσαν προς αυτούς που διενεργούνται από τους τεχνικούς της Consejería de Agricultura de la Comunidad Autónoma de Canarias (Υπηρεσίας Γεωργίας της Αυτόνομης Κοινότητας των Καναρίων) στις οργανώσεις παραγωγών προς εξακρίβωση της ορθότητας των ελέγχων τους και ως εκ τούτου ο κύριος σκοπός τους δεν ήταν να διασφαλισθεί το ότι οι μπανάνες που διετίθεντο στο εμπόριο ανταποκρίνονταν στις αντίστοιχες ποιοτικές απαιτήσεις.

- Παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον περιορίστηκε σε επιβολή ποσοστιαίας διορθώσεως η οποία βασίζεται αποκλειστικά στην εκτίμηση σε πολύ χαμηλό επίπεδο του υφιστάμενου για το Ταμείο κινδύνου, αντί να επιβάλει χρηματική διόρθωση καλύτερα προσαρμοσμένη στις θεωρητικές ζημιές που υφίσταται το ΕΓΤΠΕ.

Προσφυγή της 18ης Οκτωβρίου 2006 — Huta «Częstochowa» κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**(Υπόθεση T-288/06)**

(2006/C 294/125)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Huta «Częstochowa» S.A. (εκπρόσωποι: Czesław Sadkowski και Dariusz Sałajewski, νομικοί σύμβουλοι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει το άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως C 20/04 (ex NN 25/05) της Επιτροπής, της 5ης Ιουλίου 2005, σχετικά με κρατική ενίσχυση χορηγηθείσα στη Huta «Częstochowa» S.A.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως C 20/04 (ex NN 25/05) της Επιτροπής, της 5ης Ιουλίου 2005, το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οποίας κήρυξε ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά την ενίσχυση που χορήγησε η Πολωνία στη Huta «Częstochowa» S.A. κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ του 1997 και του Μαΐου του 2002, υπό τη μορφή λειτουργικής ενισχύσεως και ενισχύσεως για την αναδιάρθρωση του προσωπικού. Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 21 Αυγούστου 2006. Με το άρθρο 3, παράγραφος 2, της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή διατάσσει την Πολωνία να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να ανακτήσει την παράνομη ενίσχυση από τις αναφερόμενες στην εν λόγω παράγραφο επιχειρήσεις, στις οποίες περιλαμβάνεται και η προσφεύγουσα. Δυνάμει της αποφάσεως αυτής, όλες οι αναφερόμενες στην παράγραφο 2 επιχειρήσεις ευθύνονται από κοινού και εις ολόκληρον για την άμεση επιστροφή της ενισχύσεως αυτής σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο εθνικό δίκαιο. Κατά τις διατάξεις του κεφαλαίου V του κανονισμού (ΕΚ) 794/2004⁽¹⁾, επιβάλλονται τόκοι για όλη την περίοδο από την ημέρα χορηγήσεως της ενισχύσεως μέχρι την πραγματική ανάκτησή της.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τις ακόλουθες αιτιάσεις:

- Η καθής παρέβη τα άρθρα 87 και 88 ΕΚ καθώς και το άρθρο 7, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ⁽²⁾, αφενός κρίνοντας ότι οι προαναφερθείσες διατάξεις επιτρέπουν την έκδοση αποφάσεως με την οποία χαρακτηρίζεται ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά ενίσχυση χορηγηθείσα από ένα κράτος μέλος πριν από την προσχώρησή του στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μολονότι η εν λόγω ενίσχυση δεν εφαρμόστηκε μετά την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Πολωνίας στην Κοινότητα, και, αφετέρου, προσθέτοντας στα προς ανάκτηση ποσά τόκους υπολογιζόμενους για όλη την περίοδο από την ημέρα χορηγήσεως της ενισχύσεως στην Huta Częstochowa S.A. μέχρι την ημέρα της πραγματικής ανακτήσεώς της. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ενίσχυση η οποία χορηγήθηκε μεταξύ 1997 και 2002 και δεν εφαρμόστηκε μετά την προσχώρηση της Πολωνίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να θεωρηθεί ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά βάσει του άρθρου 87 ΕΚ, καθότι δεν μπορούσε να επηρεάσει το ενδοκοινοτικό εμπόριο πριν από την 1η Μαΐου 2004, ήτοι πριν από την προσχώρηση της Πολωνίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, εφόσον η πολωνική αγορά δεν αποτελούσε ακόμη τμήμα της κοινοτικής εσωτερικής αγοράς. Επιπλέον, δεδομένου ότι το πρωτόκολλο αριθ. 8 της συνθήκης προσχωρήσεως⁽³⁾, για την αναδιάρθρωση της πολωνικής χαλυβουργίας, δεν αναφέρει την προσφεύγουσα στο παράρτημά του 1, αυτή θεωρεί ότι δεν την αφορά η πλειονότητα των διατάξεων του εν λόγω πρωτοκόλλου.
- Η καθής παρέβη το άρθρο 9, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 794/2004, μη ορίζοντας, με την απόφασή της, το επιτόκιο για την ανάκτηση της κρατικής ενισχύσεως. Δεδομένου ότι δεν υφίσταντο στην Πολωνία πενταετούς διάρκειας ανταλλαγές επιτοκίων (swaps) για τις διατραπεζικές συναλλαγές πριν από την προσχώρηση της Πολωνίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η Επιτροπή και η Πολωνία όφειλαν να καταλήξουν σε σχετική συμφωνία, η οποία να προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση ή από άλλη απόφαση της Επιτροπής.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 794/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 140, σ. 1).

(²) ΕΕ L 83, σ. 1.

(³) Συνθήκη της 16ης Απριλίου 2003 για την προσχώρηση της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 236, σ. 17).

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημοσίας Διοικήσεως (ολομέλεια) της 26ης Οκτωβρίου 2006 — Landgren κατά Ευρωπαϊκού Ιδρύματος Καταρτίσεως

(Υπόθεση F-1/05) ⁽¹⁾

(Έκτακτος υπάλληλος — Σύμβαση αόριστης διάρκειας — Απόλυση — Επαγγελματική ανεπάρκεια — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)

(2006/C 294/126)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pia Landgren (Τορίνο, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M.-A. Lucas, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Ίδρυμα Καταρτίσεως (εκπρόσωπος: M. Dunbar, διευθυντής, επικουρούμενος από τον G. Vandersanden, δικηγόρο)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, ακύρωση της αποφάσεως περί απολύσεως της προσφεύγουσας και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο Δημοσίας Διοικήσεως αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Ιδρύματος Καταρτίσεως της 25ης Ιουνίου 2004 περί καταγγελίας της συμβάσεως αόριστης διάρκειας της P. Landgren ως έκτακτης υπαλλήλου.
2. Οι διάδικοι θα ανακοινώσουν στο Δικαστήριο Δημοσίας Διοικήσεως, εντός τριών μηνών από της δημοσιεύσεως της παρούσας αποφάσεως, είτε το καθορισθέν με κοινή συμφωνία ποσό της αποζημιώσεως λόγω του παρανόμου της αποφάσεως της 25ης Ιουνίου 2004, είτε, ελλείψει συμφωνίας, τις συγκεκριμένες προτάσεις τους όσον αφορά το ποσό αυτό.
3. Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 182 της 23.7.2005, σ. 39 (υπόθεση αρχικώς πρωτοκολληθείσα στο Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με αριθμό υποθέσεως T-180/05 και μεταβιβασθείσα στο Δικαστήριο Δημοσίας Διοικήσεως της Ευρωπαϊκής Ενώσεως με διάταξη της 15.12.2005).

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημοσίας Διοικήσεως (δεύτερο τμήμα) της 19ης Οκτωβρίου 2006 — De Smedt κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-59/05) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι επί συμβάσει — Αίτηση αναθεωρήσεως της κατά την πρόσληψη καθορισθείσας κατατάξεως και αποδοχών — Πρώην έκτακτος υπάλληλος προσληφθείς ως υπάλληλος επί συμβάσει χωρίς μεταβολή των καθηκόντων του — Άρθρα 3α και 80, παράγραφοι 2 και 3 του ΚΛΠ — Καθήκοντα που εμπήττον σε διάφορες κατηγορίες — Ίση μεταχείριση)

(2006/C 294/127)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Elisabeth De Smedt (Wezembeek-Orpem, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: L. Vogel, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Curral και G. Berscheid)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, η ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής περί απορριψέως της ενστάσεως της προσφεύγουσας, πρώην εκτάκτου υπαλλήλου, κατά της αποφάσεως περί καθορισμού της κατατάξεως της και των αποδοχών της ως επί συμβάσει υπαλλήλου καθώς και, αφετέρου, αίτηση αποζημιώσεως

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 229 της 17. 9. 2005, σ. 29 (υπόθεση αρχικώς πρωτοκολληθείσα ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υπ' αριθ. T-267/05 και διαβιβασθείσα στο Δικαστήριο Δημοσίας Διοικήσεως της Ευρωπαϊκής Ενώσεως με διάταξη της 15.12.2005).

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δευτέρου τμήμα) της 19ης Οκτωβρίου 2006 — Combescot κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-114/05) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Προσφυγή — Προθεσμίες — Σιωπηρή απορριπτική απόφαση — Μη έναρξη νέας προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής με τη μεταγενέστερη κοινοποίηση ρητής αποφάσεως — Έννομο συμφέρον — Απαράδεκτο)

(2006/C 294/128)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Philippe Combescot (Ρορாயάν, Κολομβία) (εκπρόσωποι: A. Maritali και V. Messa, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Joris και M. Velardo, επικουρούμενοι από τον S. Corongiu, δικηγόρο)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής να μεταβάλει την τοποθέτηση του προσφεύγοντος, προς το συμφέρον της υπηρεσίας, από την αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Γουατεμάλα στην έδρα της στις Βρυξέλλες, στο πλαίσιο τους συστήματος εναλλαγής για το έτος 2003, και, αφετέρου, αίτηση αποζημιώσεως

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 22 της 28.1.2006, σ. 22 (υπόθεση αρχικά εισαχθείσα ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υπό αριθμό υποθέσεως T-422/05 και μεταβιβασθείσα στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διάταξη της 15.12.2005)

Προσφυγή της 31ης Αυγούστου 2006 — Simon κατά Δικαστηρίου και Επιτροπής

(Υπόθεση F-100/06)

(2006/C 294/129)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Balázs Simon (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (Εκπρόσωπος: György Magyar, δικηγόρος)

Καθών: Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει: i) την από 23 Φεβρουαρίου 2006 απόφαση της Αρμόδιας για τους διορισμούς Αρχής (ΑΔΑ) του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων· ii) την από 3 Μαρτίου 2006 απόφαση της ΑΔΑ της Επιτροπής· iii) την από 30 Μαΐου 2006 απόφαση της ΑΔΑ της Επιτροπής· iv) την από 27 Ιουνίου 2006 απόφαση της ΑΔΑ του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο μέτρο που οι αποφάσεις αυτές στερούν από τον προσφεύγοντα τα δικαιώματα που αντλεί από τον διορισμό του ως δοκίμου υπαλλήλου στις 16 Ιουλίου 2004 και, επομένως, την αρχαιότητα και τον βαθμό του, καθώς και τα δικαιώματα που αντλεί από την μονιμοποίησή του στις 16 Απριλίου 2005, δηλαδή από τον οριστικό διορισμό του·

— να καταδικάσει τα καθών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κατόπιν της ασκήσεως της προσφυγής στην υπόθεση F-58/06 ⁽¹⁾, ο προσφεύγων βάλλει εν προκειμένω, αφενός, κατά των αποφάσεων με τις οποίες το Δικαστήριο δέχθηκε την παραίτηση την οποία υπέβαλε ο προσφεύγων με το υπόμνημά του της 28ης Οκτωβρίου 2005 και, αφετέρου, κατά των αποφάσεων της Επιτροπής περί καθορισμού της κατατάξεώς του στον βαθμό Α*5.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι αντλούνται, πρώτον, από την προσβολή της αρχής που απαγορεύει την παραίτηση από δικαιώματα που διασφαλίζονται με τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Κατατάξεως των υπαλλήλων και από την προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων και, δεύτερον, από κατάχρηση εξουσίας και προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων.

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο προσφεύγων ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, ότι, υποβάλλοντας το υπόμνημά του της 28ης Οκτωβρίου 2005, δεν είχε την πρόθεση να εγκαταλείψει το υπαλληλικό σώμα αλλά αποκλειστικά να αλλάξει τόπο εργασίας και καθήκοντα. Επομένως, δεν απώλεσε τα κεκτημένα δικαιώματά του.

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο προσφεύγων υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι ακόμη και αν υποτεθεί ότι με το υπόμνημά του παραιτήθηκε της υπαλληλικής ιδιότητας, η παραίτηση αυτή είναι παράνομη για τον λόγο ότι τα καθών του την επέβαλαν de facto ως προϋπόθεση για την μετάταξή του από το ένα όργανο στο άλλο. Επιπλέον, ο προσφεύγων διατείνεται ότι, καθόσον διορίστηκε από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ως υπάλληλος με βαθμό Α*7, πληροί τις προϋποθέσεις για να καταταγεί στον βαθμό αυτό, οπότε η κατάταξή του από την Επιτροπή στον βαθμό Α*5 συνιστά, κατά τον προσφεύγοντα, κατάχρηση εξουσίας που του στερεί τα κεκτημένα δικαιώματά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 190 της 12.8.2006, σ. 35.

Προσφυγή της 2ας Οκτωβρίου 2006 — Sanchez Ferriz κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-115/06)

(2006/C 294/130)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Carlos Sanchez Ferriz (Βρυξέλλες, Βέλγιο) κ.λπ. (εκπρόσωπος: F. Frabetti, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει τον κατάλογο προαχθέντων υπαλλήλων κατά τις προαγωγές του 2005, καθόσον ο κατάλογος αυτός δεν περιλαμβάνει τα ονόματα των προσφευγόντων, καθώς και, παρεμπιπτόντως, τις προπαρασκευαστικές πράξεις της απόφασης αυτής·
- επικουρικός, να ακυρώσει τη χορήγηση των μορίων προαγωγής κατά τις ως άνω προαγωγές, ιδίως, κατόπιν των συστάσεων των επιτροπών προαγωγών·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τρεις λόγους οι οποίοι αντλούνται:

- ο πρώτος, από την παράβαση του άρθρου 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως·
- ο δεύτερος, από την παράβαση των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του εν λόγω άρθρου·
- ο τρίτος, από την παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και από την πρόδηλη πλάνη περί την εκτίμησή·
- ο τέταρτος, από την παράβαση των άρθρων 6 και 10 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ·
- ο πέμπτος, από την παραβίαση των αρχών της απαγορεύσεως αυθαίρετων ενεργειών και της απαγορεύσεως της καταχρηστικής ασκήσεως εξουσίας καθώς και από την παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

Προσφυγή της 26ης Σεπτεμβρίου 2006 — Buckingham κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-116/06)

(2006/C 294/131)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Anne Buckingham (Βρυξέλλες, Βέλγιο) κ.λπ. (εκπρόσωπος: N. Lhoëst, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των διαδίκων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε η Επιτροπή στις 23 Νοεμβρίου 2005 και η οποία δημοσιεύθηκε στις Διοικητικές Πληροφορίες αριθ. 85-2005, καθόσον δεν παρέχει στους προσφεύγοντες, που είναι υπάλληλοι βαθμού A*12, κανένα μόριο προτεραιότητας που να τους αναγνωρίζει την εργασία που παρέσχον προς το συμφέρον του κοινοτικού οργάνου το 2004,
- εάν κριθεί αναγκαίο, να ακυρώσει τις ρητές αποφάσεις της Επιτροπής περί απορρίψεως των διοικητικών ενστάσεων που υπέβαλαν οι προσφεύγοντες βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή στηρίζεται σε παράβαση των άρθρων 9 και 13 των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 45 του ΚΥΚ (ΓΕΔ) και, επικουρικός, σε έλλειψη νομιμότητας των εν λόγω ΓΕΔ, καθόσον δημιουργούν δυσμενή διάκριση και συνιστούν παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 5, του ΚΥΚ.

Προσφυγή-αγωγή της 2ας Οκτωβρίου 2006 — Loy κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-117/06)

(2006/C 294/132)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Maddalena Loy (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωπος: A. Fratini, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 30ής Ιανουαρίου 2006, με την οποία, αφενός, κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα η απόφαση περί ανατοποθετήσεώς της από το γραφείο πληροφοριών για την Ιταλία του Κοινοβουλίου, με έδρα τη Ρώμη, στη γενική διεύθυνση πληροφοριών, με έδρα τις Βρυξέλλες, και, αφετέρου, παρατάθηκε η ισχύς της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου της προσφεύγουσας μέχρι τις 16 Ιουλίου 2006, αντί για μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2009, όπως είχε προηγουμένως αποφασισθεί από το Κοινοβούλιο,
- να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο (στο εξής: καθού) στην καταβολή, πλέον τόκων υπερημερίας, όλων των μηνιαίων μισθών που συνδέονται με τη θέση της προσφεύγουσας ως υπεύθυνου τύπου στη Ρώμη, από την ημερομηνία κατά την οποία θα έπρεπε να ανανεωθεί η σύμβαση εκτάκτου υπαλλήλου, ήτοι από την 1η Ιανουαρίου 2006 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2009,
- να υποχρεώσει το καθού στην καταβολή αποζημιώσεως για την υλική ζημία, που υπολογίζεται στα 240 414,42 ευρώ, και στην καταβολή χρηματικής ικανοποίησεως για αποκατάσταση της ηθικής βλάβης, που υπολογίζεται στα 500 000 ευρώ ή σε μεγαλύτερο ή μικρότερο ποσό κατά την κρίση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής (στο εξής: προσφυγή) της:

- ο πρώτος αφορά την παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και, καθόσον η διοίκηση δημιούργησε στην προσφεύγουσα την πεποίθηση, πέραν κάθε εύλογης αμφιβολίας, ότι θα την διατηρούσε στη θέση της ως υπεύθυνου τύπου στο γραφείο πληροφοριών του Κοινοβουλίου στη Ρώμη και ότι η σύμβασή της θα παρτείνεται μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2009,
- ο δεύτερος αντλείται από παράβαση ουσιώδους τύπου, λόγω ανεπαρκούς και αντιφατικής αιτιολογίας. Ειδικότερα, τα επιχειρήματα περί ανεπαρκούς επαγγελματικής ικανότητας της προσφεύγουσας έρχονται σε αντίφαση προς τις εκθέσεις που την αφορούν και οι οποίες καταρτίστηκαν κατ' εφαρμογήν του άρθρου 43 του ΚΥΚ,
- ο τρίτος αφορά υπέρβαση εξουσίας λόγω πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως των βασικών περιστατικών και ανακολουθίας. Η απόφαση περί ανατοποθετήσεως δεν στηρίζεται στην επαγγελματική ανεπάρκεια ή στο συμφέρον της υπηρεσίας, αλλά στην επιθυμία για επιβολή αντιποίνων του ιεραρχικά προϊσταμένου της προσφεύγουσας,
- ο τέταρτος στηρίζεται στην παράβαση του καθήκοντος αρωγής, στον βαθμό που, κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε χωρίς την απαιτούμενη επιμέλεια και χωρίς να ληφθούν υπόψη τα συμφέροντα του υπαλλήλου,

- ο πέμπτος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και της χρηστής διοικήσεως. Αφενός, η προσφεύγουσα δεν έλαβε καμία προειδοποίηση σχετικά με τη δυνατότητα μεταθέσεώς της σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα. Αφετέρου, τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται η απόφαση δεν επιβεβαιώθηκαν επαρκώς και δεν τηρήθηκαν οι διατάξεις του ΚΥΚ που αφορούν τη συμπεριφορά για την οποία επικρίθηκε η προσφεύγουσα,
- ο έκτος αφορά την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, ειδικότερα το γεγονός ότι το καθού, μολονότι είχε τη δυνατότητα να ακούσει την προσφεύγουσα, δεν έδωσε καμία συνέχεια σε όσα αυτή υποστήριξε ούτε έδωσε καμία δυνατότητα εκατέρωθεν ακροάσεως των μερών,
- ο έβδομος αφορά την παράβαση του καθήκοντος αρωγής που προβλέπεται στο άρθρο 24 του ΚΥΚ και το οποίο υποχρεώνει τη διοίκηση να προστατεύει τους υπαλλήλους ακόμα και όταν για τα περιστατικά που διέπονται από τις σχετικές διατάξεις υπεύθυνος είναι ένας άλλος υπάλληλος. Μολονότι η προσφεύγουσα προέβαλε μια εκ πρώτης όψεως απόδειξη για να στηρίξει τους ισχυρισμούς της, η διοίκηση δεν έλαβε κανένα πρόσφορο μέτρο.

Προσφυγή της 2ας Οκτωβρίου 2006 — Di Buccì κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-118/06)

(2006/C 294/133)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Vittorio Di Buccì (Βρυξέλλες Βελγίου) (εκπρόσωπος: van der Woude, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- ακύρωση του πίνακα βάσει προσόντων και του πίνακα των προαχθέντων στον βαθμό Α*12 υπαλλήλων για το έτος 2005, οι οποίοι καταρτίστηκαν δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφοι 3 και 4, των γενικών εκτελεστικών διατάξεων (ΓΕΔ) του άρθρου 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων και οι οποίοι δημοσιεύθηκαν στις Διοικητικές Πληροφορίες αριθ. 85-2005 της 23ης Νοεμβρίου 2005, και, εν πάση περιπτώσει, ακύρωση της αποφάσεως να μην περιληφθεί το όνομα του προσφεύγοντος στον πίνακα των προαχθέντων·

- στο μέτρο που απαιτείται, ακύρωση όλων των πράξεων που κατέληξαν στην έκδοση της ανωτέρω αποφάσεως και ιδίως των αποφάσεων περί καθορισμού του αριθμού των χορηγητέων στον προσφεύγοντα μορίων·
- καταδίκη της καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, υπάλληλος υπηρετών στη Νομική Υπηρεσία και έχων τύχει παγίως των πλέον υψηλών βαθμολογήσεων υπό μορφή μορίων βάσει προσόντων (ΜΒΠ) για τον βαθμό και την υπηρεσία του, επικαλείται κατ' αρχάς παράβαση του άρθρου 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων καθώς και των ΓΕΔ βάσει των οποίων απαιτείται τα προσόντα να συνιστούν αποφασιστικής σημασίας κριτήριο για τη χορήγηση των μορίων προτεραιότητας της γενικής διεύθυνσης (ΜΠΓΔ) και για την προαγωγή. Η μη προαγωγή του προσφεύγοντος είναι προϊόν, πρώτον, των παρανομιών κατά των οποίων έβαλε ήδη ο προσφεύγων με τις προσφυγές F-98/05 ⁽¹⁾ και T-312/04 ⁽²⁾, δεύτερον, των κριτηρίων χορηγήσεως των ΜΠΓΔ εντός της νομικής υπηρεσίας, τα οποία δίδουν την προτεραιότητα στους υπαλλήλους που διαθέτουν τη μεγαλύτερη αρχαιότητα στον βαθμό ανεξάρτητα από τα προσόντα τους, τρίτον, ορισμένων παρατυπιών κατά τη χορήγηση μορίων, ιδίως εκ μέρους της Επιτροπής Προαγωγών, σε άλλους υπαλλήλους.

Ακολουθώς, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι οι βαλλόμενες πράξεις παραβιάζουν και τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της προσδοκίμης σταδιοδρομίας, εμπεριέχουν πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και συνιστούν κατάχρηση εξουσίας. Περαιτέρω, πάσχουν σειρά δικονομικών και τυπικών παρατυπιών.

Τέλος, ο προσφεύγων επικαλείται την έλλειψη νομιμότητας των ΓΕΔ, ισχυριζόμενος τα ακόλουθα:

- μη συνυπολογίζοντας το επίπεδο των ασκηθειών ευθυνών και τη χρήση των διαφόρων γλωσσών κατά την άσκηση των καθηκόντων, οι ΓΕΔ παραβιάζουν το άρθρο 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, στα πλαίσια της νέας διατυπώσεως του·
- προβλέποντας ότι οι προαγωγές καθορίζονται βάσει μη αιτιολογημένης χορηγήσεως μορίων προτεραιότητας, κατόπιν προτάσεως κάθε ΓΔ ή της Επιτροπής Προαγωγών, τα άρθρα 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 12 και 13 των ΓΕΔ παραβιάζουν ιδίως το άρθρο 25, παράγραφος 2, καθώς και το άρθρο 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων·
- διαθέτοντας σε κάθε ΓΔ ενιαία ποσόστωση μορίων ανά υπάλληλο, τα άρθρα 4 και 6 των ΓΕΔ παραβιάζουν το άρθρο 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων καθώς και τις αρχές του προσδοκίμου της σταδιοδρομίας και της ίσης μεταχειρίσεως·
- προβλέποντας τη χορήγηση μεταβατικών μορίων προτεραιότητας στηριζομένων κατ' ουσίαν στην αρχαιότητα κατά βαθμό, το άρθρο 13, παράγραφος 2, και το παράρτημα II των ΓΕΔ παραβιάζει το άρθρο 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων·
- προβλέποντας τη χορήγηση μορίων προτεραιότητας της Επιτροπής Προσωπικού για ορισμένα επιπρόσθετα καθήκοντα εκπληρούμενα προς το συμφέρον του θεσμικού οργάνου, τα

οποία λαμβάνονται ήδη υπόψη στα πλαίσια της απονομής των ΜΒΠ και των ΜΠΓΔ, το άρθρο 9 και το παράρτημα I των ΓΕΔ παραβιάζουν το άρθρο 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων και τις αρχές του προσδοκίμου της σταδιοδρομίας και της ίσης μεταχειρίσεως·

- προβλέποντας ευνοϊκότερη μεταχείριση των υπαλλήλων των ΓΔ ή των υπηρεσιών που είναι επανδρωμένες με μέτριο αριθμό υπαλλήλων, καθώς και των αποσπασμένων στα γραφεία των μελών της Επιτροπής υπαλλήλων, το άρθρο 6 των ΓΕΔ παραβιάζουν το άρθρο 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων και τις αρχές του προσδοκίμου της σταδιοδρομίας και της ίσης μεταχειρίσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 10 της 14.1.2006, σ.24 (Υπόθεση πρωτοκollηθείσα αρχικώς ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υπό τον αριθμό T-381/05, η οποία παρεπέμφθη στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς εκδίκαση με διάταξη της 15 Δεκεμβρίου 2005).

⁽²⁾ ΕΕ C 262 της 23.10.2004, σ. 45.

Προσφυγή-αγωγή της 9ης Οκτωβρίου 2006 — Kerstens κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-119/06)

(2006/C 294/134)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Petrus J.F. Kerstens (Overijse, Βέλγιο)
(εκπρόσωπος: C. Mourato, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος-εναγόντος

Ο προσφεύγων-εναγών (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως:

- να ακυρώσει την απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2005 της Διευθύνουσας Επιτροπής της Υπηρεσίας Διαχείρισης και Εκκαθάρισης των ατομικών δικαιωμάτων (PMO) περί τροποποίησης του οργανογράμματος της PMO·
- να ακυρώσει τη ρητή απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ), της 6ης Ιουλίου 2006, περί απορρίψεως της ενστάσεως του προσφεύγοντος αριθ. R/167/06·
- να καταδικάσει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα το ποσό ex aequo et bono 5 000 ευρώ για αποζημίωση·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, πρώην προϊστάμενος της μονάδας «Πόροι» της ΡΜΟ, αμφισβητεί την επίμαχη απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2005, που έχει ως αποτέλεσμα να ανατοποθετηθεί σε υπηρεσία μελετών και προοπτικών. Ισχυρίζεται ότι υφίσταται παράβαση του άρθρου 7 του ΚΥΚ καθόσον το μέτρο της οικείας ανατοποθετήσεως είναι αντίθετο προς το συμφέρον της υπηρεσίας και δεν τηρεί την αρχή της ισοδυναμίας των θέσεων. Ο προσφεύγων επικαλείται, δεύτερον, την παράβαση των καταστατικών διατάξεων στον τομέα των πειθαρχικών κυρώσεων. Τρίτον, ισχυρίζεται ότι υφίσταται κατάχρηση εξουσίας.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 24ης Οκτωβρίου 2006 — Martin Magone κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-36/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/135)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 131 της 3.6.2006, σ. 52.

III

(Πληροφορίες)

(2006/C 294/136)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 281 της 18.11.2006

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 261 της 28.10.2006

EE C 249 της 14.10.2006

EE C 237 της 30.9.2006

EE C 224 της 16.9.2006

EE C 212 της 2.9.2006

EE C 190 της 12.8.2006

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex:<http://eur-lex.europa.eu>
